

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

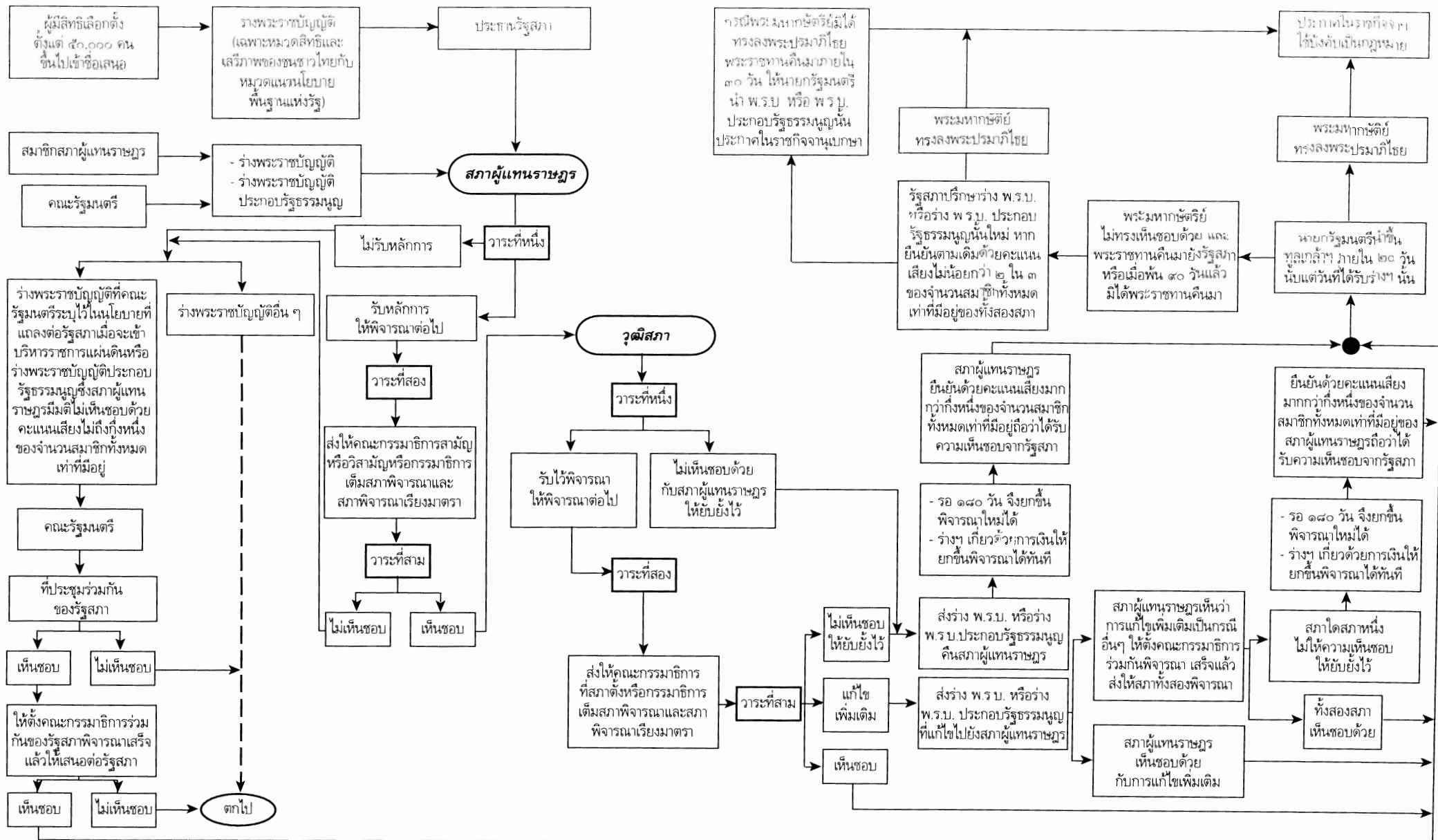
วันจันทร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

อ.พ. ๒๗/๒๕๔๗

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

กระบวนการตราพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หมายเหตุ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญหรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญไม่เกิน ๑๑ คน พิจารณาศึกษา และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณา รายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา (ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๓)

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

๑. ความเป็นมา

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้บัญญัติไว้นานแล้ว มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ไม่เอื้ออำนวยต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกและไม่สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมด้านการมาตรฐานตามแนวทางของสากล อันจะก่อให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาเศรษฐกิจ กิจกรรมอุตสาหกรรมและการค้าของประเทศ จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายให้เหมาะสม เพื่อเป็นการรองรับการทำความตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Agreement) ในเรื่องการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ และในเรื่องการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ตลอดจนกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการตรวจสอบ ควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งแก้ไขอัตราโทษ อัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

จากเหตุผลดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ และนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๗ และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ เพื่อพิจารณาต่อไป

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ชื่อพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. การทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศ

ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๓)

๓. เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการกำหนดให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐหรือ หน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่าย ในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๔)

๔. การรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกา ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทน ของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ กำหนด

เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นแล้ว ให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็น นั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาต่อไป (ร่างมาตรา ๕)

๕. กรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจาก มาตรฐานที่กำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐาน ที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไป ตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือ สูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๖)

เมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน แจ้งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกไปรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับไปรับแจ้ง

ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสัญญา ระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือ กฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบ หรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน หรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

การตรวจสอบหรือรับรองเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะ ประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบหรือรับรองที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบหรือรับรองก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ หรือเป็น หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงาน ที่ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรองชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขต ของการตรวจสอบหรือรับรองที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๗)

๖. การขออนุญาต

การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจ ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตแทนได้ (ร่างมาตรา ๘)

๗. การติดเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตริ ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนด ก่อนนำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต (ร่างมาตรา ๙)

๘. ข้อห้ามและบทลงโทษ

ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยรู้หรือว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อการส่งออกตามมาตรา ๒๐ ตีร์ เว้นแต่เป็นการจำหน่ายเพื่อการส่งออก (ร่างมาตรา ๑๐)

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับแจ้ง เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้ว แต่ถูกส่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนด (ร่างมาตรา ๑๑)

ให้สำนักงานแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุญาตหรือเพิกถอนใบรับแจ้งทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือใบรับแจ้ง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว ตั้งแต่วันปิดหนังสือ (ร่างมาตรา ๑๒)

ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้ง ตามมาตรา ๓๙ ตีร์ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพได้ (ร่างมาตรา ๑๔)

ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้แจ้ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๑๕)

ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการตรวจสอบ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็ม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าการทำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท (ร่างมาตรา ๑๖)

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือ โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๒๒)

ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๒๓)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูล
ด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่
๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑ กับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงาน
วุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก
วุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ตุลาคม ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายหน้ท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวสมสมร นาคาค นิตกร ๕ นางสาวจินดา สัตยธาฐานวาณิชย์ นิตกร ๓

นางสาวสุนันทา เรืองฉาย นิตกร ๓ นางสาวสุวรรณภา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๓

นางสาววัลย์ภรณ์ พงษ์วิพันธุ์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๕

นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑ นางกาญจนา ว่าบ้านเลน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๔๒๕๖

ผลิตโดย

สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	- ๑ -
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปราย ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
- สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑๒
- ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๗
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๒๗
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	๒๘
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๒๘
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๓๕
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ กับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	๓๗
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๕๓
- บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๕๓
- ขั้นตอนการกำหนดมาตรฐานบังคับ (สบ./กน.)	๕๖
- หนังสือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๕๗

- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	๖๕
- มอก. นารู้	๗๐
- ผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน	๗๘
- หลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์	๘๑
- หลักเกณฑ์ทั่วไปในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์	๘๖
- การขอใบอนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนด ให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร	๙๙
- ระเบียบปฏิบัติสำหรับการออกไปรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐาน ต่างประเทศเพื่อการส่งออก	๑๐๘
- การมาตรฐานระหว่างประเทศในเรื่องบรรจุภัณฑ์	๑๑๒
- ข่าวกที่เกี่ยวข้อง	๑๑๖

ภาคผนวก :

(๑)

- พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	(๑)
- ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เสนอโดยคณะรัฐมนตรี)	(๑๘)
- ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	(๕๕)

ส่วนที่ ๑

**ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ให้สามารถทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบ และรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (เพิ่มมาตรา ๔ (๒/๑) และมาตรา ๒๐ จัตวา)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถแต่งตั้งผู้ตรวจสอบ การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบดังกล่าวได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และมาตรา ๖)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการดำเนินการก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกอยู่ในระบบแจ้ง แทนการขออนุญาต รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๔ (๓) และเพิ่มมาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๓๓ วรรคสี่ มาตรา ๓๖/๑ มาตรา ๓๙ ตริ และมาตรา ๔๖ (๒/๑))

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ให้สามารถประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน (เพิ่มมาตรา ๒๐ เบญจ)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถมอบอำนาจให้เลขาธิการ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑ ตริ)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับ ความผิดเกี่ยวกับการรายงานการตรวจสอบอันเป็นเท็จ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๘ ทวิ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ยกเลิกมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๔๘ ตริ)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจเปรียบเทียบของเลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ตริ)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้สูงขึ้น

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังไม่ครอบคลุมถึงอำนาจทำความตกลงกับต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับสมควรลดขั้นตอนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเร่งรัดการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ทันต่อสภาพสังคมที่มีการแข่งขันและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตลอดจนปรับปรุงขั้นตอนในการส่งออกจากระบบอนุญาตเป็นระบบแจ้งซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เนื่องจากการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้าอยู่แล้ว นอกจากนี้ อัตราโทษสำหรับความผิดบางประการและอัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม รวมทั้งการมอบอำนาจของรัฐมนตรียังไม่มีความชัดเจนสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๔. บทจำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙^(๑) ประกอบกับ

^(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า

“การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๕^(๒) มาตรา ๔๘^(๓) และมาตรา ๕๐^(๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๒๕)

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๓)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“(๒/๑) ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ จัตวา”

^(๒) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า

“บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน

บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองในการที่จะอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถานโดยปกติสุข การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการตรวจค้นเคหสถาน จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

^(๓) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า

“สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

^(๔) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า

“บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน”

**๗.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถแต่งตั้งผู้ตรวจสอบ
การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ (ร่างมาตรา ๔)**

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการกำหนดให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ
หรือหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
หรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่าย
ในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
หรือวัดตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ
และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖
หรือที่รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑
หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต
ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี”

**๗.๓ แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการดำเนินการก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรา ๑๗ (ร่างมาตรา ๕)**

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงานจัดให้
มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘ แล้ว
ให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตรา
พระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ต่อไป”

๗.๔ ปรับปรุงให้รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว (ร่างมาตรา ๖)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

๗.๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกอยู่ในระบบแจ้งแทนการขออนุญาต แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถจะทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน (ร่างมาตรา ๗)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๒๐ จัตวา และมาตรา ๒๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๐ ตริ เมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน แจ้งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

มาตรา ๒๐ จัตวา ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

นั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรอง การตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน หรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

มาตรา ๒๐ เบื้อง การตรวจสอบหรือรับรองเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบหรือรับรองที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการ โดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง หรือกระทำการใด ที่เกี่ยวเนื่องกับการตรวจสอบหรือรับรองก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงาน ที่ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรองชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขต ของการตรวจสอบหรือรับรองที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา"

๗.๖ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ (ร่างมาตรา ๘)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ตีรี้ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

"มาตรา ๒๑ ตีรี้ การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวี หรือมาตรา ๒๑ ทวี รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาต แทนได้"

๗.๗ การแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อประโยชน์ในการส่งออก (ร่างมาตรา ๘)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

"ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐาน ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตีรี้ ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นั้นเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนด ก่อนนำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต"

๗.๘ ห้ามผู้ใดทำการโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก เว้นแต่เป็นการจำหน่าย เพื่อการส่งออก (ร่างมาตรา ๑๐)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๓๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยรู้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อการส่งออก ตามมาตรา ๒๐ ตี เว้นแต่เป็นการจำหน่ายเพื่อการส่งออก”

๗.๙ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งเพิกถอน ใบรับแจ้งการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ ในการส่งออก (ร่างมาตรา ๑๑)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ตี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๓๙ ตี เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจ สั่งเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ตี เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่ทำขึ้นไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้วแต่ถูกส่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ตี”

๗.๑๐ วิธีการแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๒)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙ ทวิ หรือมาตรา ๓๙ ตี ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอน การอนุญาตหรือเพิกถอนใบรับแจ้งทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือใบรับแจ้ง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้น ได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว ตั้งแต่วันปิดหนังสือ”

๗.๑๑ ปรับปรุงการยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๑๓)

ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า

(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ
มาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง
หรือวรรคสอง

(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด
ตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง

(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน
อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕ หรือ

(ง) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้ง
ตามมาตรา ๓๙ ตริ”

๗.๑๒ เพิ่มอำนาจคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในกรณี ที่เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตริ และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ (ร่างมาตรา ๑๔)

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

“(๒/๑) ในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอน
ใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตริ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น
ให้สิ้นสภาพได้”

๗.๑๓ ปรับปรุงอัตราโทษในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวิ (ร่างมาตรา ๑๕)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง

โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้แจ้ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา
๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสองหรือวรรคสี่
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

**๗.๑๔ บทกำหนดโทษผู้ทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
หรือการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด
เดิม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ
(ร่างมาตรา ๑๖)**

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๔๘ ตริ ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
หรือการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิม
หรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใด
หลงเชื่อว่าการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท”

๗.๑๕ ปรับปรุงอัตราโทษในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ (ร่างมาตรา ๑๗)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕
มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท
ถึงสามแสนบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๑๖ ปรับปรุงอัตราโทษในมาตรา ๕๒ (ร่างมาตรา ๑๘)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามเดือนหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๑๗ ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ (ร่างมาตรา ๑๙)

ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

๗.๑๘ ปรับปรุงอัตราโทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (ร่างมาตรา ๒๐)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๑๙ ปรับปรุงอัตราโทษในมาตรา ๕๕ (ร่างมาตรา ๒๑)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๒๐ ความผิดซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ (ร่างมาตรา ๒๒)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ตีร แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ตีร บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

๗.๒๑ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๒๓)

ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท

๗.๒๒ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๒๔)

บรรดาประกาศที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗

มีหลักการคือ กำหนดให้มีข้อยกเว้นกรณีผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมาเพื่อส่งออกก็ไม่ต้องขออนุญาต โดยได้เปลี่ยนจากการขึ้นทะเบียนเป็นระบบการแจ้งก่อนทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น มีเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังไม่ครอบคลุมถึงอำนาจทำความตกลงกับต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับสมควรลดขั้นตอนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานในปัจจุบัน **เพื่อให้สามารถเร่งรัดการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ทันต่อสภาพสังคมที่มีการแข่งขันและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตลอดจนปรับปรุงขั้นตอนในการส่งออกจากระบบอนุญาตเป็นระบบแจ้ง ซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม** เนื่องจากการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก **จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้าอยู่แล้ว** นอกจากนี้ อัตราโทษสำหรับความผิดบางประการและอัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม รวมทั้งการมอบอำนาจของรัฐมนตรียังไม่มีความชัดเจนสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและลงมติอนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ และส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง
 ขึ้นรับหลักการในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขึ้นกรรมาธิการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายเจริญ จรรย์โกมล	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประสงค์ บุรณพงศ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายบุญส่ง ไขเกษ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายเกียรติพงศ์ น้อยใจบุญ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นายไชยา พรหมา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายวัฒนา แซ่ไพเราะ	เลขานุการคณะกรรมการ
๘. นายพงษ์ศักดิ์ เปล่งแสง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๙. นายไพโรจน์ สัตยงูเดชากุล	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. นายภาคิน สมมิตร	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๑๑. นายเจือ ราชสีห์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายวิชาญ มีนชัยนันท์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายไพจิตร ศรีวรขาน	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นายเกื้อกุล ด่านชัยวิจิตร	๑๕. นายโกมล จิรัชย์สุทธิกุล
๑๖. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๑๗. นายเดชบุญ มาประเสริฐ
๑๘. นายตรีพล เจาะจิตต์	๑๘. นายชเนศ เครือรัตน์
๒๐. นายธรรมมา ปิ่นสุภาณูจนะ	๒๑. นายบุราฮานูดีน อุซ็ิง
๒๒. นายประพันธ์ บุษยไพบุลย์	๒๓. นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ
๒๔. นายผดิสวรร ชำนาญเวช	๒๕. นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา
๒๖. นายพรชัย อรรถปรียางกูร	๒๗. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์
๒๘. นายมนู เลียวไพโรจน์	๒๘. พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร
๓๐. นายวัลลภ สุปรียศิลป์	๓๑. นายวิชัย ดันศิริ
๓๒. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	๓๓. นายสมพงษ์ หิริกุล
๓๔. นายสมภพ โรจนพันธ์	๓๕. นายสุภาพ คลีซาย

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะเสนอให้วุฒิสภาคณะใดตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙^(๔) และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมวุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา แล้วรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

^(๔) ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า

“เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็นวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้วให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

เรื่องเสรีที่ ๓๖๗/๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา และดำเนินการต่อไปได้

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ และกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ

๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมให้สามารถแต่งตั้งผู้ตรวจสอบสถานที่ผลิตและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสถานที่ผลิตได้

๑.๒ แก้ไขเพิ่มเติมการดำเนินการก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน โดยให้ยกเว้นการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๑) ถึง (๗) ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนได้

๑.๓ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมให้สามารถมอบอำนาจในการอนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อใช้ในราชอาณาจักร และกำหนดข้อยกเว้นกรณีทำเพื่อส่งออกไม่ต้องขออนุญาต แต่ให้มาขึ้นทะเบียนแทน และสามารถมอบอำนาจในการอนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักรได้

๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถรับเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศได้ และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน

๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้น

๑.๖ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดตามมาตรา ๕๕ และความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว

๑.๗ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้สูงขึ้น

๒. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของ คณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๔) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีรับหลักการแล้ว ปรากฏว่า หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดข้อยกเว้นกรณีผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อส่งออก โดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศไทยไม่ต้องขออนุญาต แต่ให้มาขึ้นทะเบียนแทนนั้นเป็นหลักการที่ไม่สอดคล้องกับกลไกเพื่อการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๔) ได้แจ้งให้ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)) ทราบแล้ว แต่ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องยังคงยืนยันในหลักการดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๔) จึงเห็นสมควรจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น ๒ แบบ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติต่อไป ดังนี้

๒.๑ ร่างแบบที่ ๑ : ยกเว้นตามความประสงค์ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามความเห็นของผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นร่างแบบที่ ๑ ซึ่งยังคงหลักการตามร่างที่คณะรัฐมนตรีรับหลักการ คือ กำหนดให้มีข้อยกเว้นกรณีผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อส่งออกก็ไม่ต้องขออนุญาต โดยได้เปลี่ยนจากการขึ้นทะเบียนเป็นระบบการแจ้งก่อนทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นแทนอันเป็นความประสงค์ของผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งสาระสำคัญของร่างแบบที่ ๑ มีดังต่อไปนี้

ก. กำหนดให้ก่อนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อความยืดหยุ่นของวิธีการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งปัจจุบันมีอยู่หลายรูปแบบโดยอาจกำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนเพื่อเร่งรัดให้มีความรวดเร็วขึ้นได้ แล้วสำนักงานต้องนำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาก่อนดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกา

สำหรับกรณีที่ร่างเดิมกำหนดให้ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจดำเนินการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใด ต้องเป็นไปตามมาตรฐานโดยไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนปกติได้นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๔) พิจารณาแล้วเห็นว่า การตราพระราชกฤษฎีกานี้มีผลกระทบต่อประชาชนสมควรที่จะต้องรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบอันเป็นหลักการที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว จึงได้ตัดข้อยกเว้นดังกล่าวออก และเห็นว่าหากมีความจำเป็นเร่งด่วนก็สมควรที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะเร่งรัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถกระทำได้ตามบทบัญญัติที่ได้แก้ไขมาให้ใหม่แล้ว (ร่างมาตรา ๕)

ข. กำหนดให้การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเพื่อประโยชน์ในการส่งออก สามารถทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ โดยแจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งได้แก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีมาตรการควบคุมตรวจสอบให้มีการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น

(ร่างมาตรา ๗) ซึ่งเป็นประเด็นที่คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) ไม่เห็นด้วย ดังเหตุผลปรากฏใน ๒.๒.๑ ท้ายนี้

ค. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมอาจมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตให้ทำหรือนำเข้า ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราวได้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและรวดเร็วขึ้นในการอนุญาตเรื่องดังกล่าวและเพื่อให้มีความแตกต่างจากการมอบอำนาจโดยทั่วไปของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดความชัดเจนว่ารัฐมนตรีสามารถมอบอำนาจในเรื่องดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๘)

ง. ได้แก่ไขเกี่ยวกับบทกำหนดโทษดังต่อไปนี้

(ก) ได้ปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สูงขึ้นโดยถืออัตราส่วนโทษจำคุกหนึ่งปีต่อโทษปรับห้าแสนบาทโดยประมาณ เพื่อให้สอดคล้องกับตรรกษณ์ค่าครองชีพที่สูงขึ้นและเป็นการปรามผู้กระทำความผิดมิให้แสวงหากำไรจากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน

(ข) สำหรับความผิดที่ได้ยกเลิกโทษจำคุกก็ได้แก้ไขโทษปรับให้หนักขึ้น โดยคำนวณโทษปรับจากโทษจำคุกที่มีอยู่เดิม

(ค) เนื่องจากมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ เป็นบทกำหนดโทษที่มีอัตราโทษเท่ากัน จึงนำบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๓ ไปกำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ และยกเลิกมาตรา ๕๓ เสีย

จ. ได้เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อกำหนดให้ประกาศที่ใช้บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ เนื่องจากมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ซึ่งให้อำนาจรัฐมนตรีออกประกาศแต่งตั้งผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ และโดยข้อเท็จจริงได้มีการออกประกาศตามมาตราดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว จึงจำเป็นต้องมีบทเฉพาะกาลรองรับมิให้ประกาศนั้นถูกยกเลิกไปทันทีโดยผลของการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และมาตรา ๖ อันจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๒ ร่างแบบที่ ๒ : ยกร่างตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕)^(๖)

สำหรับร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) ได้จัดทำเป็นร่างแบบที่ ๒ โดยได้ตัดการกำหนดข้อยกเว้นกรณีการทำเพื่อส่งออกโดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศไทยไม่ต้องขออนุญาต แต่ให้มาแจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก่อนการทำออก ซึ่งมีเหตุผลและสาระสำคัญ ดังนี้

(๖) ร่างแบบที่ ๒ : ยกร่างตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ดูรายละเอียดในหน้า ๑๘

๒.๒.๑ เหตุผลที่จัดทำเป็นร่างแบบที่ ๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) ขอเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในประเด็นที่แก้ไขมาตรา ๒๐ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๒๐ ทรี เพื่อกำหนดให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานบังคับ สามารถทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดได้เพื่อประโยชน์ในการส่งออก โดยไม่ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ก่อน และไม่ต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นครั้งคราว เพียงแต่แจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก็สามารถทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ทันทีเมื่อได้รับใบแจ้งจากสำนักงานแล้ว โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) เห็นว่า การแก้ไขดังกล่าวเป็นการไม่สอดคล้องกับหลักการสำคัญตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่กำหนดให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เนื่องจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานบังคับเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค การยกเว้นเพื่อประโยชน์ในการผลิตเพื่อการส่งออกเป็นครั้งคราวจึงควรต้องได้รับการพิจารณาอนุญาตเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นกัน คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) จึงเห็นควรให้คงหลักการของมาตรา ๒๐ ทวิ ที่ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ก่อนไว้ตามเดิม สำหรับปัญหาที่อาจก่อให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาอนุญาตเป็นครั้งคราวนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) ได้แก้ไขให้รัฐมนตรีสามารถมอบอำนาจในการอนุญาตให้แก่เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว

๒.๒.๒สาระสำคัญของร่างแบบที่ ๒

ร่างแบบที่ ๒ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) มีสาระสำคัญเช่นเดียวกับร่างแบบที่ ๑ ต่างกันที่ได้ตัดกรณีที่กำหนดให้การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเพื่อประโยชน์ในการส่งออก สามารถทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ โดยแจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องตาม ข. ใน ๒.๑ ออก ทั้งนี้ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๕) ข้างต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๕๗

ร่างแบบที่ ๒ : ยกร่างตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕)

ร่างแบบที่ ๒

ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว

เรื่องเสรีจที่ ๓๖๗/๒๕๕๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถ
ทำความเข้าใจกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (เพิ่มมาตรา ๔ (๒/๑) และมาตรา ๒๐ ตรี)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถแต่งตั้งผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบดังกล่าวได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และ
มาตรา ๖)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการดำเนินการก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้
สามารถประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นหรือ
มอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน (เพิ่มมาตรา ๒๐ จัตวา)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑ ตรี)
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับความผิด
เกี่ยวกับการรายงานการตรวจสอบอันเป็นเท็จ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๘ ทวิ มาตรา ๕๐
มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ยกเลิกมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๔๘ ตรี)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจเปรียบเทียบของเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ตรี)
- (๘) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้สูงขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังไม่ครอบคลุมถึงอำนาจทำความตกลงกับต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานในปัจจุบันมีขั้นตอนหลายประการทำให้เกิดความล่าช้าไม่ทันต่อสภาพสังคมที่มีการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นอกจากนี้ อัตราโทษสำหรับความผิดบางประการและอัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม ตลอดจนการมอบอำนาจของรัฐมนตรียังไม่มีความชัดเจน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“(๒/๑) ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรอง
การตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ตี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘ แล้ว ให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ต่อไป”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตริ และมาตรา ๒๐ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๐ ตริ ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

มาตรา ๒๐ จัตวา การตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบ หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงานที่ดำเนินการตรวจสอบ ชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๑ ตริ การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตแทนได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ทวิ ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๔๕ ตริ ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็ม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ตรี บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๗ บรรดาประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

ข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แม้ประเทศไทยจะเปิดทำการค้าเสรีกับหลายประเทศ แต่วิทยาการ ความสามารถทางเทคโนโลยียังเป็นรองประเทศเหล่านั้นอยู่ ดังนั้นประเทศที่มีศักยภาพทางเทคโนโลยีที่สูงกว่าจึงครอบงำโดยการใช้มาตรฐานสากลหลายอย่างเป็นเครื่องมือกีดกันทางการค้าร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้จะสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้หรือไม่ และการค้าเสรีนี้ประเทศไทยจะถูกกีดกันทางการค้ามากขึ้นหรือไม่

จากข้อสังเกตดังกล่าว รัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพราะที่ผ่านมาการประกาศใช้บังคับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพียงหนึ่งมาตรฐานตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เดิมต้องใช้เวลา ๙ -๑๐ เดือน ซึ่งเป็นความยุ่งยากและล่าช้า ดังนั้นจึงได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้จัดการได้อย่างรวดเร็วและสามารถแก้ไขสถานการณ์จากการเสียเปรียบประเทศต่าง ๆ ได้ทันท่วงที ศักยภาพทางเทคโนโลยีของไทยไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่าประเทศใดในโลก การที่ต่างประเทศใช้เหตุผลในเรื่องสิ่งแวดล้อมมาต่อรองในเรื่องทางการค้า กฎหมายเดิมไม่สามารถสร้างมาตรฐานในการต่อรองกับต่างประเทศได้ แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

**มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์**

๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

๑. **ตามร่างมาตรา ๑๘** คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไข โดยให้มีการกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน ซึ่งตามร่างของคณะรัฐมนตรีไม่ได้กำหนดโทษจำคุกไว้ มีเพียงโทษปรับสถานเดียว เหตุที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมให้มีการกำหนดโทษจำคุกด้วยนั้น เพราะความในมาตรา ๓๑ เป็นกรณีห้ามมิให้ผู้ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตใช้เครื่องหมายมาตรฐานไปหาผลประโยชน์ และความในมาตรา ๓๒ เป็นกรณีห้ามมิให้เลียนเครื่องหมายมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายมาตรฐาน คณะกรรมาธิการเห็นว่า ความผิด ๒ กรณีข้างต้นเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และผู้ที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายไม่สมควรมีโทษปรับเพียงสถานเดียว สมควรจะได้รับโทษจำคุกด้วย

๒. **ตามร่างมาตรา ๒๐** ซึ่งคณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไข โดยให้มีการกำหนดโทษจำคุกไว้ด้วยนั้น เนื่องจากตามมาตรา ๕๔ เป็นบทกำหนดโทษผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ กรณีตาม (๑) เป็นกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตนำเครื่องหมายมาตรฐานไปใช้แสดงในผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นความผิดที่รุนแรงเพราะเป็นการหลอกลวงประชาชนโดยทั่วไป คณะกรรมาธิการเห็นว่า การกำหนดเพียงโทษปรับสถานเดียวเป็นการไม่เหมาะสม ควรมีการกำหนดโทษจำคุกไว้ด้วย และในกรณีตาม (๒) คณะกรรมาธิการเห็นว่า การไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ เป็นกรณีซึ่งรุนแรงกว่าการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ เพราะเป็นกรณีของผู้ที่ผลิตสินค้าไม่ได้มาตรฐาน และไม่ได้รับอนุญาต ดังนั้น จึงกำหนดโทษจำคุกตาม (๒) ไว้สูงกว่าโทษจำคุกตาม (๑)

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณา เรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ เพิ่มความเป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๔ (๒/๑)

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“(๒/๑) ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรอง
การตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ จัตวา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๕ และ มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาโดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ
หรือหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
หรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่าย
ในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
หรือวัดตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ
และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖
หรือที่รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑
หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต
ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๑๘ และ มาตรา ๑๙ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๘ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๑๙ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๒๐ ทวิ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๐ ทวิ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๗ เพิ่มความเป็น มาตรา ๒๐ ตริ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๐ จัตวา และ มาตรา ๒๐ เบญจ

มาตรา ๒๐ ตริ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๐ จัตวา **มีการแก้ไข**

มาตรา ๒๐ เบญจ **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๒๐ จัตวา และมาตรา ๒๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๐ ตริ เมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน แจ้งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้ง ให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

มาตรา ๒๐ จัตวา ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรอง

การตรวจสอบรหัสหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

มาตรา ๒๐ เบื้อง การตรวจสอบหรือรับรองเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบหรือรับรองที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบหรือรับรองก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงานที่ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรองชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบหรือรับรองที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ เพิ่มความเป็น มาตรา ๒๑ ตี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑ ตี

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ เพิ่มความเป็น วรคสี ของมาตรา ๓๓ **มีการแก้ไข**

มาตรา ๓๓ วรคสี

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตี ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ได้ขึ้นไปตามมาตรฐานรหัสเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนด ก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ เพิ่มความเป็น มาตรา ๓๖/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖/๑

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๑</u> เพิ่มความเป็น มาตรา ๓๙ ตี	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙ ตี</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u> แก้ไขมาตรา ๔๑	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u> แก้ไข (๓) มาตรา ๔๔	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔ (๓)</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u> เพิ่มความเป็น (๒/๑) มาตรา ๔๖	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖ (๒/๑)</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u> แก้ไขมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวิ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘ ทวิ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u> เพิ่มความเป็น มาตรา ๔๘ ตี	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘ ตี</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u> แก้ไขมาตรา ๕๐ และ มาตรา ๕๑	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘ แก้ไขมาตรา ๕๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ยกเลิกมาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ แก้ไขมาตรา ๕๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไขดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑ แก้ไขมาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒ แก้ไขมาตรา ๕๗ ตี**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๕๗ ตี****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒๓** แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒๔****มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๒๔ บรรดาประกาศที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๕**ไม่มีการแก้ไข****อัตราค่าธรรมเนียม****มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้****อัตราค่าธรรมเนียม**

(๑) ค้ำชั่ง	ศัษัษ	๑๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖^(๗) โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

^(๗) ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๕ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณารั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

กับ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์

อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑”</p> <p>มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๔ ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑)^๒ ตรวจสอบการใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ การขออนุญาตทำและนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๑ ทวิ เพื่อเสนอคณะกรรมการ</p> <p>(๒)^๓ ตรวจสอบและควบคุมการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ทำตามมาตรา ๒๐ ทวิ</p> <p>(๓) ตรวจสอบและควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขออนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรตามที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๑ ทวิ</p> <p>(๔) ควบคุมการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“(๒/๑) ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ จัตวา”</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่</p> <p>มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัดตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๑๔ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ให้สำนักงานประกาศโฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับ มีกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ระบุว่าประสงค์ให้มีการกำหนดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐาน และดูรายละเอียดได้ ณ ที่ใด พร้อมทั้ง</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่</p> <p>มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>กำหนดเวลาให้ผู้ประสงค์จะคัดค้านยื่นคำคัดค้านต่อสำนักงานภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศ</p> <p>(๒) ถ้าไม่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้</p> <p>(๓) ในกรณีที่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานเสนอคำคัดค้านนั้นไปยังคณะกรรมการ</p> <p>(๔) ให้สำนักงานปิดประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่ฟังคำแถลงคัดค้านไว้ ณ สำนักงาน และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ</p> <p>(๕) ในการฟังคำแถลงคัดค้าน ให้คณะกรรมการเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเข้าฟัง และเสนอความเห็นได้ด้วย</p> <p>(๖) เมื่อถึงเวลาตามที่กำหนด ถ้าผู้คัดค้านไม่มา ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาไปตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๗) เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้สำนักงานปิดประกาศสำเนาคำวินิจฉัยไว้ ณ สำนักงาน และส่งสำเนาคำวินิจฉัยไปให้ผู้คัดค้านทราบ</p> <p>มาตรา ๑๙ บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเนื่องจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตาม มาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันปิดประกาศ สำเนาคำวินิจฉัยไว้ ณ สำนักงาน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๑๙ เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘ แล้ว ให้สำนักงาน นำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ต่อไป"</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๒๐ ทวิ^๓ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ได้</p> <p>มาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้</p> <p>มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๒๐ จัตวา และมาตรา ๒๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๒๐ ตริ เมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน แจ้งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p>มาตรา ๒๐ จัตวา ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม</p> <p>มาตรา ๒๐ เบญจ การตรวจสอบหรือรับรองเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบหรือรับรองที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบหรือรับรองก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศหรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงานที่ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง ชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบหรือรับรองที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา"</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ตี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>"มาตรา ๒๑ ตี การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตแทนได้"</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตริ ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนดก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๓๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยรู้อยู่ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำขึ้นเพื่อการส่งออกตามมาตรา ๒๐ ตริ เว้นแต่เป็นการจำหน่ายเพื่อการส่งออก”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๓๙ ตริ เลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ตริ เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำขึ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้วแต่ถูกส่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ตริ”</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ ทวิ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต หรือเพิกถอนการอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าวให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ</p> <p>มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต เก็บ หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ หรือยานพาหนะที่บรรทุกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ และนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วัตถุที่นำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะนำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ</p> <p>(๒) เข้าไปในสถานที่หรือที่อื่นใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ หรือยานพาหนะใดเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วัตถุที่นำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะนำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ ทวิ หรือมาตรา ๓๙ ตริ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนใบรับแจ้งทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือใบรับแจ้ง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า</p> <p>(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง</p> <p>(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง หรือ</p> <p>(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงหรือเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕</p> <p>มาตรา ๔๖ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๓) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ หรือเป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไข หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้ หากไม่สามารถทำลายเครื่องหมายมาตรฐานหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ</p>	<p>"(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า</p> <p>(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ ตริ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง</p> <p>(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง</p> <p>(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕ หรือ</p> <p>(ง) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตริ"</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>(๒) ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพหรือในกรณีที่น่าเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไป ถ้าไม่ส่งกลับคืนไปก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพหรืออาจสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ทำหรือผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาต หรือขอรับอนุญาตก่อนได้</p> <p>(๓) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ หรือในกรณีที่น่าเข้าอาจให้ส่งกลับคืนไป และอาจสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้ ถ้าไม่ส่งกลับคืนไป หรือไม่ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือไม่ทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ</p> <p>(๔) ในกรณีที่ผู้โฆษณา ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่ายฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรืออาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ</p> <p>ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้โฆษณา ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแก้ไข การปรับปรุง การทำให้สิ้นสภาพ หรือการส่งกลับคืนไปซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการรอไว้เพื่อขอรับใบอนุญาตหรือขอรับอนุญาต หรือการทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือการทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม</p>	<p>“(๒/๑) ในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๔ ตริ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพได้”</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง แล้วฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้แจ้ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสองหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๔๘ ตริ ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิม หรือติดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท”</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๕๗ ตีความผิดตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๗ ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ตีแห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๗ ตี บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา ๒๔ บรรดาประกาศที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)																																
<p style="text-align: center;">อัตราค่าธรรมเนียม</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 60%;">(๑) คำขอ</td> <td style="width: 40%;">ฉบับละ ๑๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖</td> <td>ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐</td> <td>ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑</td> <td>ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔</td> <td>ฉบับละ ๕๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕</td> <td>ฉบับละ ๕๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๗) ใบแทนใบอนุญาต</td> <td>ฉบับละ ๑๐๐ บาท</td> </tr> </table>	(๑) คำขอ	ฉบับละ ๑๐ บาท	(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ ๕๐๐ บาท	(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ ๕๐๐ บาท	(๗) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท	<p style="text-align: center;">อัตราค่าธรรมเนียม</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 60%;">(๑) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖</td> <td style="width: 10%;">ฉบับละ</td> <td style="width: 30%;">๑๐,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐</td> <td>ฉบับละ</td> <td>๑๐,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑</td> <td>ฉบับละ</td> <td>๑๐,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔</td> <td>ฉบับละ</td> <td>๕,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕</td> <td>ฉบับละ</td> <td>๕,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>(๖) ใบแทนใบอนุญาต</td> <td>ฉบับละ</td> <td>๑,๐๐๐ บาท</td> </tr> </table>	(๑) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท	(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท	(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท	(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท	(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท	(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑) คำขอ	ฉบับละ ๑๐ บาท																																
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท																																
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท																																
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท																																
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ ๕๐๐ บาท																																
(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ ๕๐๐ บาท																																
(๗) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท																																
(๑) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท																															
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท																															
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท																															
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท																															
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท																															
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท																															

ส่วนที่ ๓

**ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

บันทึกวิเคราะห์สรุป
ร่างพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. *

๑. ความจำเป็นที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้บัญญัติไว้นานแล้ว มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ไม่เอื้ออำนวยต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกและไม่สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมด้านการมาตรฐานตามแนวทางของสากล อันจะก่อให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาเศรษฐกิจ กิจการอุตสาหกรรม และการค้าของประเทศ จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายให้เหมาะสม ตลอดจนกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการตรวจสอบควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๒. ความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายโดยส่วนราชการต่างๆ

๒.๑ หากกฎหมายใช้บังคับแล้ว จะไม่กระทบหรือขัดแย้งกับกฎหมายอื่น และคณะกรรมการสามารถมอบอำนาจให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานเอกชนสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบสถานที่ผลิต หรือตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแทนได้ อันจะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการพิจารณาออกใบอนุญาต

๒.๒ กำหนดให้รัฐมนตรี สามารถมอบอำนาจในการอนุญาตได้

๓. การขอข้อมูลหรือความเห็นจากส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ได้ส่งร่างให้คณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย พิจารณาให้ข้อคิดเห็น

*ที่มา : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ณ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๗

๔. กฎหมายที่เสนอกำหนดให้มีการขออนุญาตเพื่อทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด หรือไม่ และมีความจำเป็นเพียงใด

ตามกฎหมายนี้มีมาตรการในการขอรับใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและการขออนุญาตทำและนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นมาตรฐานบังคับไว้เช่นเดิม เนื่องจากมีความจำเป็นที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นจะต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองว่าเป็นไปตามมาตรฐานก่อน และเป็นการป้องกันมิให้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีคุณภาพมาจำหน่ายในประเทศ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคโดยใบอนุญาตไม่มีการกำหนดอายุของใบอนุญาต สำหรับการทำให้การส่งออกได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต แต่ต้องมาขึ้นทะเบียนไว้เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล เพื่อให้การส่งออกสะดวกเร็วขึ้น

๕. กฎหมายที่เสนอมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๖. สรุปสาระสำคัญของกฎหมาย

๑. มาตรา ๓ และมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ให้สามารถแต่งตั้งหน่วยตรวจสอบสถานที่ผลิตและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสถานที่ผลิตได้

๒. มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน โดยให้ยกเว้นการดำเนินการตามมาตรา ๑๘ (๑) - (๗) ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนได้

๓. มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ทวิ ให้รัฐมนตรีสามารถมอบอำนาจในการอนุญาต และกำหนดข้อยกเว้นกรณีทำเพื่อส่งออกไม่ต้องขออนุญาต แต่ให้มาขึ้นทะเบียนแทน

๔. มาตรา ๗ เพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ทรี ให้ สมอ. สามารถรับเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศได้ และมาตรา ๒๐ จัตวา ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน

๕. มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ ทวิ ให้รัฐมนตรีสามารถมอบอำนาจในการอนุญาตนำเข้าได้

๖. มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวิ โดยกำหนดให้มีโทษปรับสูงขึ้น

๗. มาตรา ๑๐ เพิ่มเติมมาตรา ๔๘ ตี กำหนดบทลงโทษกรณีการทำใบรับรองหรือรายงานการตรวจสอบเป็นเท็จ

๘. มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ - มาตรา ๕๔ ปรับบทลงโทษ โดยยกเลิกโทษจำคุกและเพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้น

๙. มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ โดยเพิ่มโทษจำคุกและปรับให้สูงขึ้น

๑๐. มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ตี ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดตามมาตรา ๕๕ และความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว

๑๑. มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พ.ร.บ. ให้สูงขึ้น

ด่วนที่สุด

ที่ พณ 0308/2530

กระทรวงพาณิชย์

4 ถนนสนามไชย เขตพระนคร

กรุงเทพฯ 10200

16 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่...) พ.ศ....

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมากที่ นร 0204/000 ลงวันที่ 10 มิถุนายน 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอทราบความเห็นกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่...) พ.ศ.... ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

1. ปัจจุบันมีหน่วยงานราชการหลายหน่วยงานที่มีพระราชบัญญัติ กฎระเบียบข้อบังคับในการกำกับ ควบคุมดูแลเกี่ยวกับคุณภาพมาตรฐานสินค้า ประเภทชนิดต่าง ๆ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีความชัดเจนภายใต้ขอบเขตอำนาจของแต่ละหน่วยงาน ดังนั้นร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่...) พ.ศ....อาจเกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติได้

2. ตามร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่...) พ.ศ.... ครอบคลุมถึงเรื่องการบริหารอนุญาตการนำเข้าและการส่งออกสินค้าด้วย ซึ่งในขณะที่พระราชบัญญัติการส่งออกภายนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ.2522 และพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ.2503 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2522 กระทรวงพาณิชย์โดยกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ระเบียบต่าง ๆ ตามที่กำหนด ทั้งนี้ ยังมีหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้า - ส่งออก ที่ผู้นำเข้า - ผู้ส่งออก ต้องปฏิบัติตามเช่นกัน เช่น พระราชบัญญัติเครื่องสำอางของกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้นจึงเป็นการเพิ่มภาระ เพิ่มขั้นตอน และค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะอาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งออก เช่น ตามร่างฯ มาตรา 8 แก้ไขมาตรา 21 ทวิ กำหนดให้เมื่อมีความจำเป็นต้องนำเข้ามาในราชอาณาจักร..... รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราว ฯลฯ การพิจารณาอนุญาตตามมาตรานี้จะมีความซ้ำซ้อนกับการควบคุมการนำเข้าซึ่งสินค้าที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดมาตรการต้องขออนุญาตนำเข้า โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกภายนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ.2522 อันเป็นการสร้างภาระให้กับผู้ประกอบการที่จะต้องติดต่อขออนุญาตจากทั้งสองหน่วยงาน เป็นต้น

๓. การเจรจาทำความตกลงกับต่างประเทศตามร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ..... (มาตรา 7 ที่เพิ่มความเป็นมาตรา 20 ตริ) มิได้ระบุความชัดเจนของการเจรจาทำความตกลงกับต่างประเทศ จึงเห็นควรระบุให้ชัดเจนว่า “เฉพาะมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเท่านั้น” และต้องประสานกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องถึงความชัดเจนในขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กำหนด เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และกรมการค้าต่างประเทศ)

๔. เนื้อหาตามร่างดังกล่าวยังขาดความชัดเจนและมีความสับสนมาก โดยเฉพาะในส่วนของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมยังไม่สามารถระบุแยกประเภท ชนิดสินค้าออกวางกันได้อย่างเด็ดขาด อันจะส่งผลให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าหน่วยงานใด จะเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงมากกว่า

๕. ปัจจุบันรัฐบาลอยู่ระหว่างการดำเนินการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งจะมีผลต่ออำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่กำหนดใหม่ จึงเห็นควรชะลอการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ก่อน จนกว่าจะเกิดความชัดเจนในกรอบของการปฏิรูประบบราชการ หรือจนกว่าการปฏิรูประบบราชการจะแล้วเสร็จ

๖. เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น และสร้างความชัดเจน ถูกต้องเหมาะสม เห็นควรเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาในรายละเอียดประกอบกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ก่อนจะเสนอเข้าสู่วาระการประชุมคณะรัฐมนตรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนันต์ โหธาภิรมย์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าต่างประเทศ

กองตรวจสอบและมาตรฐานสินค้า

โทร 0-2547-4790

โทรสาร 0-2547-4748

ตำนานอุก้อง

(นางวิษณี นิธิอุษง)

นิติกร ๘ ๖

ค่วนที่สุด

ที่ นร ๑๔๐๗/ ๖๐๗๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๔/๕๔๔๖ ลงวันที่ ๓๑
กรกฎาคม ๒๕๔๕

๒. หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๔๐๗/๕๔๔๖ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๔๐๗/๖๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม
๒๕๔๕

๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ นร ๖๖๐๕/๒๑๑
ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอทราบผลการพิจารณาเสนอ
ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ความ-
ละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

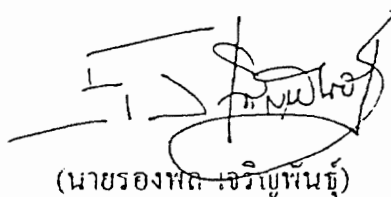
สำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการ-
คุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ได้พิจารณาประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่มাত্রา ๗ ซึ่งเพิ่ม
ความเป็นมาตรา ๒๐ จัตวา ได้กำหนดการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
มีความเห็นว่า สิทธิประการหนึ่งของผู้บริโภคที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
กำหนดให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครอง คือสิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยในการใช้สินค้าและบริการ
กล่าวคือ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องมีสภาพหรือคุณภาพได้มาตรฐาน ซึ่งเหมาะแก่การใช้

ซึ่งสภาพดังกล่าวผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการก็จะต้องให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคด้วยข้อความที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง สำหรับการตรวจสอบมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้น หรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตรวจสอบ หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการตรวจสอบไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะอยู่ในประเทศ หรืออยู่ต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐ หรือของเอกชนก็ตาม การกำหนดดังกล่าวควรจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ควรจะต้องอยู่ภายใต้มาตรการที่โปร่งใส เปิดกว้างและเที่ยงธรรมจึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในขั้นสุดท้าย สำหรับประเด็นอื่น ๆ ไม่มีความเห็นเพิ่มเติม

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ได้นำความเห็นดังกล่าวเสนอรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ) พิจารณาแล้วเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายรองพล เจริญพันธ์)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๕๓๐๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๗๘๕๖

สำเนาถูกต้อง

(นางพัชณี ภิทธิสุข)

นิติกร ๘๖

วันที่ 25.688/199
วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ 15:30 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๓๐๓
ที่ นร ๑๔๐๓/๒๕๕/ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เรียน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

รับจาก

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ที่ ๑๔๔๑.๔๕๑๓.๒๖.๒๕๕๕

๑. ข้อเท็จจริง

๑.๑ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในร่างมาตรา ๘ ซึ่งเพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐ จัดว่า ได้กำหนดการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้น หรือดำเนินการ โดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบ หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการตรวจสอบไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะอยู่ในประเทศ หรืออยู่ต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐ หรือของเอกชนก็ตาม โดยประกาศมาตรฐานหรือรายชื่อของหน่วยงานและผลิตภัณฑ์ หรือห้องปฏิบัติการและขอบเขตการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกำกับการคุ้มครองผู้บริโภค โภคจากสินค้าอันตรายและสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน

๑.๒ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จึงขอให้สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควร เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

๒. ข้อพิจารณา

๒.๑ โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกำกับการคุ้มครองผู้บริโภค โภคจากสินค้าอันตรายและสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน สำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาเสนอความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โภค แจ้งว่า ได้พิจารณาประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่มตรา ๘ ซึ่งเพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐ จัดว่า ได้กำหนดการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว มีความเห็นว่า สิทธิประการหนึ่งของผู้บริโภคที่พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครอง คือสิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยในการใช้สินค้าและบริการ กล่าวคือ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องมีสภาพหรือคุณภาพได้มาตรฐาน ซึ่งเหมาะแก่การใช้ ซึ่งสภาพดังกล่าวผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการจะต้องให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคด้วยข้อความที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง สำหรับการตรวจสอบมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้น หรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตรวจสอบ หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะอยู่ในประเทศ หรืออยู่ต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือของเอกชนก็ตาม การกำหนดดังกล่าวควรจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ควรจะต้องอยู่ภายใต้มาตรการที่โปร่งใส เปิดกว้างและเที่ยงธรรมจึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในขั้นสุดท้าย สำหรับประเด็นอื่น ๆ ไม่มีความเห็นเพิ่มเติม

๒.๓ สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและเห็นสมควรแจ้งความเห็นนี้ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

๓. ข้อเสนอแนะ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วย จักได้แจ้งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ดำเนินการต่อไป

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

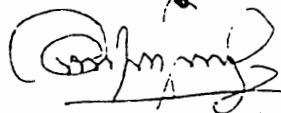
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สมพงษ์ อมาตย์

(นายสมพงษ์ อมาตย์)
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๙ ส.ค. ๒๕๖๕

รับ ๕๐. ส.ค.๖๕
กต/ส.ร.๖๖/๓๕
๕๐/ส.ค.๖๕/๕๖
๕๐. ส.ค.๖๕
๕๔ (๕.๑.๖๕)

สำเนาถูกต้อง

นายสมพงษ์ อมาตย์
รัฐมนตรีประจำ

บันทึกข้อความ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
เลขที่	๑๒๓๔๕
วันที่	๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕
เวลา	๑๕.๓๐ น.

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กองนิติการ โทร.๐ ๒๖๒๕ ๔๒๓๑ ต่อ ๓๑๑

ที่ นร ๑๖๐๕/๑๑๑

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่....) พ.ศ....

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่มอบหมายและระเบียบกลาง	
เลขที่	179-
วันที่	๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕
เวลา	15.30 น.

ตามบันทึกสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๑๕๐๗/๔๔๘๖ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจงให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่....) พ.ศ.... ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอทราบความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้พิจารณาประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรา ๗ ซึ่งเพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐ จัตวา ซึ่งได้กำหนดการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว มีความเห็นว่าสิทธิประการหนึ่งของผู้บริโภคที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ ได้กำหนดให้ได้รับความคุ้มครองคือสิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยในการใช้สินค้าและบริการ กล่าวคือสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องมีสภาพหรือคุณภาพได้มาตรฐานซึ่งเหมาะแก่การใช้ ซึ่งสภาพดังกล่าวผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการจะต้องให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคด้วยข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง สำหรับการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศยอมรับมาตรฐาน หรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้น หรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบ หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะอยู่ในประเทศ หรืออยู่ต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐ หรือของเอกชนก็ตามนั้น การกำหนดดังกล่าวควรจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ควรจะต้องอยู่ภายใต้มาตรการที่โปร่งใส เปิดกว้างและเที่ยงธรรมจึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในขั้นสุดท้าย สำหรับประเด็นอื่น ๆ นั้น ไม่มีความเห็นใด ๆ เพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายอนุวัฒน์ ธรรมธัช)

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สำเนาถูกต้อง

นายชาติ ชัชวณฺ์

นิติกร หัวหน้า

ค.อ.บ.บ.ก.

ที่ อก ๐๗๐๓/ ๑๖๐๐

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๕๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร. ๐๒๐๔/๑๑๐๑๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งความเห็นของกระทรวงพาณิชย์ และสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่..) พ.ศ. ให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับรายงานจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ว่าได้ดำเนินการหารือร่วมกับผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อหาข้อยุติแล้ว เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ โดยได้ชี้แจงให้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่..) พ.ศ. ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่มีบัญญัติไว้แล้วตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ปัจจุบัน สำหรับการเจรจาทำความตกลงกับต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นนั้น จะเป็นการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบหรือการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเท่านั้น ซึ่งที่ประชุมรับทราบและไม่ขัดข้องในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่..) พ.ศ. เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในหลักการ การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ เทพสุทิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กองนิติการ กลุ่มกฎหมายและคดี ๑

โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๓๒๐-๑

โทรสาร ๐ ๒๒๕๖ ๔๔๔๓

สำนักงานคู่มือ

๖๕

(นางพัชณี สิกขิตฺสุข)

นิติกร ๕ ๖

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นองค์กรนำด้านการมาตรฐานของประเทศ และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

นโยบาย

มุ่งมั่นดำเนินงานด้านการมาตรฐาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ ผู้ประกอบการ ผู้บริโภคและประเทศชาติโดยรวม

วัตถุประสงค์การดำเนินงาน

1. ค้ำครองผู้บริโภค
2. รักษาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
3. พัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
4. สร้างความเป็นธรรมในการซื้อขายขจัดปัญหา และอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากมาตรการด้านมาตรฐาน

อำนาจหน้าที่

สมอ. มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 มติคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง อุตสาหกรรม

ภารกิจ

1. กำหนดนโยบายและแผนหลักด้านการมาตรฐานของประเทศ ให้เป็นไปตามแนวสากล โดยให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนเข้าร่วมดำเนินการอย่างเป็นระบบ
2. ปฏิบัติงานและพัฒนาด้านการมาตรฐานภายใต้ พ.ร.บ. มาตรฐานฯ และมติ ค.ร.ม. เพื่อค้ำครองผู้บริโภค ความปลอดภัย พิทักษ์สิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงาน และพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
3. ดูแลรักษาผลประโยชน์ของประเทศในด้านการมาตรฐานไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการค้าของประเทศ

กิจกรรมด้านการมาตรฐานของ สมอ.

1. การกำหนดมาตรฐาน

1.1 มาตรฐานระดับประเทศ กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ประเภทบังคับและไม่บังคับ ตามความต้องการ และการขยายตัวของอุตสาหกรรม การค้า และเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งนโยบายของรัฐ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคส่งเสริมให้อุตสาหกรรมแข่งขันได้ในตลาดโลก และรักษาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

1.2 มาตรฐานระดับสากล ร่วมกำหนดมาตรฐานกับองค์กรสากลที่สำคัญคือ องค์กรระหว่างประเทศว่าด้วย การมาตรฐาน (International Organization for standardization : ISO) คณะกรรมาธิการระหว่าง ประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (International Electrotechnical Commission :IEC) และโครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex)

2. การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์

2.1 การรับรองตามมาตรฐานของประเทศ

สมอ. ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ โดยการอนุญาตให้ แสดงเครื่องหมาย มาตรฐาน จำนวน 5 แบบ คือ

เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป

เครื่องหมายมาตรฐานบังคับ

เครื่องหมายมาตรฐาน
เฉพาะด้านความปลอดภัย

เครื่องหมายมาตรฐาน
เฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม

เครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะ
ด้านความเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้า

2.2 การรับจดทะเบียนผลิตภัณฑ์

สมอ. ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชั่วคราว โดยการจดทะเบียนผลิตภัณฑ์ สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ยังมิได้ กำหนดมาตรฐานตามมติคณะรัฐมนตรี

2.3 การเป็นหน่วยตรวจให้กับสถาบันมาตรฐานต่างประเทศ

สมอ. ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยตรวจของสถาบันมาตรฐานต่างประเทศ เพื่อรับรองมาตรฐาน อุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่น (JIS MARKS) ของประเทศเยอรมัน (VDE) เฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าประเทศ ศรีลังกาและประเทศฟิลิปปินส์ นอกจากนี้ยังตรวจติดตามผลให้กับ ประเทศสาธารณรัฐอาฟริกาใต้ (SABS) ด้วย

2.4 การรับรองฉลากเขียว (Green Label)

สมอ. ร่วมกับสถาบันสิ่งแวดล้อมไทยดำเนินโครงการฉลากเขียว เพื่อให้การรับรอง โดยให้ใช้ฉลากเขียว สำหรับผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้เพื่อช่วยลดมลภาวะ จากสิ่งแวดล้อม และเพื่อผลักดันให้ผู้ผลิตใช้เทคโนโลยี หรือวิธีการผลิต ที่ให้ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย

3. การรับรองระบบ

3.1 การรับรองสุขลักษณะโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร (Hygiene)

สมอ. ได้ให้บริการให้คำปรึกษาแนะนำและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมอาหาร ในการจัดระบบสุขลักษณะให้ได้ตามมาตรฐานสากล

3.2 การรับรองระบบ การวิเคราะห์อันตราย และจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมใน การผลิต (HACCP)

สมอ. ได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) จัดทำโครงการ ร่วม เพื่อให้การรับรอง HACCP ตามมาตรฐาน มอก. 7000

4. การรับรองระบบงาน

สมอ. ได้ดำเนินการรับรองระบบงาน (Accreditation) เพื่อจัดระบบมาตรฐานของ ประเทศ ให้สอดคล้องกับสากล โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้จัดตั้งคณะกรรมการ แห่งชาติว่าด้วย การรับรองระบบงานขึ้น เพื่อให้การรับรองระบบงานตามมาตรฐานสากลด้านการ รับรองระบบคุณภาพ การรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมห้องปฏิบัติการ หน่วยตรวจ และการ จดทะเบียนบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิ หลักสูตรและองค์กร ฝึกอบรมด้านการมาตรฐาน

5. การบริการข้อเสนอเทศมาตรฐาน

ศูนย์สนเทศ สมอ. ให้บริการข้อเสนอเทศด้านการมาตรฐานแก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจทั่วไป เช่น ฐานข้อมูลมาตรฐาน กฎระเบียบทางวิชาการ ระบบการควบคุมคุณภาพทั้งของไทย ต่างประเทศ และระหว่าง ประเทศ เป็นต้น

6. การปฏิบัติตามพันธกรณีความตกลงภายใต้การค้าโลก

สมอ. เป็นแกนกลางในการปฏิบัติตามพันธกรณีตามมติคณะรัฐมนตรี ได้แก่ ความตกลงว่าด้วย อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Agreement on Technical Barriers to Trade : TBT) ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการด้านสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช (Agreement on the application of Sanitary and Phytosanitary Measures : SPS)

7. งานด้านมาตรฐานการรับรองระดับสากลและระดับภูมิภาค

สมอ. ได้เข้าร่วมกิจกรรมด้านมาตรฐาน และการรับรองกับองค์การ และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับ สากลและระดับภูมิภาค เพื่อประโยชน์ทางการค้าอุตสาหกรรมและวิชาการ

7.1 ระดับสากล ISO

สมอ. ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization - ISO) ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการ มาตรฐานระหว่างประเทศ (กมป.) เพื่อร่วมดำเนินการด้านการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ IEC สมอ. เป็นสมาชิกร่วมดำเนินงานกับคณะกรรมการระหว่างประเทศ ว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (International Electrotechnical Commission - IEC) Codex ประเทศไทย โดย สมอ. ได้เป็นสมาชิก ร่วมดำเนินงานกับ โครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นโครงการร่วมขององค์การอาหาร และ เกษตรกรแห่งสหประชาชาติ หรือ FAO และ องค์การอนามัยโลก WHO (Joint FAO/WHO Food Standard Programme หรือ Codex) นอกจากนี้ยังได้ร่วมดำเนินงานกับ International Accreditation Forum : IAF เพื่อดำเนินการด้านการรับรองระบบงาน และ International Auditor and Training Certification Association - IATCA ด้านการรับรองหน่วยงานที่ให้บริการฝึกอบรม และขึ้น ทะเบียนบุคลากรด้านตรวจประเมิน รวมทั้งร่วมดำเนินการรับรองห้องปฏิบัติการทดสอบกับ International Laboratory Accreditation Conference – ILAC

7.2 ระดับภูมิภาค

สมอ. ได้เข้าร่วมกิจกรรมงานด้านมาตรฐาน และการรับรองในส่วนภูมิภาคกับ ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality - ACCSQ และ Asia Pacific Economic Cooperation : Standards and Conformance Sub-Committee (APEC/CTI/SCSC)

รวมทั้งร่วมดำเนินการด้านรับรองห้องปฏิบัติการกับสภามาตรฐานแห่งภาคพื้นแปซิฟิก (Pacific Area Standards Congress-PASC)

8. การส่งเสริมมาตรฐาน

สมอ. ดำเนินการส่งเสริม และสนับสนุนให้ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ ปรับปรุงระบบงาน ให้ สอดคล้องกับหลักปฏิบัติมาตรฐานสากล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมและ เพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ และส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจ แก่ผู้ผลิตผู้บริโภค และผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพ และการมาตรฐานและ นำไปใช้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

9. การพัฒนาบุคลากร

สมอ. ได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการมาตรฐานทั้งภาครัฐ และเอกชนให้มีขีดความสามารถที่จะ ดำเนินการด้านมาตรฐาน ให้สอดคล้องกับสากล และเป็นที่ยอมรับ

มอก. หน้ารู้

มอก. คืออะไร

มอก.เป็นคำย่อมาจาก**"มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม"** หมายถึงข้อกำหนดทางวิชาการที่ **สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.)**ได้กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ผลิตในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ ในระดับที่เหมาะสมกับการใช้งานมากที่สุดโดยจัดทำออกมาเป็นเอกสารและจัดพิมพ์เป็นเล่ม

ภายในมอก.แต่ละเล่มประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ เช่น เกณฑ์ทางเทคนิค คุณสมบัติที่สำคัญ ประสิทธิภาพของการนำไปใช้งาน คุณภาพของวัตถุดิบที่นำมาผลิต และวิธีการทดสอบ เป็นต้น

ปัจจุบันสินค้าที่สมอ. กำหนดเป็นมาตรฐานปัจจุบันมีอยู่กว่า **2,000** เรื่อง ครอบคลุมสินค้าที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันหลายๆ ประเภท ได้แก่ ประเภทอาหาร เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ สิ่งทอ วัสดุก่อสร้าง เป็นต้น

มอก. มีประโยชน์อย่างไร

มอก. มีประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องในหลายด้านด้วยกัน ดังนี้

■ ประโยชน์ต่อผู้ผลิต

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต
2. ลดรายจ่าย ลดเครื่องจักร ลดขั้นตอนการทำงานซ้ำซ้อน
3. ช่วยให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพสม่ำเสมอ
4. ทำให้สินค้ามีคุณภาพดีขึ้น และมีราคาถูกลง
5. เพิ่มโอกาสทางการค้า ในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานราชการที่มีการกำหนดให้สินค้านั้นๆต้องได้รับมอก.

■ ประโยชน์ผู้บริโภค

1. ช่วยในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า และ
2. สร้างความปลอดภัยในการนำไปใช้
3. ในกรณีที่ชำรุด ก็สามารถหาอะไหล่ได้ง่าย เพราะสินค้ามีมาตรฐานเดียวกัน ใช้ทดแทนกันได้
4. วิธีการบำรุงรักษาใกล้เคียงกัน ไม่ต้องหัดใช้สินค้าใหม่ทุกครั้งที่ซื้อ
5. ได้สินค้าคุณภาพดีขึ้นในราคาที่ เป็นธรรมคุ้มค่ากับการใช้งาน

๓ ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจส่วนรวมหรือประโยชน์ร่วมกัน

1. ช่วยเป็นสื่อกลางเป็นบรรทัดฐานทางการค้า ทำให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคมีความเข้าใจที่ตรงกัน
2. ก่อให้เกิดความยุติธรรมในการซื้อขาย
3. ประหยัดการใช้ทรัพยากรของชาติ ทำให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด
4. สร้างโอกาสทางการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทย
5. ป้องกันสินค้าคุณภาพต่ำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ
6. สร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศ

หมายเลข มอก. คืออะไร

หมายเลขมอก.คือหมายเลขที่กำหนดขึ้นเพื่อระบุลำดับที่ของการออกมาตรฐานและปีที่สมอ.ประกาศเป็นมาตรฐาน ซึ่งจะระบุอยู่บนตัวสินค้า ตัวอย่างเช่น เครื่องหมายมาตรฐานที่แสดงว่าสินค้าได้รับมาตรฐานอะไร (ปัจจุบันสมอ.กำหนดออกมา 5 แบบ)

ดังภาพคือ เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ◀ มอก. 56-2533. ▶ ปีพ.ศ.ที่ออกเลข มอก.

ลำดับที่ในภาวออกเลขมอก.

ดังตัวอย่าง มอก. 56 - 2533 คือ ผลิตภัณฑ์น้ำตาลทราย ซึ่งหากผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองคุณภาพตามมอก. ก็จะสามารถแสดงเครื่องหมาย มอก.บนผลิตภัณฑ์นั้นได้

ใครเป็นผู้กำหนด มอก.

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.) สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ มีหน้าที่ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน โดยมี **คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(กมอ.)** ซึ่งประกอบด้วยบุคคลจากสามฝ่าย ได้แก่ ผู้ผลิต ผู้ใช้ และนักวิชาการ มาร่วมกันกำหนดมาตรฐานนี้เพื่อให้มาตรฐานแต่ละเรื่องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้ ตลอดจนมีความถูกต้องทางวิชาการซึ่งสามารถนำไปใช้อ้างอิงได้

มอก. เชื้อถือได้แคไหน

ผลิตภัณฑ์ที่แสดงเครื่องหมาย **มอก.** ได้นั้น ต้องได้รับการตรวจสอบจาก **สมอ.** แล้วว่ามีคุณภาพเป็นไปตามที่กำหนด การตรวจสอบของ **สมอ.** จะนำตัวอย่างผลิตภัณฑ์มาตรวจสอบคุณภาพว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ ซึ่งจะตรวจสอบทั้งระบบการผลิต และระบบการควบคุมคุณภาพของโรงงานด้วยว่าผ่านเกณฑ์หรือไม่ ถ้าผ่าน **สมอ.** จะออกใบอนุญาตให้ผู้ผลิตแสดงเครื่องหมาย **มอก.** ที่ผลิตภัณฑ์ของตนได้ โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ **สมอ.** กำหนดด้วย

หลังจากนั้น **สมอ.** ก็จะมีการติดตามผล โดยการตรวจสอบระบบควบคุมคุณภาพของโรงงาน และสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทั้งจากโรงงานสถานที่นำเข้าและสถานที่จำหน่าย มาตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่แสดงเครื่องหมาย **มอก.** จะมีคุณภาพตามมาตรฐานและโรงงานยังสามารถรักษาคุณภาพไว้ได้ตามที่กำหนด

เครื่องหมาย มอก. แต่ละชนิดแตกต่างกันอย่างไร

เครื่องหมายมาตรฐาน หรือเครื่องหมาย **มอก.** ที่ **สมอ.** อนุญาตให้แสดงกับผลิตภัณฑ์ ขณะนี้มี 5 เครื่องหมาย คือ

1. เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป
2. เครื่องหมายมาตรฐานบังคับ
3. เครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะด้านความปลอดภัย
4. เครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม
5. เครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะด้านความเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้า

1. เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป

เป็นเครื่องหมายที่แสดงกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นมาตรฐานไม่บังคับ ผู้ผลิตสามารถยื่นขอใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายมาตรฐานได้ด้วยความสะดวก ซึ่งเป็นมาตรฐานที่กำหนดออกมามากที่สุด โดยปัจจุบันมีกว่า 2,000 รายการ

2. เครื่องหมายมาตรฐานบังคับ

เป็นเครื่องหมายที่แสดงบนผลิตภัณฑ์ที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ผู้บริโภค และป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่เศรษฐกิจของประเทศ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้จำหน่าย จะต้องผลิต นำเข้าและจำหน่ายเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเท่านั้น ปัจจุบัน สมอ.กำหนดออกมาแล้ว 69 รายการ

3. เครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะด้านความปลอดภัย

เป็นเครื่องหมายที่แสดงบนผลิตภัณฑ์ที่เน้นความปลอดภัยในการใช้งาน ตามมาตรฐานเฉพาะด้านความปลอดภัยเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเครื่องหมายนี้เป็นทั้งมาตรฐานบังคับและไม่บังคับ กรณีที่เป็นมาตรฐานบังคับ กฎหมายบังคับให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้จำหน่าย จะต้องผลิต นำเข้าและจำหน่ายแต่ผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งนี้สามารถยื่นขอรับใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน ได้โดยสมัครใจ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นมาตรฐานไม่บังคับ เช่น พัดลม

4. เครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม

เป็นเครื่องหมายที่แสดงบนผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติในการช่วยการรักษาสภาพแวดล้อมตามมาตรฐานเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยในการรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยเครื่องหมายนี้เป็นทั้งมาตรฐานบังคับและไม่บังคับ กรณีที่เป็นมาตรฐานบังคับ กฎหมายบังคับให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า และผู้จำหน่ายจะต้องผลิตนำเข้าและจำหน่ายแต่ผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐานและสามารถยื่นขอใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายโดยสมัครใจ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นมาตรฐานไม่บังคับ เช่น ตู้เย็น และเครื่องปรับอากาศที่ไม่ใช้สาร CFC

5. เครื่องหมายมาตรฐานเฉพาะด้านความเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้า

เป็นเครื่องหมายที่แสดงบนผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติของความเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้าตามมาตรฐานเฉพาะด้านความเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้า เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค โดยเครื่องหมายนี้เป็นทั้งมาตรฐานบังคับและไม่บังคับ กรณีที่เป็นมาตรฐานบังคับ กฎหมายบังคับให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้จำหน่าย จะต้องผลิตนำเข้าและจำหน่ายแต่ผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐานและสามารถยื่นขอใบอนุญาตแสดงเครื่องหมายโดยสมัครใจในกรณีที่เป็นเครื่องหมายไม่บังคับ เช่น เครื่องสำรองไฟฟ้า

สังเกตเครื่องหมาย มอก. ให้ดีก่อนที่จะซื้อสินค้า

เครื่องหมายมอก.แสดงถึงคุณภาพที่ได้รับการรับรองมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์นั้นๆ ว่าผู้บริโภคจะได้รับการคุ้มครองในด้านความปลอดภัย รวมทั้งได้รับความเป็นธรรมจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ดังนั้น ก่อนซื้อจึงควรสังเกตเครื่องหมายมอก.อย่างถี่ถ้วน

■ มาตรฐานบังคับกับผลิตภัณฑ์ใกล้ตัว

ก่อนเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ควรสังเกตดูให้ดีว่ามีเครื่องหมายและหมายเลขมอก.ถูกต้องตามที่สม่อ.กำหนดหรือไม่ โดยสามารถดูรายละเอียดของเครื่องหมายมอก.กับผลิตภัณฑ์ต่างๆได้ในคู่มือชื่อ <http://buyguide.tisi.go.th>

■ มาตรฐานทั่วไปกับผลิตภัณฑ์ใกล้ตัว

ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ได้มีการกำหนดให้มีมาตรฐาน ซึ่งเป็นมาตรฐานทั่วไปไม่มีการบังคับ คือจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่ถ้าได้รับเครื่องหมาย ก็แสดงถึงคุณภาพที่ได้มาตรฐานของผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยสามารถดูรายชื่อสินค้า ที่ได้มีการกำหนดมาตรฐานทั่วไปได้ในคู่มือผู้ซื้อ ก่อนเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ควรสังเกตดูให้ตัวว่ามีเครื่องหมาย และหมายเลข มอก. ถูกต้องตามที่ สมอ.กำหนดหรือไม่ โดยสามารถดูรายละเอียดของเครื่องหมายมอก.กับผลิตภัณฑ์ต่างๆได้ใน คู่มือซื้อ <http://buyguide.tisi.go.th>

ตัวอย่างมาตรฐานบังคับที่น่าสนใจ

1. ยาจุดกันยุง

มอก. 309-2525

วันที่มีผลใช้บังคับ 15 พ.ค. 2526

2. ผงซักฟอก

มอก. 78-2541

วันที่มีผลใช้บังคับ 6 ก.ย. 2543

3. เครื่องดับเพลิงยกหิ้ว : โฟม

มอก. 882-2532

วันที่มีผลใช้บังคับ 17 มิ.ย. 2534

4. ไม้อัดไฟ

มอก. 53-2536

วันที่มีผลใช้บังคับ 29 ม.ค. 2538.5. ไฟแช็กก๊าซ

มอก. 879-2542

วันที่มีผลใช้บังคับ 24 ก.ค. 2543

6. เครื่องดับเพลิงยกหิ้วชนิดผงเคมีแห้ง

มอก. 332-2537

วันที่มีผลใช้บังคับ 27 มี.ค. 2538

7. หัวนมยางสำหรับขวดนม

มอก. 969-2533

วันที่มีผลใช้บังคับ 17 มิ.ย. 2540

8. หัวนมยางดูดเล่น

มอก. 1025-2539

วันที่มีผลใช้บังคับ 19 ก.ย. 2540

9. ของเล่น 1-3

มอก. 685-2540

วันที่มีผลใช้บังคับ 5 ม.ค. 2542

10. พิล์มยืดหุ้มห่ออาหาร

มอก. 1136-2536

วันที่มีผลใช้บังคับ 10 พ.ย. 2542

11. เตารีดไฟฟ้า

มอก. 366-2528

วันที่มีผลใช้บังคับ 6 มิ.ย. 2529

12. หลอดไฟฟ้า

มอก. 4-2529

วันที่มีผลใช้บังคับ 1 พ.ค. 2530

ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ได้มีการกำหนดให้มีมาตรฐาน ซึ่งเป็นมาตรฐานทั่วไปไม่มีการบังคับ คือ จะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่ถ้าได้รับเครื่องหมาย ก็แสดงถึงคุณภาพที่ได้มาตรฐานของผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยสามารถดูรายชื่อสินค้าที่ได้มีการกำหนดมาตรฐานทั่วไปได้ในคู่มือผู้ซื้อ

<http://buyguide.tisi.go.th>

ตัวอย่างมาตรฐานทั่วไปที่น่าสนใจ

1. ผ้าขนหนู

มอก. 22-2539

2. สบู่ซักล้าง

มอก. 28-2531

3. สบู่ถูตัว

มอก. 29-2531

4. แปรงสีฟัน

มอก. 42-2525

5. ยาสีฟัน

มอก. 45-2540

6. น้ำตาลทราย

มอก. 56-2533

7. น้ำส้มสายชู

มอก. 83-2527 8. ผ้าห่มนอน

มอก. 120-2540

9. รองเท้าแตะฟองน้ำ

มอก. 131-2523

10. ซอสพริก

มอก. 242-2533

11. บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป

มอก. 271-2535

12. ติป

มอก. 199-2534

13. กระดาษชำระ

มอก. 214-2530

14. ลิปสติค

มอก. 234-2541 15. ไฟฉาย

มอก. 245-2520

16. ทองรูปพรรณ

มอก. 303-2522

17. ปากกาลูกลื่น

มอก. 346-2527

18. ไม้อัด

มอก. 491-2526

19. มอก.เครื่องแบบนักเรียน : ข้อกำหนดทั่วไป

มอก. 2137-2545

20. มอก.เครื่องแบบนักเรียน : ผ้าเครื่องแบบนักเรียน

มอก. 2138-2545

21. มอก.เครื่องแบบนักเรียน : ชื่อขนาด

มอก. 2139-2545

**ผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน
ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน**

	มอก.	วันที่มีผลใช้บังคับ
1. บัลลาสต์สำหรับหลอดฟลูออเรสเซนต์	23-2521	1 เม.ย. 2522
2. สับประตกระบอง	51-2530	15 พ.ค. 2531
3. สายไฟฟ้าทองแดงหุ้มด้วยโพลีไวนิลคลอไรด์	11-2531	1 ธ.ค. 2532
4. กระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ : กระจกหลายชั้น	196-2536	21 ก.ย. 2537
5. กระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ : กระจกเทมเปอร์	197-2536	21 ก.ย. 2537
6. กระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ : กระจกโซนเทมเปอร์	198-2536	21 ก.ย. 2537
7. เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม	20-2543	26 ม.ค. 2545 *
8. เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กข้ออ้อย	24-2536	25 ก.ย. 2537 *
9. เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กกริดซ้ำ	211-2527	1 มี.ค. 2528 *
10. ไมซ์ดไฟ	53-2536	29 ม.ค. 2538
11. ยาจุดกันยุง	309-2525	15 พ.ค. 2526
12. ถังก๊าซปิโตรเลียมเหลว	27-2543	27 มี.ค. 2545
13. ท่อพีวีซีแข็งสำหรับใช้เป็นท่อน้ำดื่ม	17-2532	14 ก.ย. 2533
14. ถังก๊าซปิโตรเลียมเหลวสำหรับเครื่องยนต์สันดาปภายใน	370-2525	2 พ.ค. 2526
15. มันสำปะหลังอัดเม็ดแข็ง	330-2530	1 เม.ย. 2531
16. ทินเนอร์สำหรับแล็กเกอร์	496-2526	31 มี.ค. 2528
17. ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ใช้ในทางการแพทย์	539-2527	27 ต.ค. 2528
18. ก๊าซออกซิเจนที่ใช้ในทางการแพทย์	540-2527	27 ต.ค. 2528
19. ทินเนอร์สำหรับสีพ่นรถยนต์แห้งเร็วไนโตรเซลลูโลส	520(1)-2527	27 ต.ค. 2528
20. ภาชนะพลาสติกสำหรับบรรจุผลิตภัณฑ์แก๊สซิปราตจากเชื้อ	531-2536	4 พ.ย. 2537
21. เตารีดไฟฟ้า	366-2528	6 มิ.ย. 2529
22. สตาร์ทเตอร์สำหรับหลอดฟลูออเรสเซนต์	183-2528	29 ก.ย. 2529
23. หมวกนิรภัยสำหรับผู้ใช้งานพาหนะ	369-2539	28 ก.พ. 2540
24. หลอดไฟฟ้า	4-2529	1 พ.ค. 2530
25. ฟิวส์ก้ามปู	10-2529	21 พ.ย. 2530
26. ขั้วรับหลอดฟลูออเรสเซนต์และขั้วรับสตาร์ทเตอร์	344-2530	25 ต.ค. 2531
27. เครื่องดับเพลิงยกหัวชนิดผงเคมีแห้ง	332-2537	27 มี.ค. 2538
28. เครื่องดับเพลิงยกหัวชนิดโฟม	882-2532	17 มิ.ย. 2534
29. หลอดฟลูออเรสเซนต์ : เฉพาะด้านความปลอดภัย	956-2533	25 ก.ย. 2534
30. แอลกอฮอล์แข็งสำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิง	950-2533	24 ม.ค. 2535
31. พัดลมไฟฟ้ากระแสสลับ : เฉพาะด้านความปลอดภัย	934-2533	25 ธ.ค. 2534
32. น้ำมันเครื่องสำหรับเครื่องยนต์เบนซินสองจังหวะ	1040-2534	21 มี.ค. 2535 *
33. เตาไฟฟ้าชนิดตัวทำความร้อนแบบเปลือย : เฉพาะด้านความปลอดภัย	870-2532	21 ก.ย. 2536

	มอก.	วันที่มีผลใช้บังคับ
* 34. ท่อไอเสียรถจักรยานยนต์	341-2543	25 ส.ค. 2544
35. รถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์เบนซิน : เฉพาะด้านความปลอดภัย ความปลอดภัย ระดับ 6	1870-2542	25 ส.ค. 2544
36. รถยนต์ขนาดเล็กที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล : เฉพาะด้านความ ปลอดภัย ระดับ 5	1875-2542	25 ส.ค. 2544
37. หัวนมยางสำหรับขวดนม	969-2533	17 มิ.ย. 2540
38. เข็มขัดนิรภัยสำหรับรถยนต์	721-2539	15 ก.ย. 2540
39. หัวนมยางดูดเล่น	1025-2539	19 ก.ย. 2540
40. เหล็กโครงสร้างรูปพรรณขึ้นรูปเย็น	1228-2537	7 ธ.ค. 2540
41. เหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน	1227-2539	10 พ.ค. 2541
42. กระจกโฟลต	880-2532	12 ม.ค. 2541
43. รถยนต์ขนาดใหญ่ที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล : เฉพาะด้าน ความปลอดภัย ระดับที่ 3	1295-2541	23 พ.ค. 2543
44. สีเทียน	1149-2540	20 ต.ค. 2541
45. เข็มพืดเหล็กกล้ารีดร้อน	1390-2539	21 ส.ค. 2541
46. ของเล่น (เล่ม 1 - เล่ม 3)	685-2540	5 ม.ค. 2542
47. เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ	348-2540	6 ธ.ค. 2541
48. เหล็กกล้าคาร์บอนรีดร้อน แผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง สำหรับงานทั่วไปและงานขึ้นรูป	528-2540	11 ม.ค. 2542
49. ฟิล์มยืดหุ้มห่ออาหาร	1136-2536	10 พ.ย. 2542
50. สายไฟฟ้าอะลูมิเนียมหุ้มด้วยฉนวนโพลิไวนิลคลอไรด์	293-2541	27 ธ.ค. 2542
51. ไฟแช็กก๊าซ	879-2542	24 ก.ค. 2543
52. ไนทริสออกไซด์ที่ใช้ในการแพทย์	30-2542	6 ก.ย. 2543
53. เหล็กกล้าคาร์บอนรีดร้อนแผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง สำหรับงานโครงสร้างทั่วไป	1479-2541	25 ส.ค. 2544
54. เหล็กกล้าคาร์บอนรีดร้อนแผ่นม้วน และแผ่นแถบ สำหรับงานท่อ	1735-2542	25 ส.ค. 2544
55. เหล็กกล้าคาร์บอนรีดร้อนแผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง สำหรับงานโครงสร้างเชื่อมประกอบ	1499-2541	25 ส.ค. 2544
56. แอมโมเนียมไนเตรดสำหรับทำวัตถุระเบิดแอนโฟ	1746-2542	23 ธ.ค. 2544 *
57. เครื่องซักผ้า : เฉพาะด้านความปลอดภัย S	1463-2540	23 ธ.ค. 2544
58. เครื่องอบผ้า : เฉพาะด้านความปลอดภัย S	1389-2539	23 มี.ค. 2545
59. กระจกโฟลตสีตัดแสง	1344-2541	4 พ.ย. 2544
60. เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์เกี่ยวข้อ ที่ใช้กับแหล่งจ่ายไฟฟ้าประธานสำหรับใช้ใน ที่อยู่อาศัยและงานทั่วไป : เฉพาะด้านความปลอดภัย	1195-2536	31 ส.ค. 2545

	มอก.	วันที่มีผลใช้บังคับ
61. เหล็กกล้าคาร์บอนรีดร้อนแผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง สำหรับงานโครงสร้างเครื่องจักรกล	1501-2541	20 ต.ค. 2544
62. เหล็กกล้ารีดร้อนทนแรงดึงสูง แผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง ที่ปรับปรุงสมบัติการขึ้นรูป สำหรับงานโครงสร้างรถยนต์	1884-2542	4 พ.ย. 2544
63. บริษัทที่ส่องสว่างและบริษัทที่คล้ายกัน : EMC	1955-2542	11 ส.ค. 2545
64. เหล็กกล้าคาร์บอนรีดเย็นสำหรับงานทั่วไปและงานขึ้นรูป	2012-2543	13 พ.ค. 2545
65. เหล็กกล้ารีดร้อนแผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง สำหรับงานโครงสร้างรถยนต์	1999-2543	5 ก.ย. 2545
66. เหล็กกล้ารีดร้อนแผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง ที่ต้านการกัดกร่อนได้ดีในบรรยากาศ	2011-2543	5 ก.ย. 2545
67. เหล็กกล้าคาร์บอนรีดร้อนแผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นหนา และแผ่นบาง สำหรับงานถังก๊าซ	2060-2543	14 ต.ต. 2545
68. ฝักบัวอาบน้ำ เฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม : การประหยัดน้ำ	2066-2544	25 ม.ค. 2546
69. ก๊อกน้ำสำหรับเครื่องสุขภัณฑ์ เฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม:การประหยัดน้ำ	2067-2544	25 ม.ค. 2546
70. ลวดเหล็กกล้าสำหรับคอนกรีตอัดแรง	95-2540	30 มี.ค. 2546
71. ลวดเหล็กกล้าตีเกลียวสำหรับคอนกรีตอัดแรง	420-2540	30 มี.ค. 2546
72. ระบบกำลังไฟฟ้าต่อเนื่อง	1291-2545	26 เม.ย. 2547
73. กระจกน้ำร้อนไฟฟ้า : เฉพาะด้านความปลอดภัย	2062-2543	26 เม.ย. 2547
74. รถจักรยานยนต์ : เฉพาะด้านความปลอดภัย ระดับที่ 5	2130-2545	1 มิ.ย. 2547
75. ออกซิเจนการแพทย์	540-2545	16 ส.ค. 2547
76. ผงซักฟอก	78-2545	16 ส.ค. 2547
77. น้ำมันเครื่องสำหรับเครื่องยนต์เบนซินสองจังหวะ	1040-2541	4 ส.ค. 2548 *
78. แอมโมเนียมไนเตรดสำหรับทำวัตถุระเบิดแอนโฟ	1746-2545	8 ต.ค. 2547 *
79. เครื่องยนต์ดีเซลขนาดเล็กระบายความร้อนด้วยน้ำ	787-2536	7 พ.ย. 2547
80. เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กเส้นกลม	20-2543	8 ต.ค. 2547 *
81. เหล็กเส้นเสริมคอนกรีต : เหล็กข้ออ้อย	24-2536	8 ต.ค. 2547 *
82. สวิตซ์ไฟฟ้า	824-2531	28 ธ.ค. 2547

หมายเหตุ :

1. * เมื่อ พรฎ. มาตรฐานใหม่ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิก พรฎ. มาตรฐานเดิม
2. ยกเลิก พรฎ. มั่นสำปะหลัง เลขที่ มอก. 52-2516 ตั้งแต่วันที่ 5 ธ.ค. 2544

**ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
เรื่อง หลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์**

เพื่อให้การดำเนินการด้านการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นไปอย่างถูกต้อง ชัดเจน โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ สอดคล้องกับระบบการรับรองของสากล และเป็นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถ ในการแข่งขันและดูแลควบคุมตนเองได้ คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงกำหนดหลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ขึ้น เพื่อเป็นหลักปฏิบัติในการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่อไป

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงประกาศหลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ไว้ ดังรายละเอียดท้ายประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2545

เชิดพงษ์ สิริวิชัย

(นายเชิดพงษ์ สิริวิชัย)

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์

1. วัตถุประสงค์

คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (กมอ.) ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นหลักปฏิบัติในการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1.1 เพื่อให้ดำเนินการโดยถูกต้อง ชัดเจน โปร่งใส และไม่เลือกปฏิบัติ
- 1.2 เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการรับรองของสากลและพัฒนาการของภาคอุตสาหกรรม
- 1.3 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม ที่จะเพิ่มศักยภาพของภาคอุตสาหกรรม และสนับสนุนให้รับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม และต่อผู้บริโภค
- 1.4 เพื่อลดและเปลี่ยนแปลงบทบาทของภาครัฐจากผู้ควบคุมเป็นผู้กำกับดูแล

2. หลักการ

- 2.1 การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ของสมอ.มีหลักการทางเทคนิค 2 ประการ คือ
 - 2.1.1 ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพเป็นไปตามที่มาตรฐานกำหนด
 - 2.1.2 ผู้ผลิตมีระบบการควบคุมคุณภาพเพียงพอที่จะรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานได้อย่าง สม่าเสมอ
- 2.2 การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ของสมอ.ประกอบด้วยกรดำเนินการดังนี้
 - 2.2.1 การตรวจสอบเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาต
 - 2.2.2 การตรวจติดตามภายหลังการออกใบอนุญาต

3. การตรวจสอบเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาต

- 3.1 การตรวจสอบเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตจะดำเนินการดังต่อไปนี้
 - 3.1.1 การตรวจประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิต
 - 3.1.2 การประเมินผลิตภัณฑ์
- 3.2 การตรวจประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิตสมอ. จะตรวจประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิตตามข้อกำหนดในหลักเกณฑ์เฉพาะในการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และหลักเกณฑ์ทั่วไปในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้
 - 3.2.1 ตรวจโรงงานและ/หรือเอกสารแสดงวิธีการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิตสมอ. จะตรวจโรงงานโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิต แต่หากเป็น คำขอรับใบอนุญาตนำเข้า ซึ่งไม่สามารถตรวจโรงงานเพื่อประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิต ในต่างประเทศได้ สมอ. จะตรวจเอกสารแสดงวิธีการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิต และหากการตรวจเอกสาร ยังไม่พอเพียง สมอ. อาจตรวจโรงงานในต่างประเทศ ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

3.2.2 พิจารณาใบรับรองระบบบริหารงานคุณภาพของผู้ผลิต ในกรณีที่ผู้ผลิตได้รับการรับรองระบบบริหารงานคุณภาพ สมอ. จะยกเว้นการตรวจประเมินโดยจะ พิจารณา ใบรับรองระบบบริหารงานคุณภาพของผู้ผลิต เฉพาะผู้ผลิตที่ได้รับการรับรอง ระบบ บริหารงานคุณภาพ ตามอนุกรมมาตรฐาน ISO9000 สำหรับผลิตภัณฑ์หรือกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้นจาก (1) หน่วยรับรองระบบบริหารงานคุณภาพที่ได้รับการรับรองระบบงานจากสำนักงานคณะกรรมการ แห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองระบบงาน (สรบ.) หรือ (2) หน่วยรับรองระบบบริหารงานคุณภาพที่ กมอ.ให้การยอมรับ ทั้งนี้ หากรายละเอียดของระบบบริหารงานคุณภาพของผู้ผลิตที่ได้รับการรับรอง แตกต่างจากข้อกำหนด หรือมีไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์เฉพาะ ในการรับรองคุณภาพ ผลิตภัณฑ์และหลักเกณฑ์ทั่วไป ในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ สมอ. จะตรวจสอบเพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว

3.3 การประเมินผลิตภัณฑ์สมอ. จะประเมินผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดในมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และหลักเกณฑ์เฉพาะในการ รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง โดยจะพิจารณาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างร่วมกันตามความ เหมาะสม ดังต่อไปนี้

3.3.1 เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ส่งให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทำการทดสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่จะเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตและส่งให้ห้องปฏิบัติการ ทดสอบ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ หรือห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการ รับรองความสามารถห้องปฏิบัติการทดสอบ ในขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ หรือกลุ่ม ผลิตภัณฑ์นั้นจาก สมอ. หรือจาก หน่วยรับรองความสามารถห้องปฏิบัติการทดสอบที่ กมอ. ให้การ ยอมรับ ทำการทดสอบ

3.3.2 เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทดสอบที่โรงงานโดยเจ้าหน้าที่ของโรงงาน ภายใต้การควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ สมอ. พิจารณาแล้วเห็นว่าห้องปฏิบัติการ ทดสอบของโรงงานมีเครื่องมือทดสอบที่เป็นไปตาม ข้อกำหนดครบถ้วน และมีบุคลากรที่มีขีด ความสามารถดำเนินการตามข้อกำหนดการทดสอบได้ สมอ. จะเก็บ ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ และทำการ ทดสอบที่ โรงงานโดยเจ้าหน้าที่ของโรงงานภายใต้การควบคุมของพนักงาน เจ้าหน้าที่

3.3.3 พิจารณารายงานผลการทดสอบสมอ. จะยกเว้นการเก็บตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์ โดยจะพิจารณารายงานผลการทดสอบของผลิตภัณฑ์จากห้อง ปฏิบัติการทดสอบที่ กมอ. ให้การยอมรับ ทั้งนี้ หากรายละเอียดของรายงานผลการทดสอบของผลิตภัณฑ์นั้น แตกต่าง จากข้อกำหนด หรือมีไม่ครบถ้วนตามที่ กำหนดใน มอก. และหลักเกณฑ์เฉพาะในการรับรอง คุณภาพผลิตภัณฑ์ สมอ. จะเก็บตัวอย่างเพื่อส่งทดสอบ เพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด ดังกล่าว

4. การตรวจติดตามภายหลังการออกใบอนุญาต

สมอ. จะตรวจติดตามผู้รับใบอนุญาตทุกรายเพื่อให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้ รับใบอนุญาต ยังคงมีคุณภาพเป็นไปตาม มาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ และผู้ผลิตยังคงไว้ ซึ่งความสามารถในการ รักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับใบอนุญาต การตรวจติดตามประกอบด้วย

4.1 การตรวจติดตามผล สมอ. ดำเนินการดังต่อไปนี้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสอง อย่างแล้วแต่กรณี

(1) การตรวจติดตามผลระบบการควบคุมคุณภาพ

(2) การตรวจติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้รับใบอนุญาต โดยการเก็บ ตัวอย่างผลิตภัณฑ์เพื่อทดสอบความถี่ในการตรวจติดตามผล ผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายเป็นไปตาม แผนที่กำหนด โดยพิจารณาจากขีดความสามารถ ในการดูแลควบคุมตนเอง และประวัติการตรวจ ติดตามผลที่ผ่านมา ทั้งนี้อาจปรับให้ถี่ขึ้นในกรณีที่การตรวจครั้งที่ ผ่านมาพบข้อบกพร่อง หรือมีเหตุ อันเชื่อได้ว่าโรงงานไม่สามารถรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน ได้อย่างสม่ำเสมอ หรือเมื่อ สมอ. ได้รับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และอาจปรับให้ความถี่ลดลงหาก ผล การตรวจแสดงให้เห็นว่า ผู้รับใบอนุญาตสามารถรักษาคุณภาพ ของผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตาม มาตรฐาน

4.1.1 การตรวจติดตามผลระบบการควบคุมคุณภาพ สมอ. จะตรวจ ติดตามผลระบบการควบคุมคุณภาพที่โรงงานโดยพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบ ว่าผู้รับใบอนุญาตยังคงไว้ซึ่งขีดความสามารถในการรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นไป ตามมาตรฐาน ทั้งนี้ สมอ. จะแจ้งกำหนดการตรวจให้ผู้รับใบอนุญาตทราบล่วงหน้าก่อนหรือไม่ก็ได้

4.1.2 การตรวจติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้รับใบอนุญาตการตรวจ ติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้รับใบอนุญาตว่ายังคงมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน สมอ. จะ พิจารณาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกันตาม ความเหมาะสมดังต่อไปนี้

(1) เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากโรงงานส่งให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทำการ ทดสอบพนักงานเจ้าหน้าที่จะเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากโรงงาน และส่งให้ห้องปฏิบัติการทดสอบ ซึ่งได้รับการ แต่งตั้งให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ หรือห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการรับรอง ความสามารถ ห้องปฏิบัติการทดสอบ ในขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ หรือกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้น จาก สมอ. หรือจากหน่วย รับรองความสามารถ ห้องปฏิบัติการทดสอบที่ กมอ. ให้การยอมรับ ทำ การทดสอบ

(2) เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทดสอบที่โรงงานโดยเจ้าหน้าที่ของโรงงาน ภายใต้การควบคุม ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ สมอ. พิจารณาแล้วเห็นว่าห้องปฏิบัติการ ทดสอบของโรงงานมีเครื่องมือทดสอบ ที่เป็นไปตาม ข้อกำหนดครบถ้วน และมีบุคลากรที่มีขีด ความสามารถดำเนินการตามข้อกำหนดการทดสอบได้ สมอ. จะเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ และทำการ ทดสอบที่โรงงาน โดยเจ้าหน้าที่ของโรงงานภายใต้ การควบคุมของ พนักงานเจ้าหน้าที่

(3) เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากสถานที่จำหน่ายส่งให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทำการทดสอบเพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้รับใบอนุญาตในท้องตลาดยังคงมีคุณภาพเป็นไปตามที่มาตรฐานกำหนด สมอ. จะเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ดังกล่าว จากสถานที่จำหน่ายส่งให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทำการทดสอบ

(4) เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทุกครั้งที่นำเข้าส่งให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทำการทดสอบในกรณีผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งไม่สามารถตรวจติดตามผล ระบบการควบคุมคุณภาพ ที่โรงงานได้ สมอ. จะเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทุกครั้งที่นำเข้า ส่งให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทำการทดสอบ

4.2 การตรวจควบคุม สมอ. อาจตรวจควบคุมสถานประกอบการทั้งผู้ผลิต ผู้นำเข้า รวมทั้งสถานที่จำหน่ายโดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า เพื่อควบคุมดูแลให้มีการทำและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐาน และป้องกันมิให้มีการนำเครื่องหมาย มาตรฐาน ไปใช้ในทางที่ผิด หรือไม่เหมาะสม รวมถึงการกระทำอื่นๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

**ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์**

คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีมติในการประชุมครั้งที่ 475-12/2544 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคมพ.ศ. 2544 ให้กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงาน และให้จัดทำเป็นประกาศเพื่อให้ผู้ประกอบการรับทราบ

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ไว้ ดังรายละเอียดท้ายประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2545

เชิดพงษ์ สิริวิชัย

(นายเชิดพงษ์ สิริวิชัย)

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้ระบุข้อกำหนดกิจกรรมในระบบการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ซึ่งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.) ใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของผู้ผลิต ในการตรวจประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของแต่ละผลิตภัณฑ์ สมอ.จะพิจารณาเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ มาเป็นข้อกำหนดให้ผู้ผลิตต้องมีในระบบการควบคุมคุณภาพของตน โดยกำหนดไว้ในเอกสารหลักเกณฑ์เฉพาะในการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ของแต่ละผลิตภัณฑ์

ข้อกำหนดกิจกรรมในระบบการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ มีดังต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบของคณะผู้บริหาร

1.1 นโยบายคุณภาพ

- (1) ผู้ทำต้องกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่ง
 - นโยบายคุณภาพที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร ตลอดจนความคาดหวังและความต้องการของลูกค้า
 - วัตถุประสงค์และข้อผูกพันด้านคุณภาพ
- (2) ผู้ทำต้องสามารถให้ความเชื่อมั่นได้ว่า นโยบายคุณภาพดังกล่าวเป็นที่เข้าใจ มีการนำไปปฏิบัติและคงรักษาไว้ในทุกระดับขององค์กร

1.2 โครงสร้างองค์กร

- 1.2.1 ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ผู้ทำต้องกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่ง
 - ความรับผิดชอบ
 - อำนาจหน้าที่
 - การประสานงานของบุคลากรที่บริหาร ปฏิบัติ และทวนสอบงานที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับบุคลากรที่ต้องการความเป็นอิสระและอำนาจตัดสินใจด้าน
- (1) ริเริ่มกิจกรรมเพื่อป้องกันข้อบกพร่องเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และระบบคุณภาพ
- (2) ชี้บ่งและบันทึกปัญหาต่างๆเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และระบบคุณภาพ
- (3) ริเริ่ม เสนอแนะ หรือจัดการแก้ไข ตามสายงานที่ผู้ทำมอบหมายไว้
- (4) ทวนสอบผลการจัดการแก้ไข
- (5) ควบคุมผลิตภัณฑ์บกพร่องที่ถูกนำเข้ากระบวนการต่อไป ส่งจำหน่าย หรือติดตั้งใช้งาน จนกว่าความบกพร่องหรือสภาพด้อยคุณภาพถูกแก้ไขแล้ว

1.2.2 ทรัพยากรผู้ทำต้องกำหนดทรัพยากรที่จำเป็นและจัดให้เพียงพอ ทรัพยากรดังกล่าวรวมถึงการมอบหมายบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว(ดูข้อ18) สำหรับกิจกรรม ด้านบริหาร ปฏิบัติการ และด้านการทวนสอบรวมทั้งด้านการตรวจประเมินคุณภาพภายในองค์กร

1.2.3 ผู้แทนผู้บริหารผู้ทำต้องแต่งตั้งผู้แทนในคณะผู้บริหารซึ่งนอกเหนือจากความ รับผิดชอบอื่นแล้วให้มีอำนาจหน้าที่สำหรับ

(1) สร้างความเชื่อมั่นว่าระบบคุณภาพได้ถูกกำหนด ปฏิบัติ และคงรักษาไว้ใน ลักษณะที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ทั่วไปฉบับนี้

(2) รายงานผลการปฏิบัติตามระบบคุณภาพต่อคณะผู้บริหารของผู้ทำ เพื่อทบทวน และเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาระบบคุณภาพ

หมายเหตุ ผู้แทนผู้บริหารอาจได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบประสานกับองค์กรอื่นในด้านที่เกี่ยวข้องกับ ระบบคุณภาพของผู้ทำ

1.3 การทบทวนของคณะผู้บริหารคณะผู้บริหารของผู้ทำต้องทบทวนระบบคุณภาพตาม ช่วงระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ซึ่งเพียงพอที่จะให้ความมั่นใจได้ว่าระบบคุณภาพยังคงความเหมาะสม และมีประสิทธิผล ตลอดจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ผู้ทำได้กำหนดไว้ผู้ทำจะต้องเก็บรักษาบันทึกการ ทบทวนระบบคุณภาพ (ดูข้อ 16)

2. ระบบคุณภาพ

2.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งระบบคุณภาพที่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์ อักษรเพื่อเป็น บัณฑิตในการให้ความมั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด ผู้ทำต้องจัดทำคู่มือ คุณภาพครอบคลุมข้อกำหนดของหลักเกณฑ์ทั่วไปฉบับนี้คู่มือคุณภาพต้องประกอบด้วย หรืออ้างอิง ถึงวิธีการของระบบคุณภาพ และระบุรายละเอียดโครงสร้างของเอกสารต่างๆ ที่ใช้ในระบบคุณภาพ

2.2 วิธีการของระบบคุณภาพผู้ทำต้อง

(1) จัดทำวิธีการของระบบคุณภาพเป็นลายลักษณ์อักษรให้สอดคล้องกับ ข้อกำหนดในหัวข้อต่างๆของหลักเกณฑ์ทั่วไปฉบับนี้ และนโยบายคุณภาพ

(2) ดำเนินระบบคุณภาพและวิธีการของระบบคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ขอบข่าย และ รายละเอียดของวิธีการดำเนินกิจกรรมต่างๆในระบบคุณภาพขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของงาน วิธีที่ใช้ ตลอดจนทักษะและการฝึกอบรมที่จำเป็นของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม

หมายเหตุ วิธีการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวอาจอ้างอิงถึงคู่มือการทำงานซึ่งระบุ รายละเอียดว่ากิจกรรมนั้นกระทำอย่างไร (บางกรณีอาจเรียกว่าเอกสารวิธีการ)

2.3 การวางแผนคุณภาพผู้ทำต้องระบุรายละเอียดและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรว่าจะบรรลุข้อกำหนดสำหรับคุณภาพได้อย่างไร การวางแผนคุณภาพจะต้องให้สอดคล้องกับข้อกำหนดด้านอื่นๆในระบบคุณภาพของผู้ทำ และต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบที่เหมาะสมกับวิธีปฏิบัติ ผู้ทำต้องคำนึงถึงกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้บรรลุข้อกำหนดต่าง ๆ สำหรับทั้งผลิตภัณฑ์ โครงการ หรือข้อตกลง ดังนี้

- (1) การจัดทำแผนคุณภาพ
- (2) การชี้แจงและจัดให้มีการควบคุม กระบวนการ เครื่องจักร เครื่องตรวจ วัด และทดสอบ อุปกรณ์ช่วยในการผลิต ทรัพยากร และแรงงานฝีมือ ที่อาจจำเป็นต้องมี เพื่อบรรลุคุณภาพตามที่กำหนด
- (3) การให้ความมั่นใจในความสอดคล้องระหว่างวิธีการออกแบบ กระบวนการผลิต การติดตั้ง การให้บริการการตรวจและทดสอบ กับเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้
- (4) พัฒนาเทคนิค การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ การทดสอบ ตลอดจนเครื่องตรวจ วัดและทดสอบ ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี
- (5) ชี้แจงการตรวจวัดที่จำเป็น ที่ยังเกินขีดความสามารถในปัจจุบัน ในระยะเวลาที่เหมาะสมเพียงพอที่จะพัฒนาได้ทัน
- (6) ชี้แจงการทวนสอบที่เหมาะสมสำหรับทุกขั้นตอนที่จำเป็นในการบรรลุเป้าหมายคุณภาพของผลิตภัณฑ์
- (7) ทำความชัดเจนกับ มาตรฐานการยอมรับ สำหรับคุณลักษณะและข้อกำหนดทุกรายการ รวมถึงรายการที่เป็นนามธรรมด้วย
- (8) ชี้แจง และจัดเตรียมการสำหรับบันทึกคุณภาพต่าง ๆ (ดูข้อ 16)

หมายเหตุ แผนคุณภาพต่างๆ(ตามข้อ 2.3(1))อาจจัดทำโดยอ้างอิงเอกสารวิธีการต่างๆ ที่มีอยู่ในระบบคุณภาพ ตามความเหมาะสม

3. การทบทวนข้อตกลง

3.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนดและคงไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการทบทวนข้อตกลงและสำหรับการประสานงานในกิจกรรมต่าง ๆ ด้านนี้

3.2 การทบทวนก่อนส่งเอกสารข้อเสนอหรือก่อนรับข้อตกลงหรือคำสั่งซื้อ(รวมเนื้อหาของข้อกำหนดความต้องการด้วย) เอกสารข้อเสนอหรือคำสั่งซื้อต้องได้รับการทบทวนจากผู้ทำเพื่อให้มั่นใจว่า

- (1) ข้อกำหนดความต้องการได้ถูกกำหนดและทำเป็นเอกสารอย่างชัดเจนเพียงพอกรณีตกลงด้วยวาจา ผู้ทำจะต้องมั่นใจได้ว่าข้อกำหนดในคำสั่งซื้อเป็นที่ตกลงร่วมกันแล้ว ก่อนรับคำสั่งซื้อ

(2) ข้อแตกต่างระหว่างข้อตกลงหรือคำสั่งซื้อกับข้อเสนอ ได้ถูกหาหรือจนยุติแล้ว

(3) ผู้ทำมีขีดความสามารถทำตามข้อตกลงหรือคำสั่งซื้อ

3.3 การแก้ไขข้อตกลงผู้ทำต้องชี้แจงวิธีแก้ไขข้อตกลงและกระจายรายละเอียดการแก้ไขไปยังผู้เกี่ยวข้องภายในองค์กรของผู้ทำได้อย่างถูกต้อง

3.4 การบันทึกบันทึกการทบทวนข้อตกลงจะต้องถูกเก็บรักษาไว้ (ดูข้อ 16)

หมายเหตุ ผู้ทำจะต้องกำหนดช่องทางติดต่อสื่อสารและการประสานงานกับลูกค้าในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตกลงซื้อขาย

4. การควบคุมการออกแบบ

ไม่กำหนด

5. การควบคุมเอกสารและข้อมูล

5.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรในการควบคุมเอกสารและข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของหลักเกณฑ์ทั่วไปฉบับนี้ รวมทั้งเอกสารจากภายนอกองค์กร เช่น มาตรฐานต่างๆ และแผนแบบของลูกค้า

หมายเหตุ เอกสารและข้อมูลอาจอยู่ในรูปแบบใดก็ได้ เช่น อยู่ในรูปสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์

5.2 การรับรอง และการออกเอกสารและข้อมูลเอกสารและข้อมูลจะต้องได้รับการทบทวนและรับรองจากผู้มีอำนาจหน้าที่ผู้ทำได้มอบหมายไว้ก่อนนำออกใช้ผู้ทำต้องกำหนดและจัดทำบัญชีควบคุมหรือวิธีการอื่นที่เทียบเท่าเพื่อชี้แจงเอกสารและข้อมูลที่ใช้ เพื่อป้องกันการใช้อเอกสารและข้อมูลที่ใช้ไม่ได้หรือถูกยกเลิกแล้วการควบคุมดังกล่าว จะต้องให้ความมั่นใจได้ว่า

(1) มีเอกสารฉบับบังคับใช้ให้ผู้ปฏิบัติงานที่มีส่วนสำคัญต่อระบบคุณภาพพร้อมใช้งานอย่างเหมาะสม

(2) เอกสารที่ใช้ไม่ได้และ/หรือถูกยกเลิก ต้องถูกนำออกจากสถานที่ หรือวิธีอื่นที่สามารถป้องกันการใช้ผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

(3) เอกสารที่ถูกยกเลิกถ้าจำเป็นต้องเก็บไว้ จะต้องถูกชี้แจงอย่างเหมาะสม

5.3 การแก้ไขเอกสารและข้อมูลการแก้ไขเอกสารและข้อมูลต้องได้รับการทบทวนและรับรองจากหน่วยงานผู้ออกเอกสารนั้นๆ ยกเว้นจะระบุมอบหมายไว้เป็นอย่างอื่น โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายนั้นต้องสามารถรู้ถึงความเป็นมาของเอกสารเพื่อเป็นพื้นฐานในการทบทวนและรับรองในทางปฏิบัติถ้าเป็นไปได้ให้ชี้แจงเหตุผลการแก้ไขไว้ในเอกสารนั้นๆหรือแนบกับเอกสารนั้นๆ

6. การจัดซื้อ

6.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่าผลิตภัณฑ์ (วัตถุดิบ ส่วนประกอบ งานจ้างทำ หรืองานจ้างบริการ) เป็นไปตามข้อกำหนดความต้องการที่ได้กำหนดไว้

6.2 การประเมินผู้รับจ้างช่วงผู้ทำต้อง

(1) ประเมินและคัดเลือกผู้รับจ้างช่วงบนพื้นฐานของขีดความสามารถในการบรรลุข้อกำหนดในการตกลงซื้อหรือจ้างช่วง ประกอบกับระบบคุณภาพ และข้อกำหนดด้านการประกันคุณภาพต่าง ๆ

(2) ระบุแบบและลักษณะการควบคุมของผู้ทำต่อผู้รับจ้างช่วง ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของผลิตภัณฑ์ ผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย และรายงานการตรวจประเมินคุณภาพและ/หรือบันทึกคุณภาพ ที่ได้แสดงขีดความสามารถและสมรรถนะของผู้รับจ้างช่วงไว้แต่เดิม

(3) จัดทำและเก็บรักษาไว้ ซึ่งบันทึกคุณภาพของผู้รับจ้างช่วงที่ได้รับการรับรอง

6.3 ข้อมูลการสั่งซื้อเอกสารการสั่งซื้อ จะต้องมามีข้อมูล รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่จะสั่งซื้ออย่างชัดเจน ประกอบด้วยข้อมูล ตามความเหมาะสม ดังนี้

(1) แบบ ชั้นคุณภาพ ประเภท หรือการซึบ่งที่ชัดเจนอย่างอื่น

(2) ชื่อ หรือการซึบ่งอื่น และรหัสการออกเอกสารของข้อกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ แผนแบบ ข้อกำหนดของกระบวนการ และข้อมูลเทคนิคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อกำหนดสำหรับการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ วิธีการ กระบวนการ เครื่องจักร และบุคลากร

(3) ชื่อ หมายเลข และรหัสการออกเอกสาร ของระบบคุณภาพที่จะนำมาใช้

ผู้ทำต้องทบทวนและรับรองเอกสารการสั่งซื้อว่าได้มีการระบุข้อกำหนดความต้องการเพียงพอก่อนส่งเอกสารดังกล่าว

6.4 การทวนสอบผลิตภัณฑ์ที่ซื้อ

6.4.1 การทวนสอบที่สถานที่ของผู้รับจ้างช่วงกรณีผู้ทำต้องการจะทวนสอบผลิตภัณฑ์ที่สถานที่ของผู้รับจ้างช่วง ผู้ทำจะต้องระบุรายละเอียดการจัดการด้านการทวนสอบและวิธีตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ไว้ในเอกสารการสั่งซื้อ

6.4.2 ลูกค้ำทำการทวนสอบผลิตภัณฑ์ที่จ้างช่วงกรณีที่จ้างช่วงทั้งที่สถานที่ของผู้รับจ้างช่วงและสถานที่ของผู้ทำการทวนสอบดังกล่าว ผู้ทำจะถือเป็นหลักฐานแสดงประสิทธิผลในการควบคุมคุณภาพโดยผู้รับจ้างช่วงไม่ได้การทวนสอบของลูกค้ำดังกล่าว ผู้ทำจะถือเป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดชอบในการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการยอมรับ หรือปฏิเสธการไม่ยอมรับของลูกค้ำไม่ได้

7. การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งมอบโดยลูกค้า

ผู้ทำต้องกำหนด และคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับการควบคุม การทวนสอบ การเก็บ และการรักษา ผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้าส่งมอบให้กรณีเกิดการเสียหาย สูญหาย หรืออื่น ๆ ที่ทำให้ไม่เหมาะต่อการนำไปใช้ ผู้ทำจะต้องบันทึกไว้ และรายงานลูกค้า (ดูข้อ16) การทวนสอบของผู้ทำ ไม่ถือเป็นเหตุให้ความรับผิดชอบในการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ยอมรับได้ของลูกค้าหมดไป

8. การซึบ่ง และการสอบกลับได้ ของผลิตภัณฑ์

ผู้ทำต้องกำหนด และคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร (ตามความเหมาะสม) สำหรับการซึบ่งผลิตภัณฑ์โดยสื่อที่เหมาะสม ตั้งแต่การรับมา ระหว่างการผลิตทุกขั้นตอน จนถึง การส่งออกจำหน่ายและติดตั้งใช้งานกรณีจำเป็นต้องการการสอบกลับได้ของผลิตภัณฑ์ ผู้ทำต้อง กำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการซึบ่งที่เป็นเอกลักษณ์ โดยอาจซึบ่ง แต่ละหน่วย หรือเป็นรุ่น และการซึบ่งดังกล่าว ต้องทำการบันทึก (ดูข้อ16)

9. การควบคุมกระบวนการ

ผู้ทำต้องซึบ่ง และการวางแผน กระบวนการผลิต กระบวนการติดตั้ง และกระบวนการ ให้บริการ ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และจะต้องให้ความเชื่อมั่นได้ว่า กระบวนการเหล่านี้ อยู่ในสภาวะที่ควบคุมได้ ซึ่งประกอบด้วย

(1) เอกสารวิธีต่าง ๆ ซึ่งอธิบายลักษณะของการผลิต การติดตั้ง และการบริการ หากขาดวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว จะเกิดผลเสียด้านคุณภาพ

(2) ใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่เหมาะสมสำหรับการผลิต การติดตั้ง และการบริการ ตลอดจน สภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม

(3) ความสอดคล้องกับมาตรฐาน/หลักปฏิบัติ แผนคุณภาพ และ/หรือเอกสารวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้อย่างอิง

(4) เฝ้าระวังและควบคุมความเหมาะสมของปัจจัยกำหนดต่างๆของกระบวนการและคุณลักษณะต่างๆของผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงาน

(5) รับรองขีดความสามารถของกระบวนการ และเครื่องจักร ตามความเหมาะสม

(6) เกณฑ์การยอมรับคุณภาพงานซึ่งต้องกำหนดในลักษณะที่ชัดเจนที่สุด เช่น มาตรฐาน ตัวอย่าง หรือภาพประกอบ

(7) การบำรุงรักษาเครื่องจักร ที่เหมาะสมที่จะให้ความเชื่อมั่นได้ว่า สามารถรักษาขีดความสามารถได้อย่างสม่ำเสมอ กรณีไม่สามารถทวนสอบผลของกระบวนการได้จากการตรวจสอบ/ ทดสอบ และเมื่อความด้อยคุณภาพของกระบวนการอาจปรากฏเฉพาะเมื่อได้นำผลิตภัณฑ์ไปใช้ กระบวนการเหล่านี้จะต้องดำเนินโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และ/หรือจะต้องเฝ้าระวังและ

ควบคุมปัจจัยกำหนดของกระบวนการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความเชื่อมั่นได้ว่าจะสามารถบรรลุข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ผู้ทำต้องระบุรายละเอียดข้อกำหนดคุณลักษณะ/คุณสมบัติในการดำเนินการกระบวนการ รวมทั้งของเครื่องจักรและบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ กระบวนการที่ต้องประเมินขีดความสามารถล่วงหน้า เรียกว่าเป็นกระบวนการพิเศษบันทึกสำหรับกระบวนการ เครื่องจักรและบุคลากรที่ผ่านการประเมินคุณลักษณะ/คุณสมบัติ จะต้องได้รับการเก็บรักษาไว้ตามความเหมาะสม (ดูข้อ 16)

10. การตรวจสอบและการทดสอบ

10.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนด และคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับกิจกรรมด้านการตรวจสอบและการทดสอบ เพื่อทวนสอบว่าสามารถบรรลุข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพของผลิตภัณฑ์ โดยต้องระบุรายละเอียดการตรวจสอบ การทดสอบ และการบันทึกผล ไว้ในแผนคุณภาพหรือเอกสารวิธีการที่กล่าวถึงข้างต้น

10.2 การตรวจสอบ การทดสอบ ผลิตภัณฑ์ เมื่อรับเข้า

10.2.1 ผู้ทำต้องให้ความเชื่อมั่นได้ว่าผลิตภัณฑ์ (หมายถึง วัตถุดิบ ส่วนประกอบบรรจุภัณฑ์ งานจ้างทำจากผู้รับจ้างช่วง) จะต้องไม่ถูกนำไปใช้หรือผลิต จนกว่าจะปรากฏผลการตรวจสอบหรือทวนสอบแล้วว่าเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่ได้กำหนดไว้ ยกเว้น กรณีตามข้อ 10.2.3 การทวนสอบดังกล่าวต้องสอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในแผนคุณภาพหรือเอกสารวิธีการ

10.2.2 การพิจารณากำหนดรายละเอียด ความถี่ จำนวน และลักษณะการตรวจรับให้คำนึงถึงการควบคุมที่สถานที่ของผู้รับจ้างช่วงและหลักฐานบันทึกผลการควบคุมที่ได้รับ

10.2.3 กรณีจำเป็นต้องตรวจปล่อยผลิตภัณฑ์ไปใช้หรือผลิตก่อนทราบผลการทวนสอบ จะต้องทำการชี้แจงและบันทึก (ดูข้อ 16) เพื่อให้สามารถเรียกกลับหรือเปลี่ยนทดแทน หากปรากฏผลการทวนสอบพบว่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้

10.3 การตรวจสอบ การทดสอบ ในระหว่างการผลิตผู้ทำต้อง

(1) ตรวจสอบ ทดสอบ ผลิตภัณฑ์ (รวมถึงชิ้นงานในขั้นตอนต่าง ๆ ของการผลิต) ตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนคุณภาพหรือเอกสารวิธีการ

(2) เก็บรองจนกว่าจะตรวจสอบ ทดสอบ ครบตามที่กำหนด หรือปรากฏรายงานที่จำเป็นต้องมี ว่าได้ตรวจรับและผ่านการทวนสอบแล้ว ยกเว้นการตรวจปล่อยในลักษณะที่สามารถเรียกกลับได้ (ดูข้อ 10.2.3) โดยเมื่อทำการตรวจปล่อยดังกล่าว จะต้องไม่ยกเลิกการตรวจสอบ การทดสอบ ตามข้อ 10.3.(1)

10.4 การตรวจสอบ การทดสอบ ขั้นสุดท้ายผู้ทำต้องทำการตรวจสอบทดสอบขั้นสุดท้ายตามที่กำหนดในแผนคุณภาพและ/หรือเอกสารวิธีการ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายเป็นไปตามข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพที่ได้ระบุไว้ อย่างสมบูรณ์แผนคุณภาพ และ/หรือเอกสารวิธีการสำหรับการตรวจสอบ การทดสอบขั้นสุดท้าย ต้องมีข้อกำหนดว่าการตรวจ

สอบ การทดสอบทั้งหมดตั้งแต่เมื่อรับเข้าและระหว่างการผลิตต้องกระทำและปรากฏผลเป็นไปตามข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพทุกรายการห้ามส่งผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายจนกว่ากิจกรรมต่างๆที่ระบุในแผนคุณภาพ และ/หรือเอกสารวิธีการจะปรากฏผลอย่างสมบูรณ์ และข้อมูลหรือเอกสารกำกับได้รับการอนุมัติจากผู้มีอำนาจหน้าที่แล้ว

10.5 การบันทึกผลตรวจสอบ/ทดสอบผู้ทำต้องทำการบันทึกผลการตรวจสอบ/ทดสอบและเก็บรักษาไว้ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าได้ทำการตรวจสอบ/ทดสอบ บันทึกดังกล่าวต้องแสดงว่าผลผ่านหรือไม่ผ่านอย่างชัดเจน กรณีที่ปรากฏผลไม่ผ่าน จะต้องดำเนินการตามข้อ 13 บันทึกดังกล่าวจะต้องชี้บ่งถึงผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ/ทดสอบ ซึ่งรับผิดชอบการตรวจปล่อยผลิตภัณฑ์ (การควบคุมบันทึก ดูข้อ16)

11. การควบคุมเครื่องตรวจ วัด และทดสอบ

11.1 บททั่วไปผู้ทำต้องจัดทำ และคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อการควบคุม สอบเทียบ และบำรุงรักษาเครื่องตรวจ วัด และทดสอบ (รวมถึงอุปกรณ์และส่วนประกอบ) ที่ผู้ใช้ในการแสดงว่าผลิตภัณฑ์มีคุณภาพตามที่กำหนด การใช้เครื่องตรวจ วัด และทดสอบดังกล่าว จะต้องอยู่ในลักษณะที่ให้ความเชื่อมั่นได้ว่าทราบค่าความไม่แน่นอนในการวัดและตรงกับขีดความสามารถในการวัดที่ต้องการกรณีที่มีการใช้วัสดุเปรียบเทียบอ้างอิง และส่วนประกอบต่าง ๆ เป็นชุดสำเร็จในการตรวจสอบ ชุดสำเร็จในการตรวจสอบดังกล่าวจะต้องได้รับการตรวจและรับรองว่าเหมาะสมที่จะใช้ทดสอบเพื่อตรวจรับผลิตภัณฑ์ก่อนนำออกใช้ และต้องทำการตรวจรับรองซ้ำตามระยะเวลาที่ ผู้ทำได้กำหนดไว้ และต้องเก็บบันทึกไว้เป็นหลักฐาน (ดูข้อ16) กรณี มีข้อกำหนดเฉพาะให้ต้องเตรียมเอกสารข้อมูลเทคนิคเกี่ยวกับเครื่องตรวจ วัด และทดสอบ ข้อมูลเหล่านี้จะต้องมีพร้อม เมื่อลูกค้าหรือผู้แทนของลูกค้าต้องการทวนสอบขีดความสามารถของเครื่องตรวจ วัด และทดสอบ

หมายเหตุ เครื่องตรวจ วัด และทดสอบ ให้หมายความรวมถึงอุปกรณ์ตรวจ วัด และทดสอบต่าง ๆ ด้วย

11.2 วิธีการควบคุมเครื่องตรวจ วัด และทดสอบผู้ทำต้อง

(1) พิจารณาการวัดที่ต้องการกระทำ และความแม่นยำที่ต้องการ และเลือกใช้เครื่องตรวจ วัด และทดสอบ ที่มีความแม่นยำและความเที่ยง ที่เหมาะสม

(2) ชีบ่ง เครื่องตรวจ วัด และทดสอบ ที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด และทำการปรับและสอบเทียบตามช่วงระยะเวลาที่กำหนด หรือก่อนใช้งาน การสอบเทียบจะต้องใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์อ้างอิงที่ได้รับการรับรองซึ่งสามารถอ้างอิงถึงมาตรฐานระดับชาติหรือสากลกรณีไม่มีมาตรฐานอ้างอิงดังกล่าว ให้จัดทำวิธีการสอบเทียบอื่นๆที่ใช้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

(3) กำหนดวิธีสอบเทียบ เครื่องตรวจ วัดและทดสอบ รวมทั้งกำหนดรายละเอียดแบบการชี้บ่งที่เป็นเอกลักษณ์สถานที่ใช้งาน ความถี่ในการตรวจเช็ค วิธีตรวจเช็ค เกณฑ์การยอมรับ

และการปฏิบัติการแก้ไขเมื่อปรากฏผลการสอบเทียบหรือตรวจเช็คว่าเป็นไปตามเกณฑ์การยอมรับ

- (4) ชีบ่ง เครื่องตรวจ วัด และทดสอบ เพื่อแสดงสถานะการสอบเทียบด้วยวิธีที่เหมาะสม เช่น บ้าย หรือบันทึกการชีบ่งที่มีผู้รับรองแล้ว
- (5) เก็บรักษาทันทีการสอบเทียบเครื่องตรวจ วัด และทดสอบ (ดูข้อ16)
- (6) ประเมิน และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ว่า ผลการตรวจสอบ ทดสอบ ยังคงมีความถูกต้อง เมื่อปรากฏผลการสอบเทียบว่าเครื่องตรวจ วัด และทดสอบ คลาดเคลื่อน
- (7) ให้ความเชื่อมั่นได้ว่าสภาพแวดล้อมสำหรับการสอบเทียบการตรวจสอบ การวัด และการทดสอบ มีความเหมาะสม
- (8) ให้ความเชื่อมั่นได้ว่า การเคลื่อนย้าย การรักษา และการเก็บ เครื่องตรวจ วัด และทดสอบ อยู่ในลักษณะที่สามารถรักษาความแม่นยำและความเหมาะสมในการใช้งาน
- (9) ป้องกันการปรับใด ๆ ซึ่งจะทำให้ผลของการสอบเทียบเสียไป

12. สถานะการตรวจสอบ

ผู้ทำต้องชีบ่ง สถานะการตรวจสอบ ทดสอบ ของผลิตภัณฑ์ ด้วยสื่อที่เหมาะสม เพื่อแสดงสถานะของผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการตรวจสอบ ทดสอบ ว่าเป็นไปตามหรือไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนด และจะต้องรักษาการแสดงสถานะดังกล่าวไว้ตามวิธีที่กำหนดในแผนคุณภาพและ/หรือเอกสารวิธีการโดยจะต้องรักษาไว้ตลอดการผลิต การติดตั้ง และการบริการ เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการตรวจสอบ ทดสอบ ครบถ้วนแล้วเท่านั้น (หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ได้ตรวจปล่อยตามข้อ 13.2 แล้วเท่านั้น) ที่ถูกส่งออกจำหน่าย ใช้งาน หรือติดตั้ง

13. การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนด

13.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ความเชื่อมั่นว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดได้รับการป้องกันจากการนำไปใช้ผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การควบคุมดังกล่าวต้องกำหนดให้มีการชีบ่ง การจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร การประเมิน การแยกแยะ(ถ้าทำได้) การกำจัดความไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดของผลิตภัณฑ์ และการแจ้งหน่วยที่เกี่ยวข้อง

13.2 การทบทวน และกำจัดความไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดของผลิตภัณฑ์ผู้ทำต้องกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการทบทวน และผู้มีอำนาจหน้าที่กำจัดความไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดของผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนด จะต้องได้รับการทบทวนตามวิธีที่ได้ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งอาจกระทำโดย

- (1) ทำใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์กำหนด
- (2) ยอมรับ โดยการซ่อมหรือไม่ซ่อม

- (3) เปลี่ยนชั้นคุณภาพ
- (4) ไม่ยอมรับหรือทำให้สิ้นสภาพกรณีที่เป็นข้อกำหนดในการตกลงซื้อขาย การใช้หรือซ่อมผลิตภัณฑ์ตามข้อ13.2(2) ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดจะต้องรายงานเพื่อให้ลูกค้ายอมรับ รายละเอียดรายการที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนด ที่ได้รับการยอมรับหรือที่ได้ทำการซ่อม ต้องมีการบันทึกไว้เพื่อแสดงสถานะที่แท้จริง (ดูข้อ16) ผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการซ่อมและ/หรือทำใหม่ ต้องตรวจสอบใหม่ ตามรายละเอียดที่กำหนดในแผนคุณภาพหรือเอกสารวิธีการ

14. การปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน

14.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนด และคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับการปฏิบัติการแก้ไข และการปฏิบัติการป้องกันการปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันที่ใช้ขจัดเหตุปัจจุบันหรือเหตุเรื้อรัง จะต้องเหมาะสมกับลักษณะของปัญหาและความเสี่ยง แต่ละกรณีผู้ทำต้องปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ และบันทึกความเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการปฏิบัติการแก้ไขและการปฏิบัติการป้องกันตามที่ระบุในเอกสารวิธีการ ทุกครั้ง

14.2 การปฏิบัติการแก้ไขวิธีการปฏิบัติการแก้ไข ต้องประกอบด้วย

- (1) การรับและการจัดการต่อข้อร้องเรียนคุณภาพของลูกค้า และรายงานที่เกี่ยวกับความไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดของผลิตภัณฑ์
- (2) สืบสวนสาเหตุแห่งความไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดของผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และระบบคุณภาพ และบันทึกผลการสืบสวนไว้ (ดูข้อ16)
- (3) พิจารณาการปฏิบัติการแก้ไขที่จำเป็น เพื่อการกำจัดเหตุแห่งความไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดนั้น ๆ
- (4) ทำการควบคุมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าได้มีการปฏิบัติการแก้ไข และมีประสิทธิผล

14.3 การปฏิบัติการป้องกันวิธีการปฏิบัติการป้องกัน ต้องประกอบด้วย

- (1) การใช้แหล่งข้อมูลที่เหมาะสม เช่น การปฏิบัติงานหรือกระบวนการที่มีผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การยอมรับ(ตามข้อ13.2 (2)) ผลการตรวจประเมินคุณภาพ (ตามข้อ17) รายงานการให้บริการ (ตามข้อ19)และข้อร้องเรียนคุณภาพจากลูกค้า เพื่อตรวจหา วิเคราะห์ และกำจัดเหตุเรื้อรังแห่งความไม่เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดต่าง ๆ
- (2) พิจารณาขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อจัดการข้อปัญหาต่างๆที่ต้องทำการปฏิบัติการป้องกัน
- (3) ริเริ่มการปฏิบัติการป้องกัน และทำการควบคุม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่ามีประสิทธิผล
- (4) ให้ความเชื่อมั่นได้ว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติการป้องกันที่ได้ดำเนินการแล้ว ได้ถูกนำเสนอระดับบริหารเพื่อทบทวน (ดูข้อ1.3)

15. การเคลื่อนย้าย การเก็บ การบรรจุหีบห่อ การรักษาสภาพ และการส่งออกจำหน่าย

15.1 บททั่วไปผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการเคลื่อนย้าย การเก็บ การบรรจุหีบห่อการรักษาสภาพ และการส่งออกจำหน่าย ซึ่งผลิตภัณฑ์ (หมายความรวมถึง วัตถุดิบ ส่วนประกอบ ชิ้นงานระหว่างการผลิต และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป)

15.2 การเคลื่อนย้ายผู้ทำต้องจัดให้มีวิธีการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ ในลักษณะที่สามารถป้องกันการเสียหายหรือเสื่อมสภาพ

15.3 การเก็บผู้ทำต้องใช้สถานที่เก็บหรือคลังสินค้าที่ได้กำหนดไว้ เพื่อป้องกันการเสียหายหรือเสื่อมสภาพของผลิตภัณฑ์ระหว่างเก็บรอเพื่อใช้งานหรือส่งออกจำหน่าย และต้องมีวิธีการอนุมัติรับ-จ่ายผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม ผู้ทำต้องตรวจสอบสภาพผลิตภัณฑ์ในคลัง ทุกช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม

15.4 การบรรจุหีบห่อผู้ทำต้องควบคุม การบรรจุ หีบห่อ และการแสดงเครื่องหมายหรือข้อความ ตามความเหมาะสมที่จะให้ความเชื่อมั่นได้ว่าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

15.5 การรักษาสภาพผู้ทำต้องมีวิธีที่เหมาะสมสำหรับการรักษาสภาพของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการแยกผลิตภัณฑ์ ตลอดเวลาที่ผลิตภัณฑ์อยู่ในความดูแลของผู้ทำ

15.6 การส่งออกจำหน่ายผู้ทำต้องจัดการเพื่อป้องกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การตรวจสอบขั้นสุดท้ายและถ้าระบุในข้อตกลงซื้อขายการป้องกันจะต้องครอบคลุมจนส่งผลิตภัณฑ์ถึงที่หมายปลายทาง

16. การควบคุมบันทึกคุณภาพ

ผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการขึ้นบง การรวบรวม การทำดัชนี การนำมาใช้ การเข้าแฟ้ม การเก็บ การดูแลรักษา และการทำลาย ซึ่งบันทึกคุณภาพบันทึกคุณภาพจะต้องเก็บรักษาไว้เพื่อแสดงความเป็นไปตามข้อกำหนดและประสิทธิผลในการดำเนินระบบคุณภาพ บันทึกคุณภาพจากผู้รับจ้างช่วงถือเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องทำการควบคุมด้วยบันทึกคุณภาพทั้งหมดต้องชัดเจน อ่านง่าย และเก็บรักษาไว้ในลักษณะที่จะหยิบออกใช้ได้สะดวก ในสภาวะที่เหมาะสมที่จะป้องกันการเสียหาย เสื่อมสภาพ หรือสูญหายได้ ผู้ทำจะต้องกำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาบันทึกต่าง ๆ และบันทึกระยะเวลาดังกล่าวไว้ กรณีที่เป็นข้อตกลง ผู้ทำจะต้องเก็บบันทึกให้พร้อมสำหรับการตรวจของลูกค้าหรือผู้แทนลูกค้า ตามระยะเวลาที่กำหนดตกลงกันได้

หมายเหตุ บันทึกอาจอยู่ในรูปแบบใด ๆ ก็ได้ เช่น กระดาษ หรือสื่อด้านอิเล็กทรอนิกส์

17. การตรวจประเมินคุณภาพภายในองค์กร

ผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับการวางแผน และการปฏิบัติการตรวจประเมินคุณภาพภายในองค์กร เพื่อทวนสอบว่ากิจกรรมด้านคุณภาพและผลที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามแผนการจัดการ และเพื่อวินิจฉัยประสิทธิผลของระบบคุณภาพ

การตรวจประเมินคุณภาพภายในองค์กรจะต้องจัดลำดับตามสถานะ และความสำคัญของกิจกรรมที่จะทำการตรวจประเมิน และต้องกระทำโดยผู้ตรวจประเมินที่ไม่ได้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อกิจกรรม นั้น ผลการตรวจประเมินจะต้องทำการบันทึกไว้(ดูข้อ16) และนำเสนอต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการแก้ไขข้อบกพร่อง ที่ตรวจพบภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ผู้ทำจะต้องตรวจติดตาม ทวนสอบ และบันทึกผลการตรวจติดตามการปฏิบัติการแก้ไขว่ามีประสิทธิผล ทุกครั้งที่การตรวจประเมินคุณภาพตรวจพบข้อบกพร่อง

หมายเหตุ ผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลสำหรับกิจกรรมการทบทวนระบบคุณภาพ(ตามข้อ 1.3.)

18. การฝึกอบรม

ผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อชี้แจงความจำเป็นในการฝึกอบรมและให้การฝึกอบรมดังกล่าวต่อบุคลากรที่ปฏิบัติงานต่างๆที่มีผลกระทบต่อคุณภาพบุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านจะต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งด้านวุฒิการศึกษา การฝึกอบรม และ/หรือประสบการณ์ ตามความจำเป็นของงานนั้น ๆ การบันทึกประวัติการฝึกอบรมที่เหมาะสม จะต้องถูกเก็บรักษาไว้ (ดูข้อ16)

19. การบริการ

กรณีการบริการถูกระบุไว้เป็นข้อตกลง ผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการให้บริการ การทวนสอบ และการรายงานว่าการบริการบรรลุข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้

20. เทคนิคด้านสถิติ

20.1 ผู้ทำต้องชี้แจงความจำเป็นสำหรับเทคนิคด้านสถิติที่ต้องนำมาใช้เพื่อกำหนดการควบคุมและการทวนสอบขีดความสามารถของกระบวนการและคุณลักษณะต่างๆของผลิตภัณฑ์

20.2 วิธีการผู้ทำต้องกำหนดและคงรักษาไว้ซึ่งวิธีการที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรในการปฏิบัติและควบคุมการใช้เทคนิคด้านสถิติตามที่ได้ชี้แจงตามข้อ 20.1

การขอใบอนุญาต ให้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้ต้องเป็นไปตาม มาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักร

1.บทนำ

เอกสารนี้จัดทำขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวก แก่ผู้ที่ประสงค์ จะขอรับใบอนุญาต ให้นำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนด ให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อ จำหน่าย ในราชอาณาจักร ได้ทราบหลักเกณฑ์ และวิธีการในการยื่นคำขอ วิธีปฏิบัติต่าง ๆ และ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ขอให้ท่านศึกษา หลักเกณฑ์ และวิธีการต่าง ๆ โดยละเอียด และ ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อความรวดเร็ว ในการดำเนินการ และป้องกันข้อขัดข้อง หรือความ ล่าช้าในการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ออกจากด่านศุลกากร หากท่านประสงค์ จะทราบ รายละเอียด เกี่ยวกับการขอใบอนุญาต ให้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักร และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ขอได้ โปรดติดต่อ

☒ สำนักงานบริหารมาตรฐาน 1 โทรศัพท์ 202-3395-8 โทรสาร 247-8742 (รับผิดชอบผลิตภัณฑ์ใน ประเภทเหล็กก่อสร้าง เหล็กโครงสร้าง ผลิตภัณฑ์คอนกรีต ท่อคอนกรีต อิฐ บล็อก ผลิตภัณฑ์ ซีเมนต์และเซรามิกส์ และผลิตภัณฑ์วัสดุก่อสร้าง)

☒ สำนักงานบริหารมาตรฐาน 2 โทรศัพท์ 202-3328-31 โทรสาร 246-1176 (รับผิดชอบผลิตภัณฑ์ใน ประเภท ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า เครื่องกล โลหกรรมและเครื่องจักรกล เครื่องจักรกล การเกษตร ยานพาหนะและชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์)

☒ สำนักงานบริหารมาตรฐาน 3 โทรศัพท์ 202-3351-3 โทรสาร 248-7985 (รับผิดชอบผลิตภัณฑ์ใน ประเภท เครื่องมือและวัสดุทางการแพทย์ สีและวารันิช กระดาษสิ่งทอและโพลีเมอร์ อาหาร เคมี ปิโตรเลียมและโพลีเมอร์)

☒ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

2.หลักเกณฑ์และวิธีการทั่วไป

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาต ให้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนด ให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักรนั้น เป็นไปตามที่กำหนด ดังนี้

พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 85 ตอนที่ 121 วันที่ 31 ธันวาคม 2511

พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2522 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 74 วันที่ 9 พฤษภาคม 2522

พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 105 ตอนที่ 206

วันที่ 8 ธันวาคม 2531

กฎกระทรวงฉบับที่ 6-8 (พ.ศ.2516) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 90 ตอนที่ 43 วันที่ 24 เมษายน 2516

กฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ.2520) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 94 ตอนที่ 78 วันที่ 26 สิงหาคม 2520

กฎกระทรวงฉบับที่ 11 (พ.ศ.2524) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 98 ตอนที่ 31 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2524

กฎกระทรวงฉบับที่ 13 (พ.ศ.2531) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 105 ตอนที่ 90 วันที่ 2 มิถุนายน 2531

พระราชกฤษฎีกา กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้ว

3.การยื่นคำขอ

ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักร ให้ดำเนินการดังนี้

3.1 ติดต่อขอรับแบบคำขอ (แบบ มอ.5) ได้ที่ สำนักบริหารมาตรฐาน 1,2,3 สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม (สมอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กทม. 10400

3.2 ยื่นคำขอ พร้อมเอกสาร และหลักฐาน ดังนี้

3.2.1 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม จำนวน 1 ชุด หรือ ภาพ หรือคำชี้แจง ลักษณะโดยละเอียด ของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน 2 ชุดในกรณีที่ยื่นคำขอ หลังจากพระราชกฤษฎีกา มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาต อาจขอรับหนังสือจาก สมอ. เพื่อนำไปแสดง ต่อพนักงานศุลกากรว่า เป็นตัวอย่างผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่จะนำเสนอให้ สมอ. ตรวจสอบประกอบการขอรับใบอนุญาตได้

3.2.2 เอกสาร แสดงข้อกำหนดรายการ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

3.2.3 แผนภูมิ หรือรายละเอียดแสดงวิธีการ ควบคุมคุณภาพ

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในระหว่างทำ และสำเร็จรูปแล้ว ของโรงงานผู้ทำในต่างประเทศ และต้องยื่นหลักฐานเพิ่มเติม คือ

3.2.4 ใบรับรอง ของสถาบันมาตรฐาน หรือสถาบันตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ของต่างประเทศ ที่เชื่อถือได้

3.2.5 ใบสำคัญ แสดงการจดทะเบียน นิติบุคคล กรณีเป็นนิติบุคคล

3.2.6 หนังสือรับรอง ของสำนักทะเบียน หุ่นส่วนบริษัท กรณีเป็นนิติบุคคล แสดงชื่อผู้มีอำนาจทำการ แทนนิติบุคคล ผู้ขอรับใบอนุญาต

3.2.7 ใบทะเบียนพาณิชย์ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ของผู้ยื่นคำขอ กรณีไม่เป็นนิติบุคคล

3.2.8 หลักฐานอื่น ซึ่งผู้ขอรับใบอนุญาต ประสงค์จะแสดง สำหรับกรณี ที่ผลิตภัณฑ์ ที่จะขอนำเข้านั้นมีการรับรอง จากสถาบันมาตรฐาน ของต่างประเทศ ที่เชื่อถือได้ ซึ่งรับรองว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่ประสงค์จะนำเข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักร นั้น เป็นไปตามมาตรฐาน ผู้ขอรับใบอนุญาต อาจไม่ต้องยื่นหลักฐาน ตามข้อ 3.2.2 หรือ 3.2.3 แต่จะต้องยื่นหลักฐานดังนี้

3.2.9 ใบรับรอง ของสถาบันมาตรฐาน ของต่างประเทศ ที่เชื่อถือได้

3.2.10 มาตรฐาน ที่สถาบันมาตรฐาน ของต่างประเทศ ใช้เป็นหลักเกณฑ์ การออกใบรับรอง

3.2.11 หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ในการออกใบรับรอง ของสถาบันนั้น ๆ

3.2.12 วิธีควบคุมติดตามผล การรักษาระดับคุณภาพ ที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดให้

ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ปฏิบัติในการที่ได้ออก ใบรับรองให้

3.2.13 รายงานผล การตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ที่จะนำเข้ามา สำหรับกรณี ได้รับการรับรอง ระบบคุณภาพ ตามมาตรฐานเลขที่ มอก./ISO 9001 หรือ ISO 9002 ตามวิธีการประเมิน ตามหลักเกณฑ์ การรับรองคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ (การนำเข้า) ให้ยื่นเอกสารเพิ่มเติมดังนี้

3.2.14 ใบรับรองระบบคุณภาพ ISO 9000 สำหรับกรณี ได้รับการรับรอง ห้องปฏิบัติการทดสอบ ตาม ISO/IEC Guide 25 ตามวิธีการประเมิน ตามหลักเกณฑ์ การรับรองคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ (การนำเข้า) ให้ยื่นเอกสารเพิ่มเติมดังนี้

3.2.15 ใบรับรองห้องปฏิบัติการ ตาม ISO/IEC Guide 25

3.2.16 รายงานผลการตรวจ ของห้องปฏิบัติการ ที่ได้รับการรับรอง

3.3 ชำระค่าธรรมเนียมค่าขอ ฉบับละ 10 บาท (กฎกระทรวงฉบับที่ 11) และหลังจากได้รับ ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับใบอนุญาต ต้องดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

3.3.1 ขอรับใบแทนใบอนุญาต ต้องปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 และกฎกระทรวงฉบับที่ 8 โดยขอรับแบบคำขอ (แบบมอ. 7) และยื่นคำขอที่ สมอ.

3.3.2 ขอรับใบอนุญาต นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักร สำหรับประเภท ชนิด แบบ หรือชั้น ที่แตกต่าง จากที่ได้รับใบอนุญาต หรือนำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมอย่างเดียวกัน ที่ทำจากโรงงานอื่น นอกเหนือจาก ที่ได้รับใบอนุญาต หรือนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกา กำหนด มาตรฐานใหม่ หรือแก้ไขมาตรฐาน ให้ยื่นคำขอใหม่เช่นเดียวกับ การยื่นคำขอครั้งแรก

4. ขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อการอนุญาต

4.1 เจ้าหน้าที่ที่จะตรวจ และรับคำขอ เมื่อคำขอ กรอกถูกต้อง และเอกสารครบถ้วน หากยังไม่สมบูรณ์ อาจไม่รับ หรือรับคำขอ พร้อมกับแจ้ง ให้ส่งรายละเอียดเพิ่มเติม ภายหลัง

4.2 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้รับคำขอ พร้อมทั้งหลักฐานต่าง ๆ แล้ว จะตรวจสอบ ดังต่อไปนี้ ส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ให้หน่วยงาน ที่รัฐมนตรี ให้อำนาจตรวจสอบ ตรวจสอบว่า เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐาน หรือไม่ ในกรณีนี้ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องชำระ ค่าใช้จ่าย ในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ตามอัตรา ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา หรือตรวจสอบใบรับรอง ของสถาบันมาตรฐาน หรือสถาบันตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ของต่างประเทศ และเอกสารอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 3.2 ของการยื่นคำขอ (พนักงานเจ้าหน้าที่ อาจขอให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ส่งมอบตัวอย่างผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม เพื่อ ตรวจสอบเพิ่มเติม อีกก็ได้)

4.3 พนักงานเจ้าหน้าที่ของ สมอ. จะศึกษาผลการตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และ

หรือหลักฐานเอกสารต่าง ๆ แล้วจัดทำรายงาน เสนอต่อคณะกรรมการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (กมอ.)

☛ (ก) หากผลการตรวจสอบตัวอย่าง และโรงงานผู้ทำ ในต่างประเทศ มีการควบคุมคุณภาพ
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนด สมอ. จะเสนอรายงาน ต่อคณะกรรมการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม พร้อมมาตรา 25 ทวิ แห่ง พ.ร.บ.มาตรฐานฯ

☛ (ข) ในกรณีที่ ผลการตรวจสอบ ยังไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ (เช่น ข้อกำหนด
รายการ ของผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ต่ำกว่ามาตรฐาน ตามพระราชกฤษฎีกา วิธีการควบคุม
คุณภาพผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ตั้งแต่วัตถุดิบ ในระหว่างทำ และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ไม่เพียงพอ
ใบรับรองของสถาบันมาตรฐาน หรือสถาบันตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ของต่างประเทศ
เป็นแบบรับรองเฉพาะตัวอย่าง หรือออกให้เป็นครั้งคราว หรือวิธีควบคุมติดตามผล ของผู้ออก
ใบรับรอง ไม่เพียงพอ ฯลฯ) สมอ. จะแจ้งให้ทราบ คำสั่งคณะกรรมการ ไม่อนุญาตคำขอ
ค่าธรรมเนียมคำขอ และค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ จะไม่คืนให้ผู้ขอรับใบอนุญาตฯ

**วิธีการประเมิน ตามหลักเกณฑ์ การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ (การนำเข้า) เพื่อให้
การปฏิบัติ ในการควบคุมการนำเข้า ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกา
กำหนดให้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม เป็นไป
อย่างเสมอภาค ทั้งการนำเข้า และการผลิตภายในประเทศ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนด ของ
องค์การการค้าโลก ในความตกลง ว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิค (Agreement on Technical
Barrier to Trade) สมอ. จึงได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ การประเมิน ในการอนุญาต ให้นำเข้าเป็น
ดังนี้**

กรณีที่ 1 : โรงงานต่างประเทศ ได้รับการรับรอง ระบบคุณภาพ ตามมาตรฐาน ISO 9000
และการทดสอบ ทำโดยห้องปฏิบัติการ ที่ได้รับการรับรอง (accredited) ตาม ISO/IEC Guide 25

การอนุญาต ยกเว้นการประเมิน ระบบการควบคุม คุณภาพ และรับผลทดสอบ ของ
ห้องปฏิบัติการ ที่ได้รับการรับรองทุกครั้ง ที่นำเข้าเฉพาะกรณี หน่วยรับรอง ISO 9000 และหน่วย
รับรอง ห้องปฏิบัติการนั้น มีข้อตกลงยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreement, MRA) กับ
สมอ. หรือหน่วยรับรอง และห้องปฏิบัติการเหล่านั้น ได้รับการรับรอง ระบบงาน (accredited) จาก
NAC (National Accreditation Council) ของประเทศไทย หรือหน่วยรับรอง และห้องปฏิบัติการ
เหล่านั้น ได้รับการรับรองระบบงาน (accredited) จาก Accreditation Body ซึ่งมีข้อตกลง ยอมรับ
ร่วม (Mutual Recognition Agreement, MRA) กับ NAC ของประเทศไทย

กรณีที่ 2 : โรงงานต่างประเทศ ได้รับการรับรอง ระบบคุณภาพ ตามมาตรฐาน ISO 9000
หรือการทดสอบ ทำโดยห้องปฏิบัติการ ที่ได้รับการรับรอง (accredited) ตาม ISO/IEC Guide 25

2.1 กรณีมีเฉพาะใบรับรอง ระบบคุณภาพ ตามมาตรฐาน ISO 9000 **การอนุญาต** ยกเว้นการประเมิน ระบบการควบคุม คุณภาพ และเก็บตัวอย่าง ทดสอบทุกครั้ง ที่นำเข้าเฉพาะ กรณี หน่วยรับรอง ISO 9000 มีข้อตกลงยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreement, MRA) กับสมอ. หรือหน่วยรับรองนั้น ได้รับการรับรอง ระบบงาน (accredited) จาก NAC (National Accreditation Council) ของประเทศไทย หรือหน่วยรับรองนั้น ได้รับการรับรองระบบงาน (accredited) จาก Accreditation Body ซึ่งมีข้อตกลงร่วม (Mutual Recognition Agreement, MRA) กับ NAC ของประเทศไทย

2.2 กรณีเฉพาะ ผลการทดสอบ จากห้องปฏิบัติการ ที่ได้รับการรับรองตาม ISO/IEC Guide 25

การอนุญาต

ประเมินระบบ การควบคุมคุณภาพ จาก Technical file ของโรงงาน ซึ่งผู้นำเข้า จะต้องยื่น ต่อ สมอ.รับผลทดสอบ ของห้องปฏิบัติการ ที่ได้การรับรองทุกครั้ง ที่นำเข้าเฉพาะกรณี หน่วยรับรอง ห้องปฏิบัติการนั้น มีข้อตกลงยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreement, MRA) กับ สมอ. หรือห้องปฏิบัติการนั้น ได้รับการรับรอง ระบบงาน (accredited) จาก NAC (National Accreditation Council) ของประเทศไทย หรือ ห้องปฏิบัติการนั้น ได้รับการรับรอง ระบบงาน (accredited) จาก Accreditation Body ซึ่งมีข้อตกลง ยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreement, MRA) กับ NAC ของประเทศไทย

กรณีที่ 3 : โรงงานต่างประเทศ ไม่ได้รับการรับรอง ISO 9000 หรือ การทดสอบ โดย ห้องปฏิบัติการ ที่ไม่ได้รับการรับรอง ตาม ISO/IEC Guide 25

การอนุญาต

ประเมินระบบ การควบคุมคุณภาพ จาก Technical file ของโรงงาน ซึ่งผู้นำเข้าจะต้องยื่น ต่อ สมอ. เก็บตัวอย่างทดสอบ ทุกครั้งที่น่าเข้า

5.การออกใบอนุญาต

5.1 เมื่อคณะกรรมการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม อนุมัติให้ออกใบอนุญาต แก่ผู้ ขอรับใบอนุญาต รายใด แล้ว สมอ. จะมีหนังสือ แจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ทราบ เพื่อไปชำระ ค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตฉบับละ 1,000 บาท (กฎกระทรวง ฉบับที่ 11) เมื่อได้ชำระ ค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตเรียบร้อยแล้ว จึงจะมอบใบอนุญาต ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต่อไป

5.2 การรับใบอนุญาต ให้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ต้อง เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามา เพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ตามข้อ 5.1 ผู้รับใบอนุญาต ต้องปฏิบัติ ตามเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด

5.3 ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาต ต้องชำระค่าใช้จ่าย ในการตรวจสอบ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามอัตราที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

6. การแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน

6.1 ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้จัดทำ และแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน ตามหลักเกณฑ์ และ
วิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวงฉบับที่ 7 ฉบับที่ 9 และฉบับที่ 13 6.2 ผู้รับใบอนุญาต ต้องแสดง
เครื่องหมายมาตรฐาน ที่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก่อนรับมอบ ไปจากเจ้าพนักงาน สุลกากร โดยมี
ข้อยกเว้น ดังนี้

6.2.1 หากไม่สะดวก รัฐมนตรีจะอนุญาต ให้ทำภายหลัง ตามเงื่อนไขก็ได้ (ตาม
มาตรา 33 วรรคที่หนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511)

6.2.2 ในกรณีที่มีหลักฐานว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่นำเข้าเป็นไปตามมาตรฐาน
ของต่างประเทศ ที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่า มาตรฐานตามพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 และมีเครื่องหมายมาตรฐาน ของต่างประเทศ แสดงแล้ว คณะกรรมการ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม อาจยกเว้นให้ผู้รับใบอนุญาต ไม่ต้องแสดงเครื่องหมาย มาตรฐาน
ได้ (มาตรา 33 วรรคสาม)

7. การนำเข้า การขอยกเว้น และการตรวจสอบติดตามผล

7.1 การขอยกเว้น ไม่ต้องแสดง เครื่องหมายมาตรฐาน (มาตรา 33 วรรคสาม) นั้น จะทำ
เป็นหนังสือ ขอยกเว้น ยื่นพร้อมกับคำขอ ในตอนแรกก็ได้ และเพื่อประกอบ การพิจารณา ขอได้
โปรดแนบเอกสาร ต่อไปนี้ด้วย ถ้ายังมีได้เคยส่ง ให้สำนักงานฯ มาก่อน

7.1.1 ใบอนุญาต ให้แสดงเครื่องหมาย มาตรฐานของต่างประเทศ

7.1.2 มาตรฐาน ของต่างประเทศ

7.1.3 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการออกใบอนุญาต หรือใบรับรอง ของ
สถาบันนั้น ๆ เมื่อคณะกรรมการ ได้วินิจฉัยแล้ว จักได้แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต และกรมศุลกากร
ทราบต่อไป

7.2 การขออนุญาต แสดงเครื่องหมาย มาตรฐาน หลังรับมอบ ไปจากเจ้าพนักงาน สุลกากร
ให้ทำเป็นหนังสือ ขออนุญาต ต่อรัฐมนตรีเป็นคราว ๆ ไป พร้อมด้วยเหตุผล ความจำเป็น และ
รายละเอียดการ นำเข้าสินค้ารุ่นนั้น และยื่นที่ สมอ. ก่อนวันที่ประสงค์ จะรับของไปจาก เจ้าพนักงาน
ศุลกากร ในเวลาอันสมควรเพื่อ สมอ. จักได้แจ้งผล และเงื่อนไข ที่กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต และ
กรมศุลกากร ทราบโดยเร็ว

7.3 การขอรับมอบผลิตภัณฑ์ จากเจ้าพนักงานศุลกากร รุ่นต่อไป หลังจากได้ รับใบอนุญาต
แล้ว ขอผู้รับใบอนุญาต โปรดเตรียมใบกำกับภาษี (invoice) ไป 1 ชุด เพื่อเจ้าพนักงาน ศุลกากรจัก
ได้รับไว้ เพื่อมอบให้ สมอ. พร้อมกับตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์ในภายหลัง นอกจากนี้ ขอได้โปรด เตรียม
เอกสาร ต่อไปนี้ไป แสดงต่อเจ้าพนักงาน ศุลกากรด้วย

7.3.1 ใบอนุญาต หรือสำเนา

7.3.2 หนังสือแจ้งการยกเว้น ไม่ต้องแสดงเครื่องหมาย มาตรฐานตามข้อ 7.1 หรือ สำเนา (ถ้ามี)

7.3.3 หนังสือแจ้งการผ่อนผัน และเงื่อนไข ให้แสดงเครื่องหมาย มาตรฐาน ภายหลังจาก รับมอบ ผลิตภัณฑ์ ไปจากเจ้าพนักงาน ศุลกากร ตามข้อ 7.2 หรือสำเนา (ถ้ามี)

7.4 เจ้าพนักงานศุลกากร จะชั่งตวงอย่างจำนวนหนึ่ง ตามที่ระบุในมาตรฐาน หรือตามที่ สมอ. แจ้งให้ทราบ

7.5 ผู้รับใบอนุญาต ต้องชำระค่าใช้จ่าย ในการตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามอัตรา ที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

8.ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อ

8.1 ผู้รับใบอนุญาต เลิกประกอบกิจการ

8.2 ประกาศ หรือพระราชกฤษฎีกา กำหนดมาตรฐานใหม่ แก่ไข หรือยกเลิก มาตรฐาน สำหรับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมชนิดนั้น มีผลบังคับ ใช้บังคับในกรณี ที่มีการกำหนดมาตรฐานใหม่ หรือแก้ไขมาตรฐาน ถ้าผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะประกอบกิจการ ตามมาตรฐานใหม่ หรือ มาตรฐานที่แก้ไข ให้ยื่นคำขออนุญาตได้ ก่อนวันที่มาตรฐานใหม่ หรือมาตรฐานที่แก้ไข ให้ยื่นคำขอ อนุญาตได้ ก่อนวันที่มาตรฐานใหม่ หรือมาตรฐานที่แก้ไข มีผลใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบกิจการ ตามใบอนุญาตเดิม ต่อไปได้ ภายในระยะเวลา ที่คณะกรรมการ กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่มาตรฐานใหม่ หรือมาตรฐาน ที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ

9.บทลงโทษ

9.1 คณะกรรมการ มีอำนาจสั่งพักใช้ หรือเพิกถอน ใบอนุญาต ได้ตามตามมาตรา 37 และ มาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2531 ส่วนการอุทธรณ์ เป็นไปตามมาตรา 42

9.2 ผู้นำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาต จากคณะกรรมการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

9.3 ผู้รับใบอนุญาต ไม่แสดงใบอนุญาต ไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุ ไว้ ในใบอนุญาต หรือไม่ขอรับ ใบแทนใบอนุญาต ภายใน 30 วันนับแต่วันทราบว่า ใบอนุญาตหาย หรือ ชำรุดเสียหายมาก ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 1,000 บาท

9.4 ผู้รับใบอนุญาต ย้ายสถานที่ ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือโอนใบอนุญาต โดยมีได้รับ ใบอนุญาต จากคณะกรรมการ หรือผู้รับใบอนุญาต เลิกประกอบกิจการ โดยไม่แจ้งเป็นหนังสือ ให้ คณะกรรมการ ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันเลิกประกอบกิจการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1

เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

9.5 ผู้รับใบอนุญาต นำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน เข้ามาเพื่อจำหน่าย ในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

9.6 ผู้ใดใช้เครื่องหมาย มาตรฐาน โดยมีได้รับใบอนุญาต หรือเลียนเครื่องหมาย มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

9.7 ผู้รับใบอนุญาต ไม่แสดงเครื่องหมาย มาตรฐาน ก่อนรับมอบ ไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร หรือแสดงเครื่องหมาย มาตรฐาน โดยไม่แสดงชื่อเต็ม หรือชื่อย่อ ของผู้รับใบอนุญาต หรือเครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนแล้ว ไว้ในที่ใกล้เคียง กับเครื่องหมายมาตรฐาน ให้เห็นได้ง่าย และชัดเจน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

9.8 ผู้รับใบอนุญาต แสดงเครื่องหมาย มาตรฐาน กับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

9.9 ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้ เพื่อจำหน่ายซึ่ง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยรู้หรือไม่ว่า ไม่เป็นไปตามหรือ ผ่าฝืนพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 1 เดือนหรือปรับ ไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

10. การนำเข้าผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ที่แตกต่างไปจาก ที่กำหนดในมาตรฐาน

ในกรณีมีความจำเป็น ต้องนำเข้า ในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ที่แตกต่างไปจากมาตรฐาน ที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักร เป็นครั้งคราว อาจทำได้เป็น โดยต้องได้รับอนุญาต จากรัฐมนตรี ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ที่ได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการ และการนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เข้ามาในราชอาณาจักร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ระเบียบปฏิบัติสำหรับการออกใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตามมาตรฐานต่างประเทศเพื่อการส่งออก

1. บททั่วไป

ระเบียบปฏิบัตินี้ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ สำหรับการออกใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานต่างประเทศเพื่อการส่งออก ซึ่งกระทำโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เป็นการออกใบรับรองผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง

2. การดำเนินการออกใบรับรอง

2.1 การออกใบรับรอง สมอ. จะรับคำขอ และออกใบรับรองคุณภาพในแต่ละผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง โดย การออกใบรับรองแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- ๖ การออกใบรับรองผลิตภัณฑ์
- ๖ การออกใบรับรองผลิตภัณฑ์เฉพาะรุ่น

หมายเหตุ รุ่น หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ส่งมอบในคราวเดียวกัน

2.2 การยื่นคำขอ ผู้ยื่นคำขอ ต้องแสดงรายละเอียด ดังนี้

- (1) ชื่อและที่อยู่ ของผู้ยื่นคำขอ
- (2) ชื่อและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์
- (3) ชื่อและสถานที่ตั้งโรงงาน
- (4) มาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง
- (5) แผนผังแสดงการผลิตและการควบคุมคุณภาพ (กรณีการรับรองความสามารถของโรงงาน)
- (6) หน่วยตรวจสอบที่สามารถตรวจสอบได้ตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง

2.3 การรับคำขอ สมอ. จะรับคำขอ เมื่อได้ตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว สมอ. จะแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอ ทราบพร้อมนัดหมายวัน เวลาที่จะไปทำการตรวจสอบระบบการควบคุมคุณภาพ (กรณีการออกใบรับรองผลิตภัณฑ์) และเก็บตัวอย่างมาตรวจสอบตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง

2.4 เงื่อนไขการรับรอง

(1) กรณีการออกใบรับรองผลิตภัณฑ์ สมอ. จะออกใบรับรอง เมื่อระบบการควบคุมคุณภาพของโรงงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและผลการตรวจสอบตัวอย่าง เป็นไปตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง

(2) กรณีการออกใบรับรองผลิตภัณฑ์เฉพาะรุ่น สมอ. จะออกใบรับรอง เมื่อผลการตรวจสอบตัวอย่างเป็นไปตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง

2.5 การขึ้นทะเบียน สมอ. จะจัดทำทะเบียนบัญชีผู้ได้รับการรับใบรับรองตามมาตรฐานต่างประเทศ ซึ่งจะมีรายละเอียด ดังนี้

- (1) ชื่อผู้ที่ได้รับใบรับรอง
- (2) ชื่อโรงงานและสถานที่ตั้ง
- (3) ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับใบรับรอง พร้อมมาตรฐานที่รับรอง
- (4) วันที่ได้รับการใบรับรองและหมายเลขใบรับรอง

2.6 ใบรับรอง สมอ. จะออกใบรับรอง ซึ่งมีรายละเอียดอย่างน้อยตามข้อ 2.5 ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ เมื่อการดำเนินการรับรองเสร็จสมบูรณ์

3. สถานะของใบรับรอง

3.1 สถานะของใบรับรองจะคงอยู่ ต่อเมื่อ

(1) ผลการตรวจติดตามผล (routine factory inspection) เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สมอ. กำหนด

(2) ผลการสุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบเป็นไปตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง สมอ. จะทำการตรวจติดตามผลและสุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

3.2 การสิ้นสุดของใบรับรอง สมอ. จะยกเลิกใบรับรอง กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ผลิตภัณฑ์ที่ตรวจสอบไม่เป็นไปตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง
- (2) ระบบการควบคุมคุณภาพของโรงงานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สมอ. กำหนด
- (3) ผู้ได้รับใบรับรองปฏิเสธที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สมอ. ตรวจโรงงาน เพื่อดำเนิน

กิจกรรมตามข้อ 3.1

- (4) ผู้ได้รับใบรับรองขอยกเลิกใบรับรอง
- (5) ผู้ได้รับใบรับรองไม่จ่ายค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่ สมอ. เรียกเก็บ
- (6) เมื่อครบกำหนด 3 ปี นับจากวันที่ได้รับใบรับรอง

3.3 การออกใบแทนใบรับรอง กรณีผู้ได้รับใบรับรองทำใบรับรองสูญหาย หรือเสียหาย สมอ. จะออกใบรับรองให้ใหม่ตามผู้ได้รับใบรับรองร้องขอ

3.4 การเรียกคืนใบรับรอง สมอ. จะเรียกใบรับรองคืนจากผู้ได้รับใบรับรองเมื่อมีการสิ้นสุดของใบรับรอง

4. การตรวจโรงงานและการประเมินระบบการควบคุมคุณภาพ

พนักงานเจ้าหน้าที่ สมอ. จะทำการตรวจโรงงาน เพื่อประเมินขีดความสามารถในการทำและประเมินระบบการควบคุมคุณภาพของโรงงาน เพื่อให้มีความเชื่อมั่นว่าโรงงานของผู้ขอรับใบรับรอง มีความสามารถทำผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะใช้กับผู้ยื่นคำขอรับ

ใบรับรองผลิตภัณฑ์ โดยมีหลักเกณฑ์การประเมินแนวทางเดียวกับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานไทย

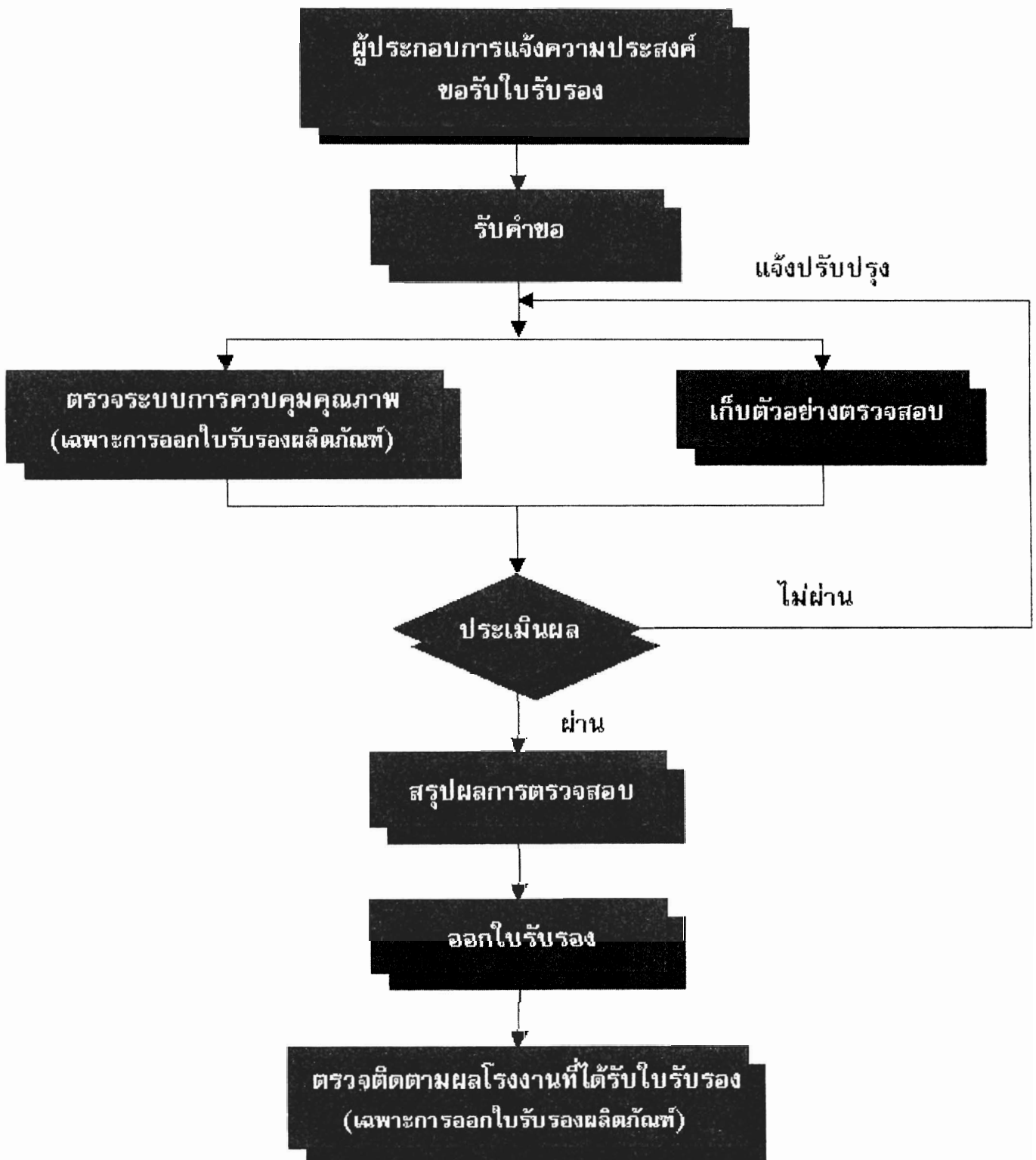
5. การตรวจสอบตัวอย่าง

สมอ. จะดำเนินการเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ตรวจสอบตามมาตรฐานต่างประเทศที่อ้างถึง โดยจำนวนตัวอย่างจะเป็นไปตามที่ สมอ. กำหนด การตรวจสอบจะกระทำโดยหน่วยตรวจสอบที่สมอ. ให้ความเห็นชอบ

6. ค่าธรรมเนียม

- (1) ค่าใช้จ่ายในการตรวจโรงงาน และค่าตรวจสอบตัวอย่าง เป็นภาระของผู้ยื่นคำขอฯ และผู้ได้รับใบรับรอง
- (2) ค่าธรรมเนียมใบรับรองผลิตภัณฑ์ 1,000 บาท/ฉบับ
- (3) ค่าธรรมเนียมใบรับรองผลิตภัณฑ์เฉพาะรุ่น 500 บาท/ฉบับ
- (4) ค่าธรรมเนียมใบแทนใบรับรอง 500 บาท/ฉบับ

ขั้นตอนการดำเนินการออกใบรับรอง

การมาตรฐานระหว่างประเทศในเรื่องบรรจุภัณฑ์ (International Standardization in the Area of Packaging)

1. คำนำ

การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีบรรจุภัณฑ์ เริ่มต้นในราวปี ค.ศ. 1950's โดยเกิดขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศและการขนส่งสินค้าระหว่างกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ต่อมาการแลกเปลี่ยนและพัฒนาเทคโนโลยีด้านบรรจุภัณฑ์ได้แผ่ขยายจากกลุ่มในประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกาไปยังประเทศญี่ปุ่นและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออก

คำว่า **"ประสิทธิภาพ"** เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีด้านบรรจุภัณฑ์มากขึ้น เนื่องจากตลาดที่กำลังพัฒนาจะมีความต้องการสินค้าใหม่ๆ และต้องการความสะดวกรวดเร็วในการขนส่งลำเลียงบรรจุภัณฑ์ไปยังจุดหมายปลายทาง ซึ่งจะต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่สินค้า

อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ ได้แก่ การผลิตกระดาษ, พลาสติก, เหล็ก, แก้ว, ไม้, กาว และอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรสำหรับขึ้นรูปบรรจุภัณฑ์ต่างๆ ตามวัสดุที่ใช้ รวมถึงอุตสาหกรรมบรรจุและการขนส่งด้วย ดังนั้น บรรจุภัณฑ์จึงมีบทบาทกับอุตสาหกรรมอื่นในหลายๆ ด้าน ตั้งแต่ผู้ผลิตวัตถุดิบ, ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์, ผู้ใช้, การขนส่งลำเลียง และผู้บริโภคสินค้า, ตลอดจนถึงผลต่อสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น มูลค่าของอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์เปรียบเทียบกับมูลค่าอุตสาหกรรมผลิตอื่นๆ ต่อปีจะมีมูลค่าโดยประมาณ 500 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีของมูลค่าโดยรวมทั้งโลก ซึ่งอาจจำแนกออกเป็น :

- อุตสาหกรรมการผลิตวัตถุดิบที่ใช้ทำบรรจุภัณฑ์มีมูลค่า ประมาณ 80%
- อุตสาหกรรมการผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ของบรรจุภัณฑ์ (เช่น ฝาจุก, สายรัด, กาว เป็นต้น) มีมูลค่าประมาณ 12%
- อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรสำหรับขึ้นรูปบรรจุภัณฑ์ มีมูลค่าประมาณ 8%

ประเภทของบรรจุภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้าและความต้องการของลูกค้า ตลาดบรรจุภัณฑ์อาจแบ่งตามวัสดุหลักที่ใช้ ดังนี้

- บรรจุภัณฑ์ที่ทำด้วยกระดาษและกระดาษแข็ง ประมาณ 36%
- บรรจุภัณฑ์ที่ทำด้วยพลาสติก ประมาณ 24%
- บรรจุภัณฑ์ที่ทำด้วยโลหะ ประมาณ 20%

- บรรจุกัมภีร์ที่ทำด้วยแก้ว ประมาณ 10%

อุตสาหกรรมการผลิตอาหารมีการใช้บรรจุกัมภีร์มากที่สุด คือ ประมาณ 60% ของปริมาณบรรจุกัมภีร์ที่ผลิตทั้งหมด ตลาดโลกของบรรจุกัมภีร์อาจแบ่งตามปริมาณการใช้ในแต่ละภูมิภาค ดังนี้

- ยุโรปตะวันตก ประมาณ 28%
- อเมริกาเหนือ ประมาณ 27%
- ญี่ปุ่น ประมาณ 16%
- เอเชียแปซิฟิก ประมาณ 14%
- ลาตินอเมริกา ประมาณ 7%
- ยุโรปตะวันออก ประมาณ 3%
- ตะวันออกกลางและภูมิภาคอื่นๆ ที่เหลือ ประมาณ 5%

และอุตสาหกรรมบรรจุกัมภีร์มีอัตราการเจริญเติบโตโดยประมาณ 3% ถึง 4% ต่อปี

2. การดำเนินกิจกรรมด้านการมาตรฐานระหว่างประเทศ "บรรจุกัมภีร์"

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในฐานะสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ เป็นตัวแทนของประเทศไทยในคณะกรรมการวิชาการขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (the International Organization for Standardization) เพื่อร่วมพิจารณากำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศในเรื่องต่างๆ โดยอาจเข้าร่วมเป็นสมาชิกประเภทสังเกตการณ์ (Observer Member) หรือสมาชิกประเภทร่วมทำงาน (Participating Member) สำหรับมาตรฐานในเรื่องบรรจุกัมภีร์ ประเทศไทยเป็นสมาชิกประเภทร่วมทำงานใน ISO/TC122 : Packaging เนื่องจากบรรจุกัมภีร์มีบทบาทสำคัญต่ออุตสาหกรรมการผลิตสินค้าบริโภคของประเทศเป็นอย่างมาก

ISO/TC122 ได้พิจารณาผลโดยรวมของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี กฎระเบียบ และองค์ประกอบระหว่างประเทศอื่นๆ ซึ่งเป็นปัจจัยชักนำต่อกิจกรรมของ ISO/TC122 ที่มีผลโดยตรง บางส่วน หรือทั้งหมด ดังนี้

(1) การพัฒนาเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้มีการพัฒนาของอุตสาหกรรมบรรจุกัมภีร์ที่สำคัญในหลายๆ ด้าน พร้อมกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับสวัสดิภาพของสังคม ซึ่งเป็นการสร้างภาระให้แก่สังคมในทุกด้านและผลต่อเศรษฐกิจของกลุ่มค้าด้วย ดังนั้น กิจกรรมด้านการมาตรฐานของ TC122 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในเรื่องการให้คำแนะนำการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อดำรงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและความรุ่งเรืองของประชาคมโลกโดยรวม

(2) บรรจุกฎภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์โภคภัณฑ์ (packaging of consumer products) มีการพัฒนาและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในประเทศที่พัฒนาแล้ว อันมีผลจากกำลังซื้อที่สูงกว่าและความสามารถในการกระจายสินค้าด้วยตัวเอง เทคโนโลยีได้แพร่กระจายไปทั่วโลกและทวีความเข้มข้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และจะต้องแผ่ขยายมายังประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างแน่นอน ด้วยเหตุผล 2 ประการ กล่าวคือ เพื่อความอยู่รอดของประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องเพิ่มศักยภาพในการส่งสินค้าออกและต้องมั่นใจว่าการขนส่งสินค้าแก่ผู้นำเข้าได้รับความช่วยเหลือผ่านองค์กรระหว่างประเทศ เช่น UNIDO, the International Trade Center หรือ the World Packaging Organization เป็นต้น

(3) ในโลกอุตสาหกรรมที่พัฒนาแล้ว เริ่มมีการนำเข้าวัสดุด้านบรรจุกฎภัณฑ์และเครื่องจักรจากประเทศที่กำลังพัฒนาทำให้ประเทศที่กำลังพัฒนาจำเป็นต้องมุ่งพัฒนาตัวเองไปสู่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้วยความช่วยเหลือทางเทคโนโลยีและการลงทุนร่วมกันอันมีผลเนื่องมาจากปัจจัยสนับสนุนด้านค่าใช้จ่ายในการลงทุนสำหรับการผลิตในประเทศเหล่านี้ต่ำกว่า ซึ่งจะอำนวยความสะดวกการค้าระหว่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ :

- Food Safety
- Transport Packages for Dangerous Goods
- Packaging Waste Regulations

สหภาพยุโรปได้ออกกฎข้อบังคับในเรื่อง "Packaging Waste Regulations" ซึ่งไม่เพียงแต่เปลี่ยนแปลงบทบาทของบรรจุกฎภัณฑ์ในสหภาพยุโรป แต่มีผลต่อทุกประเทศที่จะทำการค้ากับสหภาพยุโรปในอนาคตอย่างแน่นอน เนื่องจากสินค้าทุกชนิดที่นำเข้าต้องใช้ Transport Packaging และ Product Packaging ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎข้อบังคับของสหภาพยุโรปเช่นกัน

(4) การบรรจุหีบห่อต้องสามารถป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับสินค้า และมีความปลอดภัยต่อผู้ใช้ที่อาจได้รับอันตรายจากสินค้าบางอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับสมรรถนะของบรรจุกฎภัณฑ์ ดังนั้น บรรจุกฎภัณฑ์จำเป็นต้องมีคุณลักษณะและสมรรถนะที่เหมาะสมกับการใช้งานมาตรฐานระหว่างประเทศ ในเรื่อง คำศัพท์และบทนิยาม (terminology and definitions) สมรรถนะและวิธีทดสอบที่เกี่ยวข้อง (performance requirements and associated test methods) จะช่วยให้อุตสาหกรรมบรรจุกฎภัณฑ์กำหนดคุณสมบัติของบรรจุกฎภัณฑ์ได้อย่างถูกต้องชัดเจน รวมทั้งสร้างความมั่นใจและควบคุมคุณภาพในระดับที่ต้องการ

(5) บรรจุกฎภัณฑ์เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา (dynamic) ตามเทคโนโลยีของผู้บรรจุไปจนถึงความต้องการของผู้บริโภค ดังนั้น มาตรฐานไม่ควรเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาบรรจุกฎภัณฑ์ประเภทใหม่ๆ แต่จะต้องช่วยเตรียมเครื่องมือ และวิธีการสำหรับการพัฒนาบรรจุกฎภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง การมาตรฐานในสาขาบรรจุกฎภัณฑ์จึงมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญๆ ดังนี้

- การปรับปรุงด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์และเลือกใช้วัสดุ โดยมีสมรรถนะตามที่คาดหมายไว้
- การปรับมาตรฐานเข้าหากัน (harmonization) โดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพของวิธีทดสอบด้านค่าใช้จ่าย (cost effective) และข้อกำหนดทางเทคนิคต้องมีความชัดเจนและไม่คลุมเครือ
- ความพยายามลดอุปสรรคทางการค้าที่อาจมีขึ้นและอุปสรรคใด ๆ ที่อาจเป็นการกีดกันบรรจุภัณฑ์รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่บรรจุด้วย

3. วัตถุประสงค์ของ ISO/TC122

จากข้อพิจารณาดังข้างต้น ISO/TC122 : Packaging ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

- (1) พิจารณากำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ในเรื่องสมรรถนะและคุณภาพวัสดุที่ใช้ทำบรรจุภัณฑ์ทั้งระบบโดยรวม
- (2) พิจารณากำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ในเรื่องข้อกำหนดและวิธีทดสอบบรรจุภัณฑ์ขนส่งสำหรับสินค้าอันตราย (transport packages for dangerous goods) และข้อกำหนดด้านความปลอดภัยสำหรับ Flexible Intermediate Bulk Containers (FIBCs)
- (3) ต้องมั่นใจว่ามาตรฐานมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน และแล้วเสร็จทันกับความต้องการใช้งานและการพัฒนาอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ในอนาคต
- (4) พิจารณากำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ในเรื่องเกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อบังคับด้านบรรจุภัณฑ์ ขจัดอุปสรรคทางการค้าและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องด้วยบรรจุภัณฑ์
- (5) พิจารณาทบทวนมาตรฐานระหว่างประเทศ ภายใต้ TC122 ตาม ISO Directives และกรณีที่ต้องแก้ไข ปรับปรุงมาตรฐาน จะดำเนินการด้วยความรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อสนองตอบความต้องการของตลาด
- (6) ให้ความร่วมมือกับ CEN/TC261 อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง เพื่อพิจารณาจัดทำมาตรฐานระหว่างประเทศร่วมกัน หรือ adopt มาตรฐานของ CEN มาใช้ กรณีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้และต้องมั่นใจว่าได้มีการสื่อสารระหว่าง TC กับบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง

4. ขอบข่ายของ TC261

ครอบคลุมถึงการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศในเรื่องคำศัพท์และบทนิยาม, มิติ, ข้อกำหนดด้านสมรรถนะและวิธีทดสอบบรรจุภัณฑ์ ยกเว้นเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายของ TC อื่นๆ ดังนี้

- TC6 : Paper, board and pulps
 TC52 : Light gauge metal containers
 TC104 : Freight containers
-

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีหรือผู้มีสิทธิหลักการร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน และเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกซึ่งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้หารือร่วมกันแล้ว สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. ให้รัฐมนตรีสามารถแต่งตั้งหน่วยตรวจสอบสถานที่ผลิตและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสถานที่ผลิตได้
2. ให้ยกเว้นการดำเนินการก่อนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนได้
3. ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้อนุญาต และกำหนดข้อยกเว้นกรณีทำเพื่อส่งออกไม่ต้องขออนุญาต แต่ให้มาขึ้นทะเบียนแทน
4. ให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสามารถรับเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ตามข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศได้ และให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นหรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน
5. ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้อนุญาตนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ
6. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

--ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ชุดพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร) วันที่ 22 กรกฎาคม 2546--จบ--

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นการลดขั้นตอนในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและการส่งออก รวมทั้งกำหนดอัตราโทษและค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นการคงหลักการตามร่างที่คณะรัฐมนตรีรับหลักการ คือ กำหนดให้มีข้อยกเว้นกรณีผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อส่งออกก็ไม่ต้องขออนุญาต โดยได้เปลี่ยนจากการขึ้นทะเบียนเป็นระบบการแจ้งก่อนทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นั้น

--ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ชุดพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร) วันที่ 22 มิถุนายน 2547--จบ--

สมอ.ตรวจจับสินค้าไร้มาตรฐานที่ตลาดอินโดจีนเมืองมุกพบเป็นจำนวนมากต้องรีบนำใบทำลาย

(13 ต.ค.47) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทำการกวาดล้างสินค้าไม่ได้มาตรฐานที่บริเวณตลาดอินโดจีน จังหวัดมุกดาหาร เพื่อนำใบทำลาย ก่อนที่สินค้าเหล่านี้จะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

ตลาดอินโดจีน จังหวัดมุกดาหารเป็นตลาดที่ขายสินค้าทุกประเภทและมีนักท่องเที่ยวมาจับจ่ายซื้อของเป็นจำนวนมากทุกวัน โดยเฉพาะประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าทั้งที่ได้มาตรฐานและไม่ได้มาตรฐานมีวางขายกันเกลื่อนเกลื่อน เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ สมอ.จึงจัดส่งเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสำนักงานตำรวจสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ ร่วมกันตรวจอายัดสินค้าประเภทเครื่องเล่น วีซีดี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยภายในบ้าน โดยสามารถอายัดสินค้าดังกล่าวได้เป็นจำนวนมาก มูลค่านับล้านบาท ในขณะที่บางร้านค้าได้นำสินค้าหลบออกจากหน้าร้านก่อนที่เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบเนื่องจากผู้ประกอบการไหวตัวทันและบอกต่อ ๆ กันไป

นางเบญจมาพร เอกฉัตร ผอ.ส่วน 2 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กล่าวภายหลังการตรวจยึดสินค้าว่า ผลิตภัณฑ์ที่ตรวจอายัดในครั้งนี้เป็นผลิตภัณฑ์เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตไม่ได้มาตรฐานและไม่ได้รับใบอนุญาตจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งถ้าหากผู้บริโภคนำไปใช้อาจเกิดอันตรายต่อผู้บริโภคได้ โดยผลิตภัณฑ์ที่อายัดได้จะนำไปทำลาย

ส่วนผู้บริโภคเองเวลาซื้อสิ่งของต้องไม่ลืมสังเกตดูว่ามีเครื่องหมายมาตรฐานบังคับหรือไม่ และหากผู้บริโภคสงสัยหรือพบเห็นการกระทำผิดเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ต้องรีบแจ้งที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทันที หรือที่ WWW.TISI.go.th.

สมอ.จัดงาน " วันมาตรฐานโลก" ร่วมรณรงค์ขจัดข้อได้แย้งทางการค้าระหว่างประเทศ

(14 ต.ค.47) วันมาตรฐานโลกตรงกับวันที่ 14 ตุลาคม ของทุกปี เป็นวันที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นสมาชิกขององค์กรที่ดำเนินการด้านการมาตรฐานระหว่างประเทศ 3 องค์กร ได้แก่ ISO IEC

และ ITU ได้ร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อรณรงค์ให้เห็นถึงความสำคัญของการมาตรฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือบริการทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

ในปี 2547 นี้ ISO องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน ได้กำหนดหัวข้อรณรงค์เรื่อง " มาตรฐานเชื่อมโยงโลก" โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของมาตรฐานระหว่างประเทศในการเป็นตัวช่วยประสานการเชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกต่อการแลกเปลี่ยนซื้อขาย เพื่อให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ปลอดภัยและประหยัด

นอกจากนี้ยังช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนาได้รับความรู้และนำเทคโนโลยีขั้นสูง มาช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกและความสามารถด้านการแข่งขันในตลาดการค้า ตลอดจนก่อให้เกิดประโยชน์ด้านวิชาการและเศรษฐกิจ และการเข้าร่วมกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ อีกทั้งช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกันด้วย

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ สมอ. ในฐานะสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนประเทศไทยในการเป็นสมาชิก ISO และ IEC ร่วมดำเนินกิจกรรมทั้งด้านบริหารและวิชาการ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ด้านการค้า ตลอดจนรับทราบความก้าวหน้าทางวิชาการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้พัฒนามาตรฐานของประเทศไทยให้ก้าวทันนานาประเทศ

และเนื่องในวันมาตรฐานโลก 14 ตุลาคมนี้ สมอ. ได้จัดนิทรรศการวันมาตรฐานโลก การแสดงและจำหน่ายสินค้า มอก. รวมทั้งสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ภาคผนวก

:

- : พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
- : ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว)

(๑)

พระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๑
เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“มาตรฐาน” หมายความว่า ข้อกำหนดรายการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเกี่ยวกับ

(๑) จำพวก แบบ รูปร่าง มิติ การทำ เครื่องประกอบ คุณภาพ ชั้น ส่วนประกอบ ความสามารถ ความทนทาน และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๒) วิธีทำ วิธีออกแบบ วิธีเขียนรูป วิธีใช้ วัสดุที่จะนำมาทำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และความปลอดภัยอันเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๓) จำพวก แบบ รูปร่าง มิติของหีบห่อหรือสิ่งบรรจุชนิดอื่น รวมตลอดถึงการหีบห่อหรือสิ่งบรรจุชนิดอื่น วิธีการบรรจุ หุ้มห่อหรือผูกมัด และวัสดุที่ใช้ในการนั้นด้วย

(๔) วิธีทดลอง วิธีวิเคราะห์ วิธีเปรียบเทียบ วิธีตรวจ วิธีทดสอบ และวิธีชั่ง ตวง วัด อันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๕) คำเฉพาะ คำย่อ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย สีเลขหมาย และหน่วยที่ใช้ในทางวิชาการอันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

^๑ รก.๒๕๑๑/๑๒๑/๑๐๒๓/๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

(๒)

(๖) ข้อกำหนดรายการอย่างอื่นอันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามที่รัฐมนตรีประกาศหรือตามพระราชกฤษฎีกา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑)^๒ ตรวจสอบการขอใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ การขออนุญาตทำและนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๑ ทวิ เพื่อเสนอคณะกรรมการ

(๒)^๓ ตรวจสอบและควบคุมการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ทำตามมาตรา ๒๐ ทวิ

(๓)^๔ ตรวจสอบและควบคุมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขออนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรตามที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๑ ทวิ

(๔) ควบคุมการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน

(๕) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๔ ทวิ^๕ ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรา ๕^๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือ

^๒ มาตรา ๔(๑) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

^๓ มาตรา ๔(๒) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

^๔ มาตรา ๔(๓) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

^๕ มาตรา ๔ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

หน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

มาตรา ๖^๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัตถุตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัตถุตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗^๗ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนด แก้วไข และยกเลิกมาตรฐานเพื่อเสนอรัฐมนตรี
- (๒) อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน
- (๓) อนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน
- (๔) อนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร

^๖ มาตรา ๕ แก้วไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑

^๗ มาตรา ๖ แก้วไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑

^๘ มาตรา ๗ แก้วไขพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๔)

(๔ ทวิ)^๔ พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามมาตรา ๒๐ ทวิ และมาตรา ๒๑ ทวิ เพื่อเสนอรัฐมนตรี

(๕) คัดเลือกบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการวิชาการ

(๖) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก

เมื่อกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมครั้งใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในการประชุมครั้งนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

^๔ มาตรา ๘ (๔ ทวิ) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่

(๕)

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓^{๖๖} รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการเสนอตามมาตรา ๘ (๕) เป็นคณะกรรมการวิชาการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ

คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่จัดทำร่างมาตรฐานและปฏิบัติงานทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานเพื่อเสนอคณะกรรมการ ในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการวิชาการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการวิชาการ

การประชุมของคณะกรรมการวิชาการและคณะอนุกรรมการวิชาการให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ กรรมการวิชาการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) รัฐมนตรีมีหนังสือแจ้งให้ทราบ

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมรัฐมนตรีอาจกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใด ๆ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการได้ การกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖^{๖๗} ภายใต้อำนาจมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานแล้ว จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๖๖} มาตรา ๑๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๖๗} มาตรา ๑๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๖)

มาตรา ๑๗ เพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชน หรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ จะกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานก็ได้

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และระบุวันเริ่มใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้สำนักงานประกาศโฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับ มีกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ระบุว่าประสงค์จะให้มีการกำหนดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐาน และดูรายละเอียดได้ ณ ที่ใด พร้อมทั้งกำหนดเวลาให้ผู้ประสงค์จะคัดค้านยื่นคำคัดค้านต่อสำนักงานภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศ

(๒) ถ้าไม่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้

(๓) ในกรณีที่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานเสนอคำคัดค้านนั้นไปยังคณะกรรมการ

(๔) ให้สำนักงานปิดประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่ฟังคำแถลงคัดค้านไว้ ณ สำนักงาน และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ

(๕) ในการฟังคำแถลงคัดค้าน ให้คณะกรรมการเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเข้าฟัง และเสนอความเห็นได้ด้วย

(๖) เมื่อถึงเวลาตามที่กำหนด ถ้าผู้คัดค้านไม่มา ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาไปตามที่เห็นสมควร

(๗) เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้สำนักงานปิดประกาศสำเนาคำวินิจฉัยไว้ ณ สำนักงาน และส่งสำเนาคำวินิจฉัยไปให้ผู้คัดค้านทราบ

มาตรา ๑๙ บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเนื่องจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันปิดประกาศสำเนาคำวินิจฉัยไว้ ณ สำนักงาน

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๐^{๑๑} ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

^{๑๑} มาตรา ๒๐ แก้ไขพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ทวิ^{๑๓} เพื่อประโยชน์ในการส่งออก หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องทำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐาน ของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตาม พระราชบัญญัตินี้ ก็ได้

มาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว จะต้องเป็นไป ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑^{๑๔} ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระ ราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องแสดง หลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ทวิ^{๑๕} เมื่อมีความจำเป็นต้องนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่ง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้ใดนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่ง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่เป็นไปตาม มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตาม พระราชบัญญัตินี้ ก็ได้

มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวเข้ามาใน ราชอาณาจักร จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

^{๑๓} มาตรา ๒๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

^{๑๔} มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๑๕} มาตรา ๒๑ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๘)

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ถ้าใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก ให้ผู้รับใบอนุญาตขอรับใบแทนใบอนุญาตจากคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบว่าเป็นใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ การย้ายสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕^{๑๖} การโอนใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตจากคณะกรรมการ

เมื่อได้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้ผู้ยื่นคำขอแสดงหรือใช้เครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำ หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐาน แล้วแต่กรณีต่อไปได้ จนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยถึงที่สุดไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต โดยถือว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับใบอนุญาตซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาคำขอโอนใบอนุญาตและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดตามวรรคสาม ให้ถือว่าคำขอโอนใบอนุญาตดังกล่าวได้รับการอนุญาตและคณะกรรมการจะต้องออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้โดยมิชักช้า

การขอโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ทวิ^{๑๗} ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน

^{๑๖} มาตรา ๒๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๑๗} มาตรา ๒๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน

(๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะแก้ไขเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา ๒๖ คำขอตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ นั้น ถ้าคณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๗^{๖๖} โบนัสอายุเมื่อ

(๑) ผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการ

(๒) ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ขอเลิกแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับ

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๓) ประกาศหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดมาตรฐานใหม่ แก้ไขหรือยกเลิก มาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดนั้น มีผลใช้บังคับ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานใหม่หรือแก้ไขมาตรฐาน ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการตามมาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไข ให้ยื่นคำขออนุญาตได้ก่อนวันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบกิจการตามใบอนุญาตเดิมต่อไปได้ตามมาตรฐานเดิมภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีกำหนดเครื่องหมายมาตรฐานขึ้นไว้สำหรับแสดงกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑

ลักษณะของเครื่องหมายมาตรฐาน การทำเครื่องหมายมาตรฐาน และวิธีแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๖๖} มาตรา ๒๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ใช้เครื่องหมายมาตรฐาน

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดเลียนเครื่องหมายมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายมาตรฐาน

มาตรา ๓๓^{๑๙} ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แสดงเครื่องหมายมาตรฐานก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิตหรือรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร ในกรณีหลังนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ทำภายหลังตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่มีการอนุญาตให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นไม่ได้เป็นไปตามมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ตามความในวรรคหนึ่งสำหรับเครื่องหมายหรือข้อความดังกล่าวนี้ให้คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีหลักฐานว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่นำเข้าเป็นไปตามมาตรฐานของต่างประเทศที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และมีเครื่องหมายมาตรฐานของต่างประเทศแสดงแล้ว คณะกรรมการอาจยกเว้นให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ต้องแสดงเครื่องหมายมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง หรือเครื่องหมายหรือข้อความตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ในการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงชื่อผู้รับใบอนุญาตหรือเครื่องหมายการค้าของผู้รับใบอนุญาตที่จดทะเบียนแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ แสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

มาตรา ๓๖^{๒๐} ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยรู้ยู่่าไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือโดยรู้ยู่่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕

^{๑๙} มาตรา ๓๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

^{๒๐} มาตรา ๓๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๓๗^{๖๑} คณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสามเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๕ ทวิ

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว คณะกรรมการอาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นก่อนถึงกำหนดได้

มาตรา ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในห้าปี

มาตรา ๓๙ ทวิ^{๖๒} รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๐ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการสั่งให้สำนักงานเตือนเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบค่าเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๔๑^{๖๓} คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๓๙ ทวิ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต หรือเพิกถอนการอนุญาตทราบ ในกรณีที่ ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าวให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ

มาตรา ๔๒ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

^{๖๑} มาตรา ๓๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๖๒} มาตรา ๓๙ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

^{๖๓} มาตรา ๔๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

ในระหว่างอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีได้

มาตรา ๔๓ ผู้ใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดแล้ว จะขอใบอนุญาตสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดนั้นใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นหกเดือนนับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๔๔^{๒๔} ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต เก็บ หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ หรือยานพาหนะที่บรรทุกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ และนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วัตถุที่นำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะนำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(๒) เข้าไปในสถานที่หรือที่อื่นใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ หรือยานพาหนะใดเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วัตถุที่นำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะนำมาทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า

(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตาม มาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง หรือ

(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงหรือเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕

มาตรา ๔๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๖^{๒๕} ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม มาตรา ๔๔ (๓) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

^{๒๔} มาตรา ๔๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

(๑๓)

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ผ่าฝืนมาตรา ๓๕ หรือเป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไข หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้ หากไม่สามารถทำลายเครื่องหมายมาตรฐานหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

(๒) ในกรณีที่ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพหรือในกรณีที่น่าเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไป ถ้าไม่ส่งกลับคืนไปก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพหรืออาจสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ทำหรือผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาต หรือขอรับอนุญาตก่อนได้

(๓) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ หรือในกรณีที่น่าเข้าอาจให้ส่งกลับคืนไป และอาจสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้ ถ้าไม่ส่งกลับคืนไป หรือไม่ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือไม่ทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

(๔) ในกรณีที่ผู้โฆษณา ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่ายฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรืออาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพ

ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้โฆษณา ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแก้ไข การปรับปรุง การทำให้สิ้นสภาพ หรือการส่งกลับคืนไปซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการรอไว้เพื่อขอรับใบอนุญาตหรือขอรับอนุญาต หรือการทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือการทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรา ๔๖ ทวิ^{๖๖} สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๕ (๓) ถ้าภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้สำนักงาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร

^{๖๕} มาตรา ๔๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๖๖} มาตรา ๔๖ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๑๔)

ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๓) นั้นเป็นของเสียหายหรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สำนักงานจะจัดการขายทอดตลาดสิ่งนั้นเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ เงินค่าขายสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ถือไว้แทนสิ่งนั้น

มาตรา ๔๗ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับกรปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ขอร้อง

มาตรา ๔๘^{๒๗} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ทวิ^{๒๘} ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง แล้วฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙^{๒๙} ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๐^{๓๐} ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑^{๓๑} ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๒๗} มาตรา ๔๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๒๘} มาตรา ๔๘ ทวิ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๒๙} มาตรา ๔๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๓๐} มาตรา ๕๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๓๑} มาตรา ๕๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔^{๒๖} ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖^{๒๗} ผู้ใดขัดขวางพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ทวิ^{๒๘} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗^{๒๙} ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก ไม่ช่วยเหลือหรือไม่ให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๗ ทวิ^{๓๐} ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ และบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคล เป็นผู้กระทำความผิดและต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

^{๒๖} มาตรา ๕๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๒๗} มาตรา ๕๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๒๘} มาตรา ๕๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๒๙} มาตรา ๕๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

^{๓๐} มาตรา ๕๗ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๑๖)

มาตรา ๕๗ ตี^๓ ความผิดตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๗ ให้เลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

^๓ มาตรา ๕๗ ตี^๓ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่

(๑๗)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ ๑๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท

(๑๘)

(สำเนา)

เลขรับ ๓๒/๒๕๔๗ วันที่ ๒๕ ส.ค. ๒๕๔๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๐๑๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยให้มีการลดขั้นตอนในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและการส่งออก รวมทั้งกำหนดอัตราโทษและค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นต้องประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายโดยด่วน จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

วิษณุ เครืองาม

(นายวิษณุ เครืองาม)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

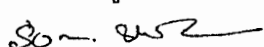
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๘

โทรสาร. ๐ ๒๒๘๐ ๘๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

กัลยา พิมพ์

ตรวจ

(๑๙)

ร่างแบบที่ ๑
ร่างฯ ที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๓๖๗/๒๕๕๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถ
ทำความเข้าใจกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (เพิ่มมาตรา ๔ (๒/๑) และมาตรา ๒๐ จัตวา)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถแต่งตั้งผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมและกำหนดอัตราค่าใช้จ่าใช้ในการตรวจสอบดังกล่าวได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และ
มาตรา ๖)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการดำเนินการก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกอยู่ในระบบแจ้ง
แทนการขออนุญาต รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๔ (๓) และเพิ่มมาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๓๓ วรรคสี่ มาตรา ๓๖/๑ มาตรา ๓๙ ตริ และ
มาตรา ๔๖ (๒/๑))

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้
สามารถประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นหรือ
มอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน (เพิ่มมาตรา ๒๐ เบญจ)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑ ตริ)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับความผิด
เกี่ยวกับการรายงานการตรวจสอบอันเป็นเท็จ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๘ ทวิ มาตรา ๕๐
มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ยกเลิกมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๔๘ ตริ)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจเปรียบเทียบของเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ตริ)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้สูงขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังไม่ครอบคลุมถึงอำนาจทำความตกลงกับต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับสมควรลดขั้นตอนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเร่งรัดการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ทันต่อสภาพสังคมที่มีการแข่งขันและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตลอดจนปรับปรุงขั้นตอนในการส่งออกจากระบบอนุญาตเป็นระบบแจ้งซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เนื่องจากการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้าอยู่แล้ว นอกจากนี้ อัตราโทษสำหรับความผิดบางประการและอัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม รวมทั้งการมอบอำนาจของรัฐมนตรียังไม่มีความชัดเจนสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘ แล้ว ให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ต่อไป”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตี. มาตรา ๒๐ จัตวา และมาตรา ๒๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๐ ตี. เมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน แจ่งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้รับแจ่งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกใบรับแจ่งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ่งให้แก่ผู้แจ่งในวันที่ได้รับแจ่ง และให้ผู้แจ่งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ่ง

มาตรา ๒๐ จัตวา ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

มาตรา ๒๐ เบญจ การตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบ หรือกระทำการใดที่เกี่ยวเนื่องกับการตรวจสอบก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงานที่ดำเนินการตรวจสอบ ชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ตี. แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๑ ตี. การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตแทนได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่
กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตริ ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็น
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ได้เป็นไปตามมาตรฐานและเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนด
ก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๓๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมโดยรู้หรือเชื่อว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำขึ้นเพื่อการส่งออกตามมาตรา ๒๐ ตริ เว้นแต่
เป็นการจำหน่ายเพื่อการส่งออก”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๓๙ ตริ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่ง
เพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ตริ เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำขึ้น
ไม่ว่าในกรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้วแต่ถูกส่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓
วรรคสี่ หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ตริ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ ทวิ หรือมาตรา ๓๙ ตริ
ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุญาต
หรือเพิกถอนใบรับแจ้งทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้
ในใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือใบรับแจ้ง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว
ตั้งแต่วันปิดหนังสือ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า

(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง

(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕ หรือ

(ง) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตริ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

“(๒/๑) ในกรณีที่ เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตริ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ทวิ ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้แจ้ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสองหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ตี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๔๘ ตี ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็ม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้
(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ตริ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๔ บรรดาประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

(๒๘)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ส่วนราชการ องค์กรของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ “(๒/๑) ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ จัตวา”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น</p> <p>“มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ส่วนราชการ องค์กรของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๒๐ จัตวา</p> <p>เพื่อให้หน่วยตรวจสอบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือ ที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัตถุ ตามวรรคหนึ่งให้เรียกเก็บจากผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๑๔ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้สำนักงานประกาศโฆษณาในราชกิจจานุเบกษาและ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับ มีกำหนด ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ระบุว่าประสงค์จะให้มีการกำหนดผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานและดูรายละเอียด ได้ ณ ที่ใด พร้อมทั้งกำหนดเวลาให้ผู้มีที่ประสงค์จะคัดค้านยื่นคำ คัดค้านต่อสำนักงานภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่ วันประกาศ</p>	<p>มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด อัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือ ที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัตถุตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้รับ ใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราช บัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงาน จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มี ประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>เพื่อให้สามารถเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการ ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการก่อนตราพระราช กฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้อง เป็นไปตามมาตรฐานเป็นไปด้วยความยืดหยุ่น ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยอาจกำหนด ขั้นตอนให้มีระยะเวลาเร่งรัดได้ทำให้เกิดความ รวดเร็ว</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๒) ถ้าไม่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบ ในกรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้</p> <p>(๓) ในกรณีที่ได้รับคำคัดค้าน ให้สำนักงานเสนอคำคัดค้านนั้นไปยังคณะกรรมการ</p> <p>(๔) ให้สำนักงานปิดประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่ฟังคำแถลงคัดค้านไว้ ณ สำนักงาน และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ</p> <p>(๕) ในการฟังคำแถลงคัดค้าน ให้คณะกรรมการเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเข้าฟัง และเสนอความเห็นได้ด้วย</p> <p>(๖) เมื่อถึงเวลาตามที่กำหนด ถ้าผู้คัดค้านไม่มา ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาไปตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๗) เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้สำนักงานปิดประกาศสำเนาคำวินิจฉัยไว้ ณ สำนักงาน และส่งสำเนาคำวินิจฉัยไปให้ผู้คัดค้านทราบ</p>		

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๙ บุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียเนื่องจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันปิดประกาศสำเนาคำวินิจฉัยไว้ ณ สำนักงาน</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๒๐ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p>	<p>มาตรา ๑๙ เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘ แล้วให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ต่อไป”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้</p> <p>มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”</p>	<p>เพื่อให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาแทนการให้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อให้การตราพระราชกฤษฎีกาเป็นไปโดยรวดเร็วยิ่งขึ้นและเป็นไปตามหลักทั่วไปในการออกกฎหมายของฝ่ายบริหารที่ต้องมีอำนาจตัดสินใจเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ส่วนสิทธิที่จะโต้แย้งคัดค้านซึ่งนำไปสู่ศาลได้นั้นควรเป็นไปเพื่อตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นแล้วมิใช่ก่อนการตราขึ้น</p> <p>เนื่องจากการนำเรื่องการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกให้แจ้งต่อสำนักงานแทนการขออนุญาตต่อรัฐมนตรีไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๒๐ ตรี</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ทรี มาตรา ๒๐ จัตวา และมาตรา ๒๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๒๐ ทรี ผู้ใดมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อการส่งออกเป็นครั้งคราว ผู้นั้นจะทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ โดยให้แจ้งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อสำนักงานได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง</p>	<p>เพื่อให้การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกไม่ต้องขออนุญาตต่อรัฐมนตรี เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการส่งออก</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๖ จัตวา ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม</p> <p>มาตรา ๒๐ เบญจ การตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบ หรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงานที่ดำเนินการตรวจสอบชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา”</p> <p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๒๑ ตริ การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ และมาตรา ๒๑ ทวิ รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตแทนได้”</p>	<p>เพื่อเป็นการรองรับการทำความตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Agreement) ในเรื่องการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ</p> <p>เพื่อเป็นการรองรับการทำความตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Agreement) ในเรื่องการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ</p> <p>เพื่อให้การมอบอำนาจของรัฐมนตรีมีความชัดเจน และแตกต่างจากการมอบอำนาจทั่วไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตรี ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ได้เป็นไปตามมาตรฐานและเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนดก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๓๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยรู้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำขึ้นเพื่อการส่งออกตามมาตรา ๒๐ ตรี เว้นแต่เป็นการจำหน่ายเพื่อการส่งออก”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับกำหนดให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกแจ้งต่อสำนักงานแทนการขออนุญาตต่อรัฐมนตรี</p> <p>เพื่อให้มีบทกำหนดโทษรองรับการโฆษณาจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ใช้ระบบแจ้งต่อสำนักงานแทนการขออนุญาตต่อรัฐมนตรี จึงไม่มีการควบคุมให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นไปตามมาตรฐาน</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ หรือ มาตรา ๓๙ ทวิ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต หรือเพิกถอนการอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าวให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ตริ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๓๙ ตริ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ตริ เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้วแต่ถูก ส่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือ หลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ตริ”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙ ทวิ หรือ มาตรา ๓๙ ตริ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนใบรับแจ้งทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือใบรับแจ้ง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้น ได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ”</p>	<p>เพื่อให้มีมาตรการทางปกครองรองรับ สำหรับกรณีผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อการส่งออกไม่ส่งออกหรือผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมถูก Reject หรือไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้หรือหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข มาตรา ๓๙ ตริ</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจ</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควร เชื่อว่า</p> <p>(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง</p> <p>(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือ มาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง หรือ</p> <p>(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดง เครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช บัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า</p> <p>(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๐ ตรี มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือ วรรคสอง</p> <p>(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตรี วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง</p> <p>(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕ หรือ</p> <p>(ง) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอน ใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๕ ตรี”</p>	<p>เพื่อให้มีมาตรการตรวจสอบและยึด อายัด ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ไม่ได้ แจ้ง ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการกำหนด หรือถูกเพิกถอน ใบรับแจ้ง</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง แล้วฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ ทรี วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้แจ้ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ทรี วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคสองหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ทรี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>“มาตรา ๔๘ ทรี ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็ม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท”</p>	<p>เพื่อกำหนดอัตราโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>เพื่อกำหนดอัตราโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>เพื่อกำหนดโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับการรายงานการตรวจสอบอันเป็นเท็จ</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p>	<p>เพื่อกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>เพื่อกำหนดอัตราโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>เพื่อกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>เนื่องจากมีการนำโทษตามมาตรา ๕๓ ไปกำหนดรวมไว้ในมาตรา ๕๐</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท”</p>	<p>เพื่อกำหนดอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน</p>
<p>มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>เพื่อกำหนดอัตราโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๗ ตรี ความผิดตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๗ ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๗ ตรี บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา ๒๔ บรรดาประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ</p>	<p>เพื่อกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจเปรียบเทียบเพิ่มขึ้น</p> <p>เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>เพื่อมิให้การตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องหยุดชะงัก อันมีผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงาน</p>

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	

(๔๕)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... ๒๕
วันที่..... 26 ต.ค. 2547
เวลา..... 12.30 น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๕๔๑๗

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาราชการแทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๖

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๒๒๑/๒๕.วันที่ ๒๖/๑๐/๒๕๔๗

เวลา 12.00 น. ส่ง.....

สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่...../๒๕๔๗

วันที่...../๑๐/๒๕๔๗

เวลา.....๑๓.๑๕.....น.

สำนักการประชุม

(๔๖)

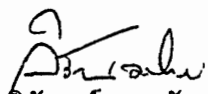
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควิชะระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สามารถ
ทำความเข้าใจกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (เพิ่มมาตรา ๔ (๒/๑) และมาตรา ๒๐ จัตวา)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถแต่งตั้งผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบดังกล่าวได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และมาตรา ๖)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการดำเนินการก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกอยู่ในระบบแจ้งแทน
การขออนุญาต รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๔ (๓) และเพิ่มมาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๓๓ วรรคสี่ มาตรา ๓๖/๑ มาตรา ๓๙ ตริ
และมาตรา ๔๖ (๒/๑))

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้
สามารถประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น
หรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐาน (เพิ่มมาตรา ๒๐ เบญจ)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีให้สามารถมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑ ตริ)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับความผิด
เกี่ยวกับการรายงานการตรวจสอบอันเป็นเท็จ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๘ ทวิ มาตรา ๕๐
มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ยกเลิกมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๔๘ ตริ)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจเปรียบเทียบของเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ ตริ)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้สูงขึ้น

(๔๘)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังไม่ครอบคลุมถึงอำนาจทำความเข้าใจความตกลงกับต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับสมควรลดขั้นตอนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเร่งรัดการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ทันต่อสภาพสังคมที่มีการแข่งขันและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตลอดจนปรับปรุงขั้นตอนในการส่งออกจากระบบอนุญาตเป็นระบบแจ้งซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เนื่องจากการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้าอยู่แล้ว นอกจากนี้ อัตราโทษสำหรับความผิดบางประการและอัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม รวมทั้งการมอบอำนาจของรัฐมนตรียังไม่มีความชัดเจน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๔๙)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“(๒/๑) ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับกาให้การรับรอง
การตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ จัตวา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดดูตามตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดดูตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘ แล้ว ให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ต่อไป"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ตีรี้ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๓๙ ตีรี้ เลขชาติการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ตีรี้ เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำขึ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้วแต่ถูกส่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ตีรี้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ ทวิ หรือมาตรา ๓๙ ตีรี้ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนใบรับแจ้งทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือใบรับแจ้ง แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า

(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๐ ตีรี้ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตีรี้ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง

(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕ หรือ

(ง) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตีรี้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

“(๒/๑) ในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้ง
ตามมาตรา ๓๙ ตี คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ ตี วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับ
อนุญาตหรือไม่ได้แจ้ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด
ตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตี วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี
หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสองหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ตี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๔๘ ตี ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการ
ตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิม หรือตัดทอนข้อความ
หรือแก้ไขด้วยประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าการทำผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน
ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท”

(๕๕)

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

(๕๖)

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ตี๋ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ตี๋ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

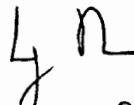
เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๔ บรรดาประกาศที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักงานประชุม

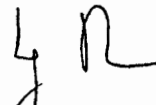
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๕๗)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางนุชกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

“มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตี มาตรา ๒๐ จัตวา และมาตรา ๒๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๒๐ ตี เมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน แจ้งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

มาตรา ๒๐ จัตวา ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

(๕๒)

มาตรา ๒๐ เบญจ การตรวจสอบหรือรับรองเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบหรือรับรองที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการ โดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง หรือกระทำการใด ที่เกี่ยวเนื่องกับการตรวจสอบหรือรับรองก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงานที่ดำเนินการ ตรวจสอบหรือรับรอง ชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบ หรือรับรองที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ตี๋ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

"มาตรา ๒๑ ตี๋ การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ รัฐมนตรีอาจมอบ อำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตแทนได้"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

"ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่ กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตี๋ ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็น ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนดก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ออกจากสถานที่ผลิต"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

"มาตรา ๓๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมโดยรู้อยู่ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อการส่งออกตามมาตรา ๒๐ ตี๋ เว้นแต่ เป็นการจำหน่ายเพื่อการส่งออก"